

EIN-STEIN 6.

$$E = m \cdot c^2$$

ára: **CSAK 60 PÉNZ**

(Ft, vagy bármelyik ennél magasabban álló konvertibilis fizetőeszköz.)

A Tolnai Lajos Kéttannyelvű Gimnázium Diáklapja
1994. máj. IV. évf. 6. szám

IMPRESSZUM

Főszerkesztő: Illés Gábor 4. b

Főszerkesztő helyettes: Fonyódi Péter 1. b

THE TEAM: Onódi Ivett, Metzger Tímea, Ledneczki Renáta, Pál Orsi, Kollár Gabi, Mácz Katalin, Rideg Zsuzsanna, Herman Edit, Schmidt Roberto, Varga Péter, László Zsófia, Homolya Henrik, Frei Nándor, Berger Zoltán, Vili Tamás, Régi Gabi, Dobri Edit, Dombi Zsuzsa, Mészáros Ágnes, Schlichter Csilla, Varga Kata, Úracs Ami, Szántó Margit

Fő-syrén: Kovács Tanárnő 2. b

Image Manager: Mészáros László 3. b

Külső munkatársak: Hum Tanárnő, Fekete Tanárnő, Kapitány Aliz, Batássy Anita, Gáspár Gergely, Zrínyi Kátya, Gáspár Olga, Wetz Péter, Kasznár Gyula, Trampus Péter, Barányai Zoltán,

Rajzok: MARSÓ BARNA, Szabó Eszter, László Zsófi

Köszönet: Szabadi Imrének a nyomdáért
Garai Tanár Úrnak a számítógépekért
Matucz Ivánkának a számítógépes és mindennemű segítségért

Felelős Kiadó: Petz Péter Igazgató Úr

Deutsche Korrektur: Herr Lang, Frau Sedemund, Herr Wackwitz.

Vielen Dank an Herrn Günzel für die finanzielle Unterstützung.

Szponzorok: Kemler Söröző

Ami cipő- és nyomtatványbolt

Delta Áruház

Helios kft.

Müller vállalkozás

Még egyszer...

Még egyszer... kicsitt önzően hangzik a cím, de hogy is gondolhatna másképp egy leköszönő főszerkesztő arra a diák-újságra (Ein-Stein 6.), ami bizony az ő számára az utolsó. Mindenesetre a szentimentalizmust félretéve, egy bevezető cikknek az a feladata, hogy az adott újság tartalmáról, elkészülésének körülményeiről, és más szerkesztőségi információkról adjon hírt. Tehát:

Az EIN-STEIN 6. egy következő mérföldkő az Ein-Stein profizmus felé vezető útján. A kezdetben tartott csaknem 130 oldalas "folyóirat", bár egy kicsit későn jelent meg, azért nyugodtan állíthatom: tartalmas, esztétikus iskola-újság. A tartalom és a forma ilyen szintű létrejötte mögött természetesen sok megköszönni való tárgyi és eszmei segítség rejlik. Köszönjük Szabadi apukának a kiváló és gyors nyomtatást, Garai Tanár Úrnak, hogy rendelkezésre bocsájtotta az iskola két 386-osát, ugyanis kezdjük "kinőni" az Ein-Stein kiváló, ám igen korlátozott számú (1 db.) számítógépét. Nem felejtkezhetek meg az Ein-Stein segítő-tanárának, Kovács Tanárnőnek, s kicsiny, de igen kreatív szerkesztőségének mindent meghatározó igyekezetéről, akarataról és szorgalmáról sem. Köszönet illeti továbbá a bad-marienberg-i Europa Haus-t is, amiért idén ismét 4 fiatal szerkesztőnk okosodhatott egy hétig az újságírás terén Németországban. Ott készült írásaikat, s a 05. 02. és 05. 07. között Bad Marienbergben készült "Wir bauen Europa" c. újság még néhány jól sikerült cikkét közöljük is természetesen.

A gimiben kiírt "Karikatúrák és fotók az iskola életével kapcsolatban" c. pályázatra is számos felettebb érdekes pályamű érkezett, a legjobbakat szintén megtaláljátok az Ein-Stein 6-ban, csak lapoznotok kell egy párat. (Még nem most!)

Most inkább folytatom. Szóval Még egyszer... az az igazság, hogy szomorú dolog átélni az idő múlását, s nehéz elfogadni, hogy az élet rendje az, hogy az időseket felváltják a fiatalok. "Sad but true..." találó ez a Metallica-idézet. Mindenesetre meg kell köszönnöm a szerkesztőség hosszú időn át felém irányuló bizalmát, hogy jól tudunk együtt dolgozni, hogy létre tudunk hozni egy ilyen diákújságot, (amihez hasonló nem sok lehet az országban...), a ballagási csokrot a biztató felirattal, s hogy jól éreztük, jól érezhettük magunkat együtt néha a csigák, néha a dinoszauruszok, de általában is, az EIN-STEIN jegyében.

Úgy érzem, s remélem, néhányuk lelkesedése, tehetsége és tenni akarása kellő biztosíték arra, hogy az újsággal kapcsolatos munkám, munkánk nem volt hiábavaló, s hogy jövőre is legalább ilyen színvonalú Ein-Stein-t olvassathat az iskola decemberben.

De térjünk csak vissza a jelenbe! Úgysem tudni, mit hoz a holnap, a ma viszont az EIN-STEIN 6., úgyhogy eldobni minden tanulnivalót! Kít érdekel az évvégi hajrá vagy az érettségi, amikor itt az EIN-STEIN 6., s fergeteges időtöltést kínál! Jó szórakozást az olvasáshoz!

Viel Spaß beim Lesen!

Illés Gábor
4. b

Péntek 13.

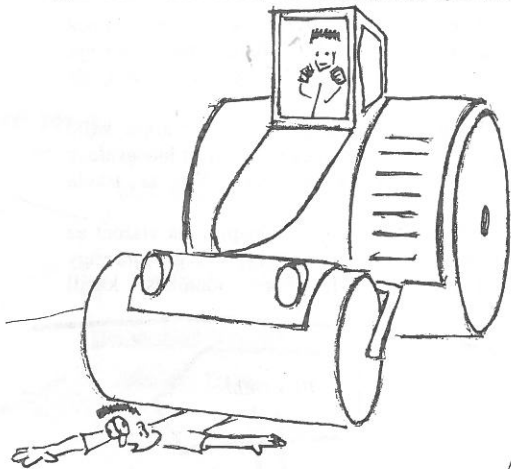
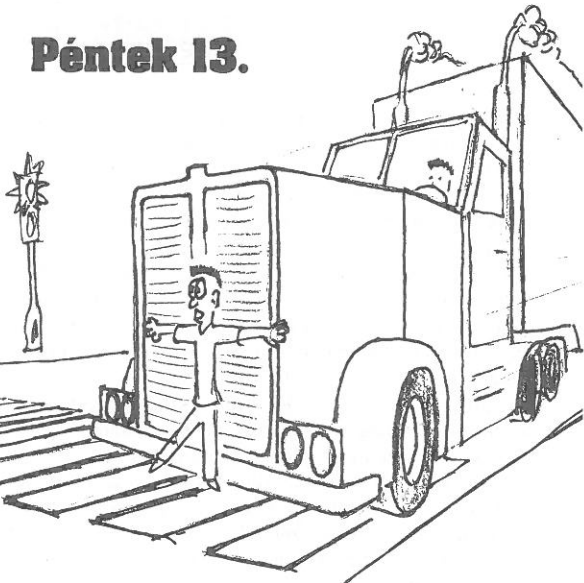
Amikor megtudod, hogy péntek van és ráadásul tizenharmadika, reggel álmosan ébredsz, a szád lassanként repedezik szét az ásítástól. Arra mégis jut energiád, hogy odafigyelj, nehogy a bal lábadat tedd ki először az ágyból. Ezen lábbal felkelni, mint tudjuk, nem túl szerencsés dolog. De mivel a jobb úgy 10 cm-rel távolabbra esik, egy szerencsétlen mozdulat után esetleg kiterülhetsz a földön, mint egy elővigyázatlan Forma 1-es béka, amelyen átment egy sofőrjével együtt 5 tonnás kamion.

Jön a reggeli: ha kövér vagy, természetesen az eddigi étvágyad tízszeresét érzed. Ha sovány és aszalódott, akkor egy falat sem megy le a torkodon. De ha normál testalkatú vagy, légszíves akkor se legyél magadra olyan büszke!

Iskolába indulnál azzal a biztos tudattal, hogy te már jónéhány éve gyalogolsz, szemben a gyakorlatlan autósóférökkel. Igenis gyakorlatlan, mert akárhogy nézzük, senki sem születik négy keréken. Kivéve azt az örült biciklist, aki 160 km/h-s sebességgel kent fel téged egy közeli hirdetőoszlop moziplakátjára. Fejed fölött kikandikál a felirat: **ÖRÜLT STONE.**

Az iskola már-már békésnek tűnik, mikor a mögötted ülő fej egy hatalmas tüsszentés következtében előrecsapódik, és a válladba harap. Szemeid kidülednek, arcod eltorzul, na nem az iménti merénylet következtében, sokkal inkább azért, mert a tanár dolgozatot írat. Sebaj! A papír mindent elbír. Egyszer csak hajad örömmámorban üszik, mert a lapod tetején ez áll: **március 14. péntek...**

Máczi Katalin
2.b

Unter dem Mantel der Nacht

(Fortsetzung)

In den folgenden Monaten störte eine Reihe von erschreckenden und unerwarteten Ereignissen das Leben des Waldes und der dort lebenden Menschen. Das waren scheinbar zufällige und voneinander unabhängige Ereignisse, trotzdem weckten sie die Angst in den Herzen der Menschen. Der Mensch will von seiner Natur aus auf alles eine Antwort finden, und wenn er keine Antwort findet, dann bedient er sich seiner Phantasie und erfindet etwas Übernatürliches.

Bald verbreitete sich also das Gerücht, daß der Wald verflucht sei. Die Leute verließen ihre Heime mit erstaunlicher Geschwindigkeit. Das Gebiet wurde allmählich menschenleer und ausgestorben.

Diese Gegend war schon immer wegen seiner bedrückenden und traurigen Atmosphäre berühmt. Wenn man im Wald war, bekam man den Eindruck, als ob man dem Wald weh getan hätte. Er war so geschlossen, so ahnungsvoll, er war merkwürdig. Die Stelle der Schönheit der Natur übernahmen schwere Geheimnisse, die als undurchdringlicher Nebel den Wald bedeckten. Statt des lustigen Vogelgesanges hörte man nur das Rauschen der Blätter, das der Wind zu gespenstischen Tönen formte.

Diesmal hatten die Menschen teilweise recht. Da war wirklich etwas Unerklärliches. Gehen wir mal zurück zu dieser kleinen Kapelle.

Als die zwei Burschen aufwachten, lagen sie auf dem kalten Boden. Es war dunkel. Sehr dunkel. Sie hörten eine Stimme. Sie war leise und ruhig, trotzdem klang sie entschlossen und drohend.

- Seid willkommen, Fremde! Ihr müßt wissen, daß ich euch nichts tun will.

- Aber, wer sind Sie? Was wollen Sie von uns? Was soll das eigentlich?!

- Wer ich bin? Ich bin derjenige, der die Menschen erschreckt, aber auch tröstet. Für mich leben die Menschen. Mich kann niemand sehen, trotzdem bin ich immer da. Ich bin eure Zukunft, alles, woran ihr glaubt. Euer Schicksal. Aber das könnt ihr nicht verstehen. Ihr seid auch nur Menschen. Menschen, die sich seit Jahrhunderten gegenseitig zerstören. Ihr tötet dabei auch die Erde, die Natur. Von der Natur habt ihr das

Leben bekommen. Die Natur schenkte euch den Verstand und gab damit eine Macht in eure Hände, die keine anderen Lebewesen erhielten. Ein starkes Gefühl hielt euch zusammen: die Liebe.

Manchen Menschen genügte aber nicht, was sie von der Natur bekommen hatten! Sie wollten mehr. Sie wollten nicht nur über die Natur herrschen, sie wollten auch über andere Menschen herrschen. Sie fingen an, sich gegenseitig zu hassen. Dieser Haß wurde immer stärker. Es gab immer mehr Menschen, die keine Rücksicht auf andere Leute und auf ihre Gefühle nahmen.

Der Mensch lernt sein ganzes Leben lang. Aber warum? Nur um seine Probleme zu bewältigen, vor die ihn sein Leben stellt. Er lernt aber nie sein Leben wirklich zu schätzen. Wenn er es tun würde, würde er sich selbst nicht umbringen. Irgendwo machte die Menschheit einen großen Fehler.

- Diesen Worten folgte Stille. Sie war noch fürchterlicher, als die verklangenen Sätze.

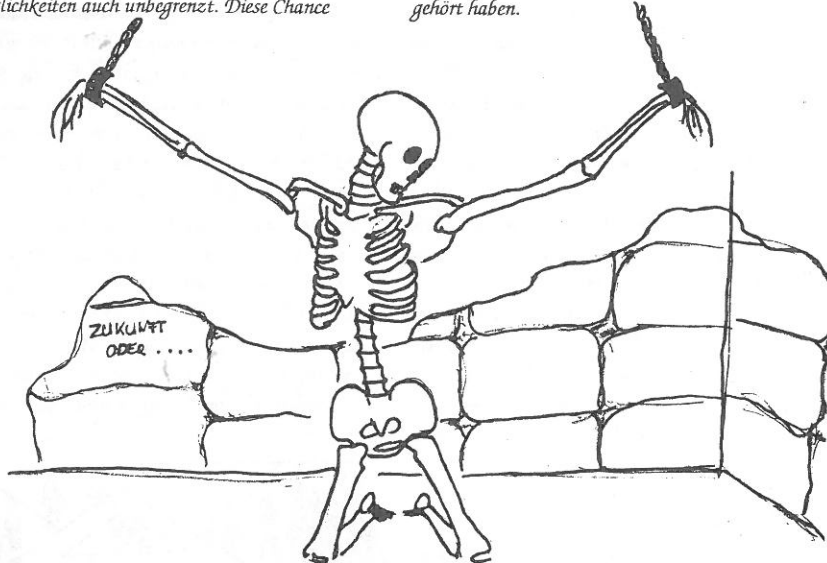
-Ihr dürft aber nicht aufgeben! Niemals! Eure Lage, euer Leben ist nicht aussichtslos. Immer gibt es eine letzte Hoffnung. Man kann alles verlieren, alles kann den Menschen weggenommen werden, aber ein kleiner Funken der Hoffnung bleibt immer und das gehört nur euch.

Wenn es aber so weitergeht, dann wird der Mensch bald aufwachen und merken, daß er stirbt. Langsam, aber sicher. Denn die Natur wird bald ihre Rache nehmen. Einmal wird die Menschheit vielleicht eine andere Heimat finden. Das Universum ist unendlich und darum sind die Möglichkeiten auch unbegrenzt. Diese Chance

könnt ihr aber nur ergreifen, wenn ihr einen gewaltigen Schritt macht und eure schlechten Seiten besiegt. Statt einander zu hassen, müßt ihr zusammenhalten und lernen, den anderen zu lieben und zu respektieren.

Dazu brauche ich eigentlich euch. Ihr sollt als Propheten einer neuen Welt unter die Menschen zurückkehren. Sie brauchen euch, um die wirklichen Werte ihrer Mitmenschen und des Lebens zu erkennen. Ihr beide sollt sie führen auf diesem langen Weg. Die Menschen brauchten bisher immer jemand, der sie führte und sie waren noch nie so allein auf sich gestellt.

Das waren die letzten Worte, die die beiden gehört haben.

Wer in dieser Nacht zu diesen Menschen gesprochen hat? Sie waren es selbst, ihr Gewissen, eine innere Stimme. Dieser inneren Stimme folgte ich auch, als ich diese Geschichte schrieb. Jeder Mensch hat eine solche Stimme, man muß sie nur zu Wort kommen lassen. Sie sagt manchmal ganz vernünftige Dinge, die man wahrnehmen muß.

Oder nicht?

Fonyódi Péter

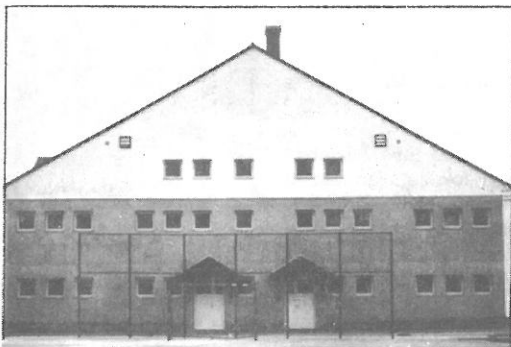
1. 6

Hi
mé
sul
Ho
az
me
Ek
ner
ser
vét
mir
vol
ron
ség
ma
no
tán
döt
zés
ber
kol
lált
elk
csc
tarl
hoz
A t
iski
Eir
cse
az
cse
Pe
kép
épi
len
rég
eg)
spc
Az
fori
Kö.
ot
ho:
Eir
me

Csoda, amiben futkoshatunk

Hosszú és eredményes munka szüleménye a gyönyörű, hatalmas, az egész suli rendelkezésére álló tornacsarnok. Hogyan kezdődött? Egyszer csak kivágták az iskola mögötti fákat, a diákok nagy

megdöbbenésére. Ekkor még nem sejtettek semmit. A felvételinken is minden más volt. Az udvaron mellékhelyiségek voltak, a mai tornacsarnok helyén. Aztán megkezdődött az építkezés. Szeptemberben, az iskolakezdekor csak téglákat és cementet láttunk mindenhol, majd február elején elkészült a "csoda". Fehér falait eleinte csodáltuk s tán egy kicsit ridegnek is tartottuk (de nem sokáig). Egyre jobban hozzászoktunk óriási méreteihez. Torna-

tanáraink nagy meglepetésére még a legrokkantabb felmentettek is résztvettek az órán (2-3 hétig egy felmentett sem volt). Nemsokára a kézilabda is kezdetét vette, de nem is akármilyen fokozaton.

Lássuk csak a tárgyi lehetőségeket: új kézilabdák, új gerenda, új gereblyék, új röplabdák bővítik a szertárt és két-két zuhanyzó is van az öltözőkben. Némi hibák azért akadnak az új épületben is. Pl.: beázott. Ezt az

apró hibát, dolgos kezek nyomban befoltozták. Nagyon büszkék vagyunk kívülről sárga falaira, belülről zöld, gumiréteges talajára, ami az országban a negyedik.

A tornateremmel kapcsolatos további információkról, tényekről, távolabbi tervekről, kis iskolánk vezetőjét, Petz Péter Igazgató Urat kérdeztük:

Ein-Stein: Mikor és hogyan jött a tornacsarnok megépítésének ötlete, és kinek az anyagi segítségével válhattak valóra a csarnokkal kapcsolatos tervek?

Petz P.: A Tolna Megyei Önkormányzat képviselői tettek javaslatot a tornacsarnok építésére. E tárgyban pályázati kiírás jelent meg. Eljött tehát az alkalom egy régóta dédelgetett álom megvalósítására, egy új - az iskola igényeit kielégítő - sportcsarnok építésére.

Az épület költségeinek 60%-át (30 millió forint) a Tolna Megyei Önkormányzat Közgyűlése fedezte, a fennmaradó 40%-ot (20 millió forint) a kormányzat központi hozzájárulásként vállalta.

Ein-Stein: Ki tervezte az épületet és melyik cég volt a kivitelező?

Petz P.: A tervezéssel a Szekszárdterv Tervező és vállalkozó Kft-t bízta meg, a tervező Balázs Csaba mérnök volt. A kivitelező -versenytárgyalás után- a szekszárdi Sugár Kft volt. A 23x36 méteres küzdőterű épületet és a hozzátartozó kiszolgálóhelyiségeket 1993. áprilisában kezdték építeni és 1994. január 25-én adták át.

Ein-Stein: Mennyire elégedett a csarnokkal, és vannak-e tervei a jobb felszereltségre és új szerek vásárlására vonatkozóan?

Petz P.: A tornacsarnokkal nagyon elégedett vagyok. Nagy várakozással néztem az építkezés elé. A padozat, a tetőfedés és a fűtés a legkorszerűbb tervezéssel és megoldással készült. Eddig bevált! Elismeréssel nyilatkoztak meg

már szakemberek is. A sportszerekkel és eszközökkel való ellátás is jó. Tárolásukhoz ugyan kicsi a tér, de polcrendszerrel ezt is meg tudjuk oldani. Az egyik teremben a kondifelszerelés is felépíthető. Hogy mikor, az a testnevelőtanárok ambícióján múlik. Kihasználhatlan még a kiszolgálóhelyiségrész tetőtere, e tekintetben várok kezdeményezést, ötleteket.

Ein-Stein: A "rég", sokat gyötört tornaterem ajtaja felett mostanában már KULTÚRTEREM-felirat áll. Mikor lesz a teremnek nevéhez illő berendezése? Lesz-e rá pénz a közeljövőben?

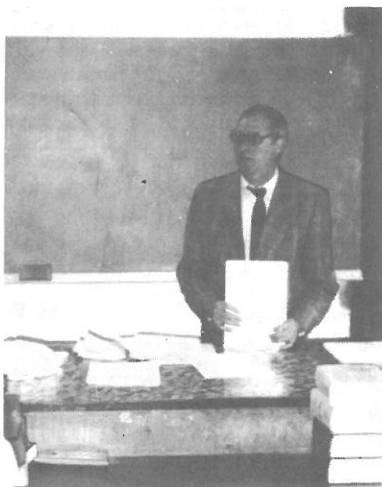
Petz P.: A berendezés még valóban hiányzik¹. Remélem, fokozatosan lesz rá pénz. Addig is minden kezdeményezés, ötlet segíthet a minél kedvezőbb hasznosításban.

Ein-Stein: Lesz-e iskolánknak nagyobb beruházása mostanában?

Petz P.: Tervezési szinten van az iskola "C" épületének lebontása és újjáépítése. Itt egy új főbejárat és emeletraépítéssel még két tanterem létesülne. Erre egyelőre nincs pénz! A terveket viszont meg tudom mutatni.

Ein-Stein: Van-e kilátása az iskolának egy uszoda építésére? A diákság bizonnyára nagyon örülne neki.

Petz P.: Egyelőre erre nincs esély. Egyébként egy uszodának a fenntartása is rengeteg pénzbe kerül. Beruházás

helyett inkább a meglévő épületek karbantartására lesz szükség. Ezek a dolgok állnak tehát tornacsarnokunk háttérben.

Végül, de nem utolsó sorban egy kérésünk lenne: A felmosórorgynak - véleményünk szerint - gyakrabban kellene táncolnia a tornaterem padlóján.

Tehát sportra fel, fiatalok, használjuk ki az új tornaterem nyújtotta lehetőségeket!

Schlichter Csilla, Uracs Ami, Fonyódi Péter
1. b

¹Időközben kiegészült friss és zöld ping-pong asztalokkal, valamint hóféhér camping-bútorokkal

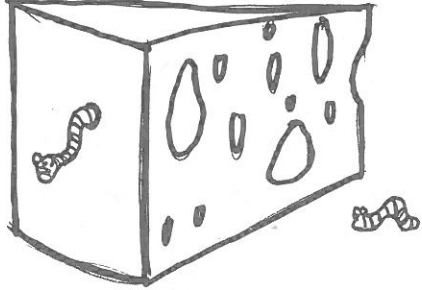

Egy kollégiumi egérgyilkosság története

A tavaszi szünet utáni első napon nem kis meglepetés ért bennünket. Második tanóra volt, s mindenki készült másnapra, mígnem az egyik szobatársunk fel nem szólított minket, hogy maradjunk csendben, mert *kotoncolást* hallott. Elhallgatunk és akkor már mi is hallottuk a kaparászt az egyik szekrény felől. Valaki közbeszólt, hogy EGÉR. Nem kellett kétszer mondani. Észveszejtve rohantunk az ajtó felé. Kiszvártatva két nevelő is megjelent az ajtóban. Kicsit lehiggadtunk és ezután Gigi és Csilla lepakoltak a szekrényről, ahonnan a zajt hallottuk. Néhány táska már a földön volt de amikor egy újabb *kuffert* akartunk leemelni, feltűnt a kis *dög*. Ekkor már biztosak voltunk benne, hogy megszaporodott a szoba létszáma.

Ezután kénytelenek voltunk abbahagyni az üldözést, ugyanis folytatni kellett a tanulást. Az volt az egyetlen különbség, hogy a lábainkat a talaj helyett máshol tároltuk. Az est további részében kimentünk a szobából, mivel a kis szörnyeteg rettegésben tartott minket. Miután vissza kellett térni a kollégiumba, minden cipőt, papucsot bepakoltunk a szekrényekbe, és

megpróbáltunk elaludni. Már félálomban voltunk, amikor a kis rágcsáló újra matáni kezdett. Ekkor felkapcsoltuk a kis lámpát és megpillantottuk azon a bizonyos szek-

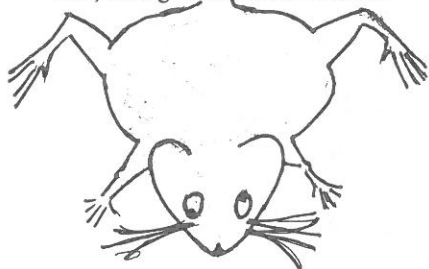
rényen az egeret, amint éppen az egyik szekrényről a másikra ugrott. Ezután persze elbújt mögé. Ekkor a már előzőleg Gabi néni által behozott söprút hívtuk segítségül. Gigi felállt az asztalra, kézbe fogta a seprút, és a zajokat figyeltük a sötétben. Akkorra már a szekrény tetején nem volt, más csak egy kuglófos zacskó, amit csalinak hagytunk ott, azt gondolva, hátha előjön az egér az étel szagára. Megérzéseink nem csaltak, a kis pimasz előmerészkedett. Egy kicsit vártunk, aztán Mészi hirtelen felkapcsolta a kisvillanyt, Ági csapott, de az egér fürge volt, és a szekrény mögé futott. Ezután a fal mellett kezdtünk nézelődni, de a kis *büdös* elbújt. Ekkor már fél 1 is elmúlt, és mi azon kezdtünk gondolkodni, hogyan fogunk másnap az iskolapadba ülni. Ezért újra álomra hajtottuk buksi kis fejünket. A szoba romhalmazban állt, de mi csak a félelmünkre és az alvástra tudtunk gondolni. Szűk másfél óra alvás után, amit persze nem lehet nagyon mélynek nevezni, Mészi újra hallotta az egér *kotoncolását*. Ekkor gyorsan felkapcsoltuk a villanyt, Gabi a söprúval a szekrényhez rohant, ám az egér észrevette a közeledtét és eliszkolt. Ezután visszament az ágyába (a Gabi), a seprút

csak szükség esetén járkáltunk a földön.

Eljött a lefekvés ideje. Kettesével búj-tunk az ágyakba, és az az ágy teljesen üresen maradt, amely közelében az egeret láttuk. Bejött Gabi néni, lefeküdtünk, és

odaadta a Csillának, aki legközelebb volt az egér búvóhelyéhez. Ezután elhallgatunk, és meg sem mertünk mozdulni.

Rövid idő múlva újra feltűnt a kis szürke élősködő. Csak a lába kopogását hallottuk a papíron, látni nem láttuk, mivel gyors volt és csak a kislámpa égett. Észrevettük,

hogy ott van a zacskóban. Csilla felállt a seprével, befogta vele a nejlon száját, a Gigi leugrott az ágyról, megragadta a matek füzetemet és lesúlytott az áldozatra, mialatt mi lelkesen bíztattuk az ágyból. Több csapás után, amikor már biztosak voltunk benne, hogy Lipi nevű egerünk kilehelte a lelkét, Gigi abbahagyta a csapkodást és felmutatta az összelapult állatot.

Ekkor végre megszűnt a félelmünk, lefeküdtünk és elaludtunk. Azóta is reménykedünk benne, hogy - saját érdekében is - több egér nem látogatja meg a szobánkat.

Varga Katalin

I. b

Sárban...

Mögöttem szakadék
elöttem üres lapok
ézelmeikkel telítetten
az élettől mit várhatok
zuhanni vágnék
vagy kiönteni lelkem
omlana a sok víz
a nyomorba önfeledten
befejezetlenül hagyom
életem, elmegyek innen
egy új világra készülök
nem maradhatok a vérfürdőben
fájdalmakkal küszködve
hallgatok sikolyt
s vérebe széttépnek
én is az vagyok.

Gáspár Olga

2. a

- 10 -

Gimnáziumi tízparancsolat

(avagy a lustaság tíz pontja)

- 1. Az ember fáradtan születik → az élet arra való, hogy kipihenje magát!**
  - 2. Amit ma megtehetsz, halaszd holnaputánra, így nyersz két szabadnapot!**
  - 3. Ha osztálytársad véletlenül tanulni kezd, ez nem ok arra, hogy Te is hasonlóan cselekedj!**
  - 4. Re kívánsz osztályfőnököd halálát, segíts neki, hogy önmaga kívánja azt!**
  - 5. Az a feladat, amely nem oldódik meg magától 30 nap alatt, nem érdemli meg, hogy foglalkozzanak vele!**
  - 6. A gimnázium nem Kemler, hogy egész nap ott tartózkodj (nem is Isten háza, hogy vasárnap is oda menj!)**
  - 7. Aki nem tanul, az nem hibázhat. A hibátlan tanuló megérdemli a kitüntetését!**
  - 8. Mindenkinek kell, hogy legyen valami hobbyja, de nem feltétlen szükséges, hogy ez a tanulás legyen!**
  - 9. A tanulás élteti az embert, de a pihenés sem ölt meg még senkit!**
  - 10. A lustaság fél egészség, de Te legyél teljesen egészséges!**
- +1. Wissen ist Macht, aber nicht wissen macht auch nichts!**

Hermann Edit

2.a

Einfach toll! -Schülerzeitungsseminar in Bad Marienberg

Müde und verschlafen machten wir uns am 1. Mai auf den Weg nach Bad Marienberg. Obwohl wir wußten, daß am nächsten Tag eine lange Fahrt vor uns stehen wird, hörten wir uns noch bis spät in die Nacht "Kis Bala" und seine Band im Gasthaus *Gesztenyefa* an. Wir haben zwei "lange" Stunden geschlafen, und früher als wir es merkten, saßen wir schon im Auto von unserem - während des ganzen Seminars immer hilfsbereiten - Begleitungslehrer: *Herrn Dr. Wackwitz*.

Von der Landschaft waren wir so begeistert, daß wir den ganzen Weg im Halbschlaf verbrachten. Nach zwölf Stunden Fahrt trafen wir in Darmstadt ein. Wir sahen uns kurz die Stadt an und machten uns in einem Vergnügungspark einen schönen Abend. Als die Sonne am nächsten Tag in Deutschland

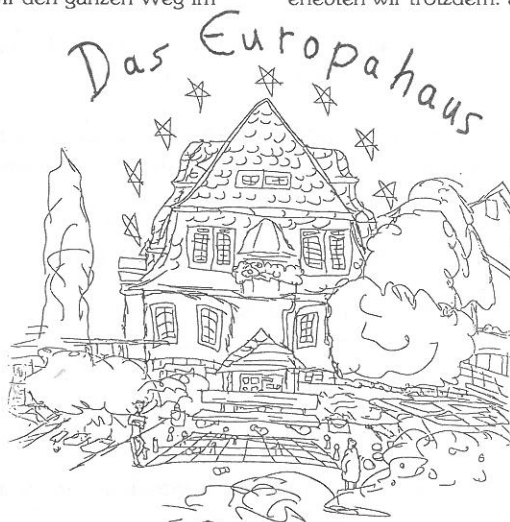
aufging, näherten wir uns schon unserem Ziel. So gegen zehn Uhr waren wir endlich da. Nachdem wir unsere Zimmer bekommen hatten, begannen wir sofort Bekanntschaften zu schließen. Schon in den ersten Minuten fiel uns auf, wie freundlich und nett die Leute

dort waren. Eine peinliche Situation erlebten wir trotzdem: als wir von Zimmer zu Zimmer wanderten, um uns vorzustellen.

Wir kamen ins Zimmer der Polen. Sie dachten, wir hätten Hunger, sie verstanden nämlich nicht Deutsch. Das Mißverständnis wurde schnell geklärt, und später

sangen wir mit ihnen die ganze Nacht durch. Eigentlich fühlte ich schon am ersten Tag, in was für eine tolle Sache wir geraten waren.

Dieses Gefühl wurde dann im Laufe der Woche immer stärker. Ehrlich gesagt, es beeindruckte mich, wie offen

★ in Bad Marienberg

am ersten Tag, in was für eine tolle Sache wir geraten waren.

Dieses Gefühl wurde dann im Laufe der Woche immer stärker. Ehrlich gesagt, es beeindruckte mich, wie offen und spontan die Leute waren, mit denen ich leider nur eine so kurze Zeit verbringen konnte und sie trotzdem in mein Herz schloß.

Wir schrieben zusammen eine Zeitung. Eine Zeitung für ein gemeinsames Europa, mit dem Titel: "WIR BAUEN EUROPA". Wir leisteten somit auch

einen Beitrag für den Bau der Straße, die zur Europäischen Union führt. Im ersten Teil der Woche hörten wir uns Vorträge über Europa und die Europäische Union und über den Journalismus im Allgemeinen an. Die Vorträge waren

Das war auch der Sinn der Sache: Jugendliche aus anderen Ländern kennenzulernen.

wirklich interessant und halfen uns, eine Meinung über die EU zu bilden. Ich

Mit ihnen zusammenzuarbeiten.

Über Themen zu sprechen, die von Land zu Land andere Hintergründe und Bedeutungen haben.

Meinungen und Erfahrungen und auch Erlebnisse austauschen.

erfuhr sehr viel Neues über viele Dinge, und meine Einstellung änderte sich in manchen Dingen. Natürlich nahm - wie alles, was gut ist - auch diese Woche ein Ende.

Ich muß zugeben, daß es mir ganz schwer fiel, von den neuen Kameraden Abschied zu nehmen. Diese Tage in

Bad Marienberg hinterließen schöne Erinnerungen, die ich immer gut aufbewahren werde und die ich in Worte zu fassen versuchte.

Man kann versuchen, sie zu beschreiben, aber eigentlich müßte man das erleben.

Fonyódi Péter

1. b

M.A.G.U.S. avagy a kalandorok krónikája

Gondolom, sokaknak ismerős ez a szó: MAGUS. De már kevesebbek tudják - szerintem -, hogy mit is takar. Nos:

Próbálatok meg teljesen elszakadni a Földtől, mert egy másik planétára megyünk, ami sokban hasonlít, de nagyon sokban különbözik is a miénkétől. Ez a bolygó Földünkénél sokkal nagyobb, és van rajta egy óriási kontinens: YNEV. Ezen a kontinensen kalandozunk a játékok folyamán keresztül-kasul.

(Ynev akkora, mint Amerikánk, Európánk és Ázsiánk együtt!)

Ott is élnek emberek, és ugyanolyan állatok, mint

itt a Földön, viszont vannak olyan intelligens, az emberrel kapcsolatot teremteni tudó más fajok is, melyekkel itt a Földön csak a mesékben találkozhatunk. Elfek, félelfek, törpék, orkok, udvari orkok vagy goblinok, ezek mind-mind humanoid (emberi) lények, esetleg kicsit szebbek vagy csúnyábbak, alacsonyabbak vagy magasabbak, erősebbek vagy gyengébbek, netán szörösebbek, mint az emberek, fajtája változtatja. Ynev fejlettségéről: úgy tudjátok a legkönynyebben

elképzelné, ha a mi késő középkorunkra gondoltok. Tehát ott ismeretlenek az efféle dolgok mint gőzgép, löfgyergy (a nyilat és a nyílpuskát ismerik), repülőgép, elektromos áram, stb. Viszont az emberi lélekről, az akaratról, a varázslásról, a természettudományokról és főleg a harcról igen-igen sokat tudnak. Egy művelt, intelligens

nevevi sok-sok tanulása után képes földi mértékkel csodákat művelni. Pl.: láthatatlanná válni, az ujjából tüzet pattintani, vagy kötelet kígyóvá változtatni, hogy csak a leg-
elemibb dolgokat említsem. Talán ennyit így hirtelen Ynevről.

Hogy Te miképpen és kinek a bőrében juthatsz el Ynevre? A válasz a kérdés első részére igen egyszerű: keresel egy kalandozó társaságot (már itt az iskolán belül is három működik!). A második részre a válasz: egyszerű harcosként, gladiátorként, fejedésként, lovagként, papként, paplovagként, tolvajként, bárdként, *

harcművészként, kardművészként, boszorkánymester vagy boszorkányként, tűzvarázslóként vagy varázslóként.

A játék elején karaktered (így nevezik azt, akit megszemélyesítesz)

egy a sok iskolájából nemrég kikerült, még tapasztalatlan, de kalandvágó ember (vagy más a humanoid lények közül.)
A játékek

folyamán karaktered képességei - mind fizikai, mind szellemi - nőni fognak, annak a függvényében, milyen jól "játsszol" vele. A játékek lényege: vannak a játékosok, és van a játékosok "sorsa", a

kalandmester. A játék úgy zajlik, hogy a kalandmester rendkívül élvezetesen és izgalmasan felvázolja a helyzetet, elmondja,

ki mit lát, ki mit hall, stb., majd a játékosok közlik a kalandmesterrel, hogy mit csinálnak. (Mármit csak rakterek.) Hogy jobban érthető legyen, íme egy kis kalandrészlet a cikkhez hasonló című, mintegy 400 oldalas könyvből: (A kalandmester röviden ismerteti egy városban lévő szoba leírását, amiről a kalandozók egy okiratból értesültek, és egy titkos ajtót keresnek a továbbjutás céljából. Meriel: egy tolvajlány, Simonel: egy harcos, Dorten: tűzvarázsló, Con Tibera: lovag.)

"Meriel: -Biztos, hogy ez az a lakosztály, amiről az okiratban szó volt?"

K. M.: Igen!

Meriel: Akkor itt kell lennie valahol a titkos folyosó bejáratának. Keressük meg!

Simonel: Zárható a lakosztály ajtaja? Mert ha igen, én előbb bezárom, nehogy valaki megleljen bennünket kutakodás közben.

K. M.: Rendben. Megtetted. A zárban belülről ott volt a kulcs. Alatta látsz egy retest is. Rátolod?

Simonel: Rá! Fő a biztonság: kulcsa másnak is lehet.

Meriel: Én már hozzáálltam a kutatás-

hoz. Benézek a festmények mögé, a falon lógó állatbőrök alá, hát-ha ráakadok valami részre, zárta, repedésre.

Dorten: Én belesok a szőnyegek alá. Végülis lehet, hogy a bejárat egyszerű csapóajtó! Megkérem Con Tiberát, hogy segítsen mozgatni a bútorokat.

K. M.: Keresgéltek. Meriel nem talál semmit.

Con Tiberá, segítesz Dor-tennek?

Con Tiberá: Hogyne, és én is benézek a szőnyegek alá...

K. M.: Mindez legalább tíz percig tart. Alaposan átnézik az említett helyeket, de nem találta semmit.

"A kaland még folytatódik, ha kíváncsiak vagytok a folytatására, a M.A.G.U.S. 256. oldalától kezdődően elolvashatjátok. Remélem, hogy ennyiből talán sikerült nagyjából megérteni a játék felépítését, lényegét.

A szerencse szerepe:

nagy. A játékban a harcot, a képességpróbákat, stb. a dobókockák segítségével bonyolítjuk le. Persze a kalandozás nem csak a kockák dobálásából áll, hanem sok találékonyságot, következtető készséget is igényel.

A különböző kasztokról:

A kasztok a karakterek "mesterségei". Feljebb már felsoroltam, hányféle lehet. Ezeknek mind más és más előnyei és hátrányai vannak. **PI.:** egy pap jártasabb a tudományokban, mint egy harcos, viszont egy harcos egy nézeteltérés folyamán könnyebben bizonyítja be igazát. Egy

kalandozó csapat - szerintem - annál ütőképebb, minnél összetettebb, minnél több sokszínű, érdekes figurából áll. Viszont ha beleélték magatokat karaktereitek szerepébe, és pedig csak így van értelme a játéknak, akkor a karakterek jelleméből adódó-

an elég sokszor kerültek egymással összeütközésbe (persze csak a játékban!)

PI.: egy boszorkánymester és egy pap között ritkán szövődik igaz barátság. Nem tudom, hogy ennyiből, ilyen hirtelen, sikerült-e megérteni

a játék lényegét, de ha megkerestek egy vérbeli kalandozót, akkor ő biztosan szívesen elmagyarázza a többit. Hát kalandra fel!

Mészáros László

3. b

Vers után szabadon hosszú évek emlékére

a Fák között átsuhant a szél
 megeöreggette a lombokat
 bevallom kicsit féltem én
 rég' elrepült már az Alkonyat
 órák óta nem növesztett
 árnyékokat a Nap
 csak a Hold
 kacscintott
 be fél szemével az ablakon
 s a templomtorony
 tetején a csillag pillantott
 sejtelmesen belénk
 és sötét
 hideg pillantás volt az éj
 a szobában a Barátság szuszogott
 hisz' alszik már ilyenkor minden
 s a kismadár is fészékében
 felborzolta tollát mert épp'
 arrafelé
 bújkált a fagy
 míg a Halál
 kaszával vállán rendet vágott nyomában
 madárkái során
 erre gondoltam s arra
 hogy a Boldogság egyszerre
 mily távol s közel van
 hisz' volt időm megtanulni
 ezt is míg hallgattam
 a fenyők panaszos szavait
 ahogyan a szél átjárta ágaik
 mint csontjaimat néha a Szerelem
 és sebzett szívemet
 a tudomány akkor nem érdekelt
 de élt bennem a vágy
 hogy megtudjam
 mi miért van
 hol s mikor
 miként s hogyan
 mi a bán s a kétkedés
 megbocsátás és szenvedés...
 de minden aludt már akkor
 az én homlokomon is ott kuporgott
 az édes Álom
 csak nem talált alkalmat
 hogy elringasson

mert gondolataim cikáztak
 akár piciny halak a vízben
 átugorva tengernyi percert
 s fittyet hányva idősíknak szabálynak
 semmi sem volt akkor kötött
 pedig ágyam fölött
 a levegő súlyosan nehezült rám
 a Hold bekacsintott
 fél szemével az ablakon
 s az éles lámpafény rést vágott
 a sötétség leplén az üvegen át
 megkérdeztem akkor
 tanultam-e embert és valót
 s lehet-e azt másképp
 mint galambok között
 tanultam Barátokat féltést
 Szerelmet és Megértést
 elviselni másokat
 hibákat és hangokat
 megtanultam hogy a kezdet
 és a vég
 itt jár közöttünk
 s százszor elhasználtam
 közben a Reményt
 tanultam hát embert és valót
 háborúban semmiért halót
 halált s bánatot szánalmat is
 irgalom szülő figyelmet
 s tűrni dervis
 módjára mindent
 a fájdalomakat is
 de mégis! szeretek élni
 s a Világot
 Jstent
 s ezt az élet-iskoláját
 de most elég hiszen
 elállt a szél
 a Fák nem sírnak már tovább
 a Hold elbújt az ablakkeret mögé
 süket a Csend megint hát
 alszom már
 s holnap újra várlak
 kedves Napsugár

Kapitány Aliz 4.b

pat - sze-
 ütőképe-
 összetet-
 öbb sok-
 figurából
 beleélték
 aktereitek
 és pedig
 értelme a
 a karak-
 il adódó-
 n elég
 okszor
 erültök
 egymás-
 al ösz-
 zeütkö-
 ésbe
 ersze
 sak a já-
 ikban!)
 l.: egy
 oszor-
 ánymes-
 r és egy
 ap
 özött rit-
 án szö-
 ödik igaz
 aráság.
 em tu-
 om, hogy
 nynyiből,
 yen hir-
 len, si-
 erült-e
 legérteni
 ét, de ha
 gy vérbe-
 akkor ő
 en elma-
 bbit. Hát

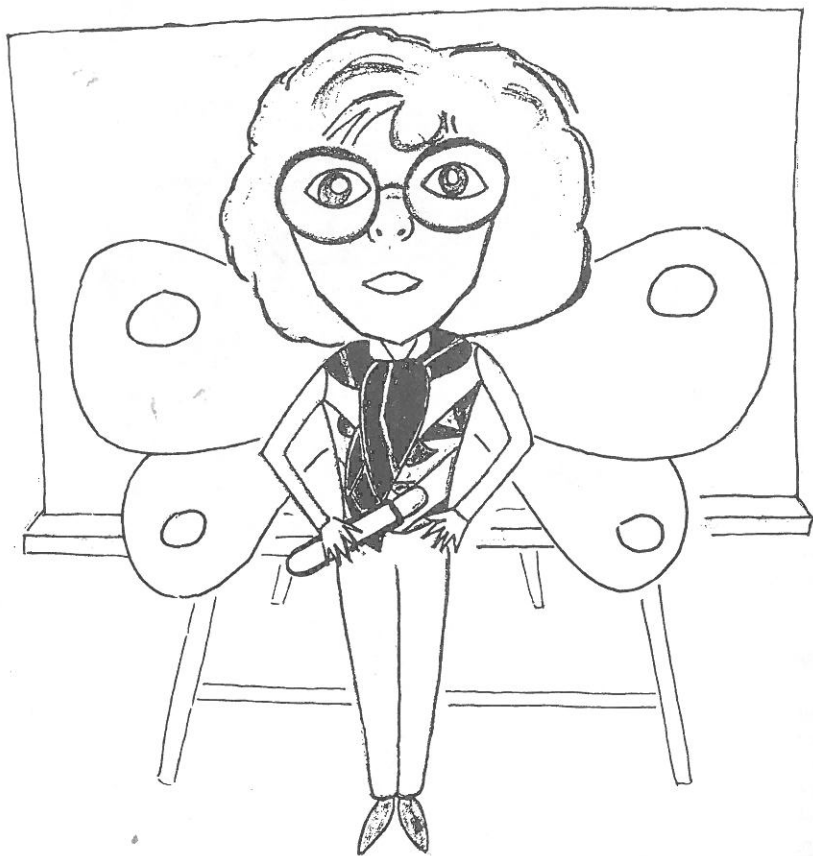
László

Pályázat-eredmények

Az iskolában kiírt "*Karikatúrák és Fotók az iskola életéből*" című pályázatunkra megannyi színvonalas pályamunka érkezett, melyket a szakértő zsűri hosszas bírálás után hiteles sorrendben ítélte meg.

A pályaműveket és az eredményeket az EIN-STEIN 6. egyes oldalain (itt-ott) találjátok.

A nyertes pályamunka: a *Muth Tanárnőről* készült karikatúra.

Monty Python's Flying Circus

1993 tavasza óta a közkedvelt *Holló Színház* és a *L'art pour l'art Társulat* vezéralakja, s a magyar abszurd humor meghatározó egyénisége, Galla Miklós jóvoltából, a magyar nézőknek is alkalmuk nyílik hetente, a 47 részes Monty Python Repülő Cirkusza c. angol abszurd filmsorozat különböző epizódjainak megtekintésére. A magyar tévénézőket három meghatározó táborra osztotta a sorozat:

- a., az ellenzők, akik nem bírnak egyetlen részt sem végignézni (valószínűleg kicsit magas nekik a sorozat abszurditása),
- b., a közömbösek, őket nem igazán érdekli mikor vannak a vetítések, szimpla hülyeségnek tartják az egészet, s
- c., a rajongók, akik lázasan figyelik a TV-újságot, vajon melyik éjjel jelentkezik ismét *Miki*, s az általa bevezetett, fordított Monty Python's Flying Circus.

A sorozat - szerencsére - csakis feliratos, a Monty Python csoport ugyanis határozottan megtiltotta a bármilyen nyelvre való szinkronizását. Így a hansúlyozást, a paródiák eredeti hang-
lejtéseit eredetiben élvezheti a közönség.

A jól ismert mondatot: *"And now, what compleatly different!"* (ezzel a mondattal kezdődik majdnem az összes epizód, jelentése: *"És most, valami egészen más.."*) már nem sokszor hallhatjuk, ugyanis a sorozat a Magyar TV-ben sajnos nemsokára végetetér. Ideje hát a Monty Python csoport múltját, munkásságát is megismerni, ebben az egyik magyar kiemelkedő abszurdista által összegyűjtött adatok segítenek:

A hattagú team Graham Chapman, John Cleese, Terry Gilliam, Eric Idle, Terry Jones és Michael Palin) 1969-ben állt össze, hogy a BBC részére 13 részes show-sorozatot készítsenek. Az egyenként félórás műsorok lényegileg összefüggéstelen jelenetekből állnak, amelyek azonban majdnem mindig mégis összekapcsolódnak valamilyen szellemes ötlet révén. A teljesen abszurd ötletzuhang olyan sikert aratott (egyébként ebből a szériából való a sokak által ismert Favágó-dal és a Papgály-jelenet), hogy

1970-ben máris követte 13 újabb epizód. Ekkor már fogalom volt a Monty Python név. 1971-ben másfél órás mozifilmet készítettek, melyhez az első két TV-sorozat jeleneteiből válogattak, ám nem az eredeti fevételeket használták, hanem nindent újraforgattak, legtöbbször módosított szöveggel. A munka pedig nem állt meg. Elkezdtek lemezeket kiadni, és két szertelen könyvük is megjelent. 1972-ben újabb 13 tévé-műsor következett. A csoport kifogyhatatlan volt az ötletekből. (Ez a harmadik

sorozat része többek között a *Holló Színház* féle *Vita-jelenet* is.) A csoport - szerintem - legszeniálisabb komikusa, John Cleese (ő a legmagasabb, s neki van a nagyon híres "hülye-járása") azonban elfáradt a sok munkában, ezért az 1973-as, hatrészes sorozat nélküle készült. Ám, hogy visszavonása csak ideiglenes volt, azt bizonyította az 1974-es *Gyalog-galopp* c. film (a filmet már a T.L.G. filmklubjának látogatói is láthatták), amelyben pl.: tőle származik a híres

végtag-levágásos jelenet ötlete.

Színpadi fellépések, lemezek következtek, majd 1979-ben a Brian élete c. nagyjátékfilm.

Míneközben a hat művész külön-külön is tevékenykedett. A Monty Python csoport élő szerepléseiről több lemezfelvétel is készült, sőt 1982-ben hollywoodi műsorukat egy film is megörökítette.

Lemezeik, filmjeik, s nem utolsó sorban Repülő Cirkuszuk azonban maradandó. Aki tehát eddig nem a c., csoportba tartozott (természetesen nem németből, hanem az én fenti besorolásom alapján), az kezdje el sürgősen nézni a Monty Python sorozatot, mert már nem sokáig van alkalma rá, s nehogy aztán később rútol megbánja...

1983-ban következett a hattyúdal: Az élet értelme című, megintcsak különálló jelenetekből össze-fűzött film volt az utoló közös munkájuk. Méltó lezárása volt ez az 1969-ben kezdett Python-életműnek. Ezután többé nem állt össze a hatosfogat, az azonban gyakran előfordul, hogy ketten-hárman együttműködnek. Pl.: A hal neve: Wanda c.

filmben (a 80-as évek végén) együtt játszott Cleese és Palin; a Gilliam rendezte Münchausenben szerepet kapott pl. Erik Idle is. Fontos azonban, hogy csak az számít Monty Python-produkciónak, amit ők hatan együtt hoztak létre. Sajnos a csoport már soha nem állhat össze újra: Graham Chapman ugyanis 1989-ben elhunyt.

Illés Gábor

4. b

2. díjat nyert pályamű:

címe: *Daubner Tanár Úr és a felismerés*

ROCK

80-as évek
itt játszott
n; a Gilliam
rchausenben
ott pl. Erik
25 azonban,
az számít
n-produkció-
hatan együtt
Sajnos a
soha nem
ira: Graham
vanis 1989-

ló. Aki tehát
én fenti be-
ert már nem

A rock a világon a leg-
szebb, a legjobb, a
legérhetőbb, a legszei-
debb zenei műfaj. Jelen-
tése: kőszikla. Itt, mint
műfaját értelmezzük. "Aki a
rockot szereti, az rossz
ember nem lehet." - ál-
lítják a rockerek. A
rockerek általában sza-
kadat ruhákban, bőrszer-
kőkban jelennek meg az
utcákon. Persze a hosszú
haj is nélkülözhetetlen!
Ennek van egy szelidebb
változata, akik csak
annyiban rockerek, hogy
szeretik az efajta zenét. A
kollégiumban az utóbbi
változat van túlsúlyban.

A rock igen változatos:
van Hard-rock, Alternatív-
rock, Country-rock, Rock
and Roll, Runch-rock stb.
A legkedveltebb a ke-
mény rock (Hard-rock),
Rock and Roll és az
Alternatív-rock. Ezt bizo-
nyítják az iskolapadokon
lévő feliratok is. Persze a
kollégium szobáiból se
éppen Beethoven hallat-
szik. (Nevelőink "nagy"
örömére.)

Egy másik nagy öröm,
amelyben sok fiatal ré-
szesül, a nyaranta meg-
rendezésre kerülő Rock-

maraton. Ez Szekszárd
közelében, a Csörge-
tónál szokott lenni, ahol
kíváló szabad tér kínálko-
zik a tombolásra. A Rock-
maratonon a megye ösz-
szes valamirevaló zene-
kara megmérettetik.
Sajnos még nem vettünk
részt ezen, pedig ott
szagatja a húrokat a
Prosectura, a The
Houdinis, a Márciusi Ifjak,
a Csatorna, a Sarlatán, a
Happy Ebyhalál, a
Titanic, a Hologram, a
Savage, a Desposit és
még sokan mások. Lehet,
hogy sokaknak nem mon-
danak semmit ezek a
nevek, érdemes lenne

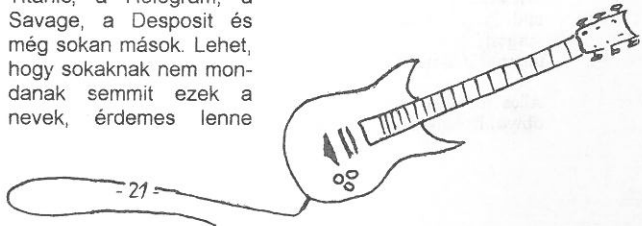
egy nyáron ellátogatni
erre a bulira.

Be kell látni, hogy a rock
az önmegvalósítást, az
önkifejezést, az érzelme-
k, a minták átadását szol-
gálja. A pogó, a tombolás
egyáltalán nem erőfitogta-
tás, vagy keménykedés,
legtöbbször a feszültsé-
get vagy az energiát
hivatott levezetni, gyak-
ran csak a zene élvezése.
Van olyan jó, mint holmi
rap vagy lambada. Ezt
persze nem tudhatja az,
aki még nem próbálta. A
rockerek nem "kemény-
fiúk", legtöbbször lelki-
leg érzékenyebbek is lehet-
nek, mint mások. Sokszor
a zene mögé is kell látni,
nemcsak a dallamot vagy
a basszust kell figyelni. A
szöveg is fontos, mert
gyakran van értelme.

Reméljük sikerült Benne-
teket közelebb hozni a
rock zenéhez és a rocke-
rekkel kapcsolatos elő-
ítéleteiteket pedig le-
építeni.

Találkozunk nyáron a
Csörge-tónál!

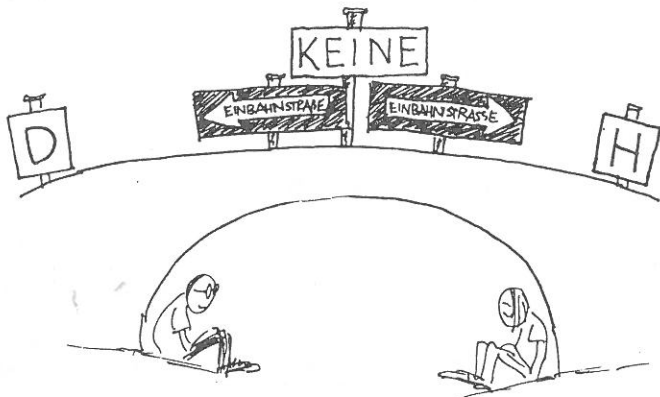
Berger Zoltán és
Frei Nándor
I. b

ERWARTUNGEN, ERLEBNISSE, ERFAHRUNGEN UNGARISCHE SCHÜLER IN DEUTSCHLAND

Im April dieses Jahres waren wir, die Schüler der zehnten Klasse aus Gyöng (Ungarn), auf Klassenfahrt in Darmstadt. Unsere Erfahrungen - gute, wie weniger gute - sind also ganz frisch. Ehrlich gesagt, hatten wir vor der Reise ein bißchen Angst vor dem Fremden, dem Neuen und auch vor Vorurteilen, die wir befürchteten.

Was fällt dem europäischen oder deutschen "Durchschnittsmenschen" ein, wenn er das Wort "Ungarn" hört? -Nichts??? -Oder doch? -Csardas, Paprika, Salami, Zigeunermusik - die anderen Europäer.

Die älteren Schüler in unserer Schule bereiteten uns aber auch darauf vor, daß wir solche Fragen, wie "Gibt's in Ungarn etwas zum Essen?" beantworten müssen. Wir waren auf alles vorbereitet. Der schrecklichste Moment der Reise war, als wir nach 18 Stunden Fahrt ankamen und aus dem Bus aussteigen mußten. Wir erblickten die auf uns wartenden Familien, und Panik brach aus. Wir hatten uns schon vorgestellt, daß wir unter einer Brücke übernachten mußten.

Alles in allem war es aber halb so schlimm, obwohl: komische Fragen bekamen wir

genügend. Das sind gängige Klischees. Bei Gulasch wird es schon problematisch: denn in Ungarn ist Gulasch eine Suppe, in Deutschland ein Fleischgericht.

Eine unserer Befürchtungen war, in die Ecke dieser operettenhaften Vorstellungen gestellt zu werden. Die Leute haben im allgemeinen keine Erfahrungen und Kenntnisse über dieses Land. Sie haben dagegen Vorurteile. Diese Vorurteile sind meistens ungerecht und schließen die Möglichkeit aus, daß wir genauso Menschen sind wie die anderen Europäer.

genügend. Unsere Gastgeber waren furchtbar verwundert, daß wir einen CD-Player schon einschalten konnten, und das Fernsehprogramm MTV uns auch bekannt war.

Abgesehen von solchen "Mißverständnissen" sind wir aber schnell darauf gekommen, daß unsere Angst vor den Familien unbegründet war. Sie waren besonders nett und hilfsbereit, und das nicht deswegen, weil wir aus Ungarn kamen, sondern weil wir enge Freundschaften schlossen. Zahlreiche Programme wurden organisiert, so daß wir weder Zeit noch Veranlassung hatten, uns eine "Schlafbrücke" suchen zu müssen.

Unsere Austauschpartner/innen waren auch un-

glaublich freundlich.

Wir erfuhren, daß sie ähnliche Gefühle, Wünsche und Lebensvorstellungen haben, wie wir ungarischen Jugendlichen.

INGEN
ND

ige Klischees.
schon proble-
ngarn ist Gu-
n Deutschland

chtungen war,
perettenhaften
lt zu werden.
n allgemeinen
nd Kenntnisse
e haben dage-
ese Vorurteile
gerecht und
hkeit aus, daß
hen sind wie

Es gibt jedoch etwas, in dem sie sich von uns unterscheiden, das ist ihre Lebensweise. Sie haben andere Bräuche, und sie verhalten sich anders zur Schule. Wir waren z.B. völlig überrascht, als die Schüler in der Stunde aufstanden, ohne ein Wort zur Tafel gingen, um zu zeichnen, oder sogar den Klassenraum verließen. Ihre Schule ist besser ausgestattet, und wir konnten deshalb wahnsinnige chemische und physikalische Versuche beobachten. Die Musikstunde fand aber den größten Beifall im Kreis der ungarischen Schüler. Die deutschen Jugendlichen müssen keine Volkslieder und keinen "Wiener Klassizismus" wie wir lernen, sondern können sich mit den modernsten Hits beschäftigen. Fortan werden alle Stunden zu Hause, die sowieso nicht faszinierend sind, auf uns wie eine Wüste wirken.

Der größte Unterschied besteht zwischen unseren beiden Ländern jedoch im Lebensniveau. Diese Verschiedenheit offenbarte sich besonders darin, daß die Preise für uns zu hoch waren. Was für uns fast unerschwinglich ist, ist für deutsche Jugendliche normal. Es gibt aber auch Schattenseiten dieses Reichtums, die wir auf der Straße beobachten konnten.

Es war ein erschütterndes Erlebnis, an den Straßenecken bettelnde Asylanten zu sehen, Obdachlose, die in Torwegenschliefen, schmutzige, kränkliche Leute, Alkoholiker oder einfach nur Arme. Für sie bedeutet es keine Vorteil, in diesem Land zu leben.

Die Zugehörigkeit zu den entwickelten Staaten zieht auch andere Probleme mit sich, z.B. den Drogenkonsum und den Ausländerhaß. Die auf der Straße leicht beschaffbaren Drogen sind für uns -zum Glück noch- ziemlich ungewöhnlich. Der Grund für den Fremdenhaß ist vielleicht die Tatsache, daß in Deutschland viele Gastarbeiter und Andersfarbige leben. Wir empfanden es aber als sehr wichtig, daß die großen Firmen in Reklamekampagnen gegen diese Feindschaft auftreten, z.B. im Straßenbahnen und Bussen.

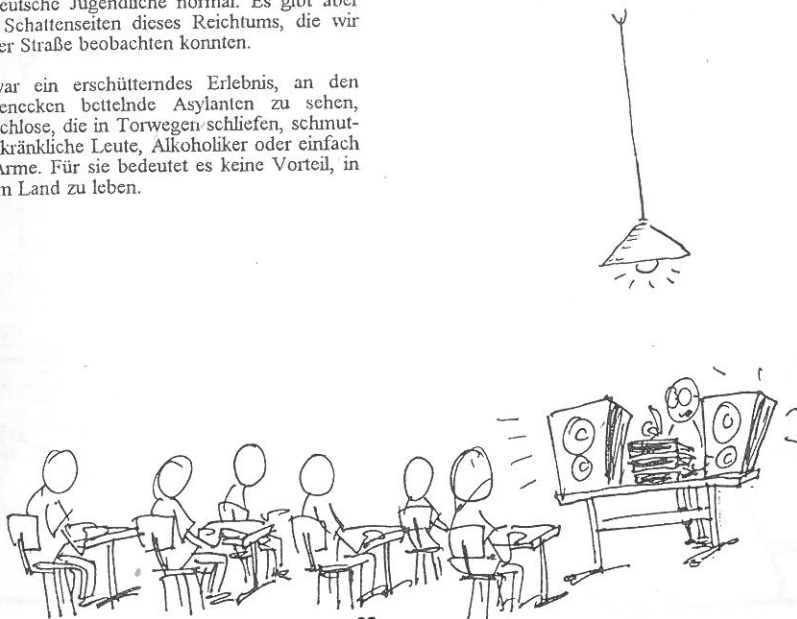
Trotz dieser politischer und wirtschaftlicher Gegensätze verbrachten wir eine wunderschöne Woche in Deutschland, und wir möchten bei einem Gegenbesuch unseren Austauschpartner/innen auch unvergeßliche Erlebnisse bieten.

Wenn wir heute an unseren Deutschlandbesuch zurückdenken, so meinen wir: Unsere wichtigste Erfahrung ist, daß es zwischen uns mehr Verbindendes als Trennendes gibt, und wir glauben, daß das für Europa hoffnungsvoll ist.

Orsolya Pal und Renata Ledneczki

uren furchtbar
-Player schon
nschprogramm

erständnissen"
kommen, daß
gegründet war.
hilfsbereit, und
ngarn kamen,
ften schlossen.
rganisiert, so
assung hatten,
müssen.
aren auch un-

Tolnai Lajos emlékére

Györkönyben egy nap reggelén
Megszülettem télvíz idején.
Azok voltak ám a hideg napok,
Minden kihalt volt és fagyott.
Az éhínségtől mindig féltünk,
A legtöbbször nyomorban éltünk.
Apám volt a falu jegyzője,
Az igazság volt életője.
Tanulmányaimat Györkön kezdtem,
De édesanyám hatására hamar befejeztem.
Életemre, Istennek hála
Hatott Arany János befolyása.
Eme költőt nagyra tartottam,
Mert segítségével a tudást elsajátítottam.
Itt könyvtárosi tisztséget adtak,
Sok könyvet és verset olvastam.
Míg a javághoz kedvet kaptam,
Esténként magamban rímeket faragtam.
Később ezek által tettem szert hírnévre,
És bátran nézhettem a nép szemébe.
Mikor megérett bennem a tudás magja,
Akkor lettem a Kisfaludi Társaság tagja.
Költészetem sok minden ihlette,
De nézeteimet az igazság vezette.
Györkön verték eme tudást fejembe:
Az életben nem fűrösztének senkit vajba-tejbe.
Rádöbhentem tanulmányaim végeztével,
Hogy a lét tele van gonddal és nehézséggel.

Kasznrár Gyula és Weisz Péter

3. a

Az ablakpárkány...

Szép nyári délelőtt volt. Fényben fürdött minden, lágy szellő fújdogált, a madarak csicseregtek, bent a kantinban épp most tört össze egy csésze. Szóval minden idillikus volt. Mindenesetre egy takarítónő számára, aki ügyel-bajjal haladt előre agyonnyúzott söprűjével. Hogy mit is akart ezzel elérni? Elmagyarázom: a közös helyiségek higiéniai szempontjából az a legmegfelelőbb, ha minden nap takarítva vannak. Főleg egy kórházban. Ugyanis, ha még nem mondtam volna, az egész történet egy kórházban játszódik. Na igen.

De most kanyarodjunk el a takarítónőtől, az összetört csészétől, megymástól, s nézzünk utána egy mozgalmasabb életnek... egy ablakpárkányon. El sem tudjátok képzelni, micsoda világ a kórházi ablakpárkány. Zűrzavarosabb, mint akármelyik törilecke, esetleg fizika példa. Legjobban azonban egy biológus szórakozna itt, azt hiszem. De úgy gondolom, egy biológus sem tanulmányozta olyan mélyen, mint én. Még csak nagyító sem kell hozzá, hogy tudjam, mi folyik ott. Becsukom a szemem, s már látom is a párkányra pottyant vízcseppeket a barna- és kékoszatok ipartelepeit. Vagy éppen a cigaretta-automatában matató dohánymozaikvírust. Vagy a környezetvédő zöldmoszatok ligájának közgyűlését. S ami számomra a legérdekesebb, az a vírusképző iskola. Látom az 1. osztályt, amint a "Profí Fertőzés Alaptechnikái" című tankönyvet bújjá.

- Hopp! De mi ez? Hova tűnt az egész? (Most csak egy öreg pléhlapot, a párkányt látom a világ helyett.) - kérdeztem, miközben épp lefejeltem a bűnöst, a takarítónőt, aki már távozóban volt a fertőtlenítővel átitatott szivaccsal.

Rideg Zsuzsanna
2. b

Die 2. b in Darmstadt

Gyönk, 22. April 1994

16.30.: Ein Neoplan-Luxusbus rollte vor das Internat, begleitet durch das Erstaunen der Gyöinker Bürger.

17.00.: Es kam der seit langem (nicht) erwartete Augenblick. Nachdem wir von den anwesenden Mitgliedern des Lehrkörpers einen tränenvollen (von ihrer Seite eher freudvollen) Abschied genommen hatten, fuhren wir in der Begleitung unserer Klassenleiterin und Herrn Lang nach Deutschland ab.

Die Fahrt war bei weitem nicht angenehm. Ausgenommen für diejenigen, die zur Anhängerschaft der begeisterten Fernsehgucker gehörten, nämlich mit dem Einbruch des Abends überflutete ein Strom von Filmen den Bus, der bis zur Morgendämmerung (bis Herrn Langs Verbot) dauerte. Die sich nach dem Schlaf Sehnenenden genossen die Nacht weniger. Der schmerzhafteste Moment war für sie (und für ihre Ohren), als der kleine Kevin die Einbrecher mit seinen eigenartigen Methoden aus dem Haus vertreiben wollte. Wenn jemand trotzdem schlafen

konnte, hatte er nicht lange die Möglichkeit, die Schönheiten des Schlafes zu genießen: die erstarrten, frierenden Gliedmaßen erinnerten sie daran, daß sie nicht in den warmen, weichen Betten des Internats waren, sondern sie verbrachten die Nacht in einem nach Deutschland fahrenden Bus. Diese nicht zu angenehme Erkenntnis unterstützte auch die Menge des im Bus getrunkenen Kaffees. Obwohl wir einen Bus mit einer Toilette hatten, lernten wir auf unserer Reise das balkanische WC

sowieso schon große Angst. Als wir nach 18 Stunden Fahrt in Darmstadt am Parkplatz der Georg-Büchner-Schule ankamen, und die auf uns schon seit Stunden wartenden Austauschpartner/innen mit ihren Eltern erblickten, brach Panik aus: wir wollten nicht aus dem Bus aussteigen. Nachdem wir es trotzdem getan hatten, fanden wir uns also nach den gegenseitigen Vorstellungen auf dem hinteren Sitz je eines Autos, auf der Fahrt Richtung unserer vorläufigen Heime. Die Stimmung war anfangs eisig, diese

kennen, und danach bevorzugten einige (verständlicherweise) die Büsche. Je weiter wir uns unserem Reiseziel näherten, umso mehr wuchs in uns die

Kälte löste sich aber mit der Zeit auf. Die Familien waren sehr nett, so fühlten wir uns nicht als Eindringlinge. Wir fanden es aber komisch, was für

ein Bild in den Deutschen über die Ungarn lobt. Abgesehen davon, daß es im Lebensniveau zwischen den beiden Ländern Unterschiede gibt, war es komisch, solche Fragen zu beantworten, wie: Gibt es in Ungarn Satellitensender und MTV, ob wir den CD-Player einschalten können und Joghurt kennen usw. Wenn wir schon bei dem Joghurt sind... Die Mahlzeiten waren aus mehrerer Hinsicht lehrreich:

1. Wir lernten die Vorteile (eher die Nachteile) der vege-

tarischen Lebensweise kennen.

2. Man darf nicht nach allem fragen, was man nicht kennt, was das ist, denn wenn man es wüßte, würde man es vielleicht

nicht essen. (Einige bevorzugten sowieso den McDonalds.)

Wir freundeten uns sehr schnell mit den Deutschen an,

die - wie es sich später herausstellte - auch Angst hatten, und zwar davor, daß sie alles mit Händen und Füßen zeigen müßten, aber sie waren von unseren Sprachkenntnissen angenehm überrascht. Obwohl wir an den verschiedenen Punkten der Stadt wohnten, hielten wir Ungarn den Kontakt miteinander, meistens per Telefon: wir

verabredeten uns für das abendliche Programm, und fuhren in Richtung unseres Treffpunktes (Luisenplatz) mit dem Hausschlüssel, dem Stadtplan (sicher ist sicher) und der Straßenbahnzeitkarte in unseren Taschen ab, mal mit unseren deutschen Partnern/innen, mal ohne sie. Am Ende kannten wir uns in der Stadt besser aus, als sie. Eines der beliebtesten abendlichen Programme war die Besichtigung der Darmstädter Messe, an die

einige als das (im engsten Sinne des Wortes) erschütterndste Erlebnis ihres Lebens zurückdenken (siehe: broakdancer,

"das Schiff" und andere Unterhaltungsmöglichkeiten), die wir nie mit unserer ursprünglichen Gesichtsfarbe verließen. Daneben erinnern wir uns sehr gern an die stimmungsvollen Abende im Biergarten. Es gab ausgesprochen gemeinsame Programme. So eins war die Griesheimer "Jugenddisco" am ersten Abend, dann einige Tage später der Empfang durch die Leitung der Stadt mit einem Mittagessen verbunden, und der Empfang

des Griesheimer Bürgermeisters mit Abendessen und Disco. Außerdem dürfen wir die gemeinsamen Ausflüge auch nicht vergessen. Wir können sie ja auch nicht vergessen: denken wir nun an die Höhe des Heidelberger Schlosses über dem Maerespiegel oder an den "faszinierenden" Vortrag der Fremdenführerin. Wir waren auch in Mannheim, wo wir unsere künstlerischen Neigungen ausleben konnten. Im Planetarium wiegten wir uns in der Illusion des nächtlichen Sternenhimmels. (Schade, daß der Vortrag so kurz war!) An einem "angenehmen" warmen Nachmittag lernten wir die Sehens-

Boden, einige bevorzugten den Spielplatz.

Nach der vielen Unterhaltung ist es Zeit, auch die Schule zu erwähnen. Wir, ungarische Schüler, nahmen am Unterricht nur als Gäste in kleineren (3-4 Personen) Gruppen teil. Trotzdem erfuhren wir viele Dinge über die Beziehung der deutschen Jugendlichen zur Schule. Die Deutschen nehmen die Sache ganz locker, das Lernen interessiert sie nicht, und sie gehen fast gern in die Schule. Die Anforderungen sind auch nicht so hoch, deshalb lernen sie nicht, abgesehen von einigen in der Straßenbahn gemachten Physik-Hausauf-

oder er begann zu essen und zu trinken. Während wir das erfuhren, lernten wir selbst viel über die deutsche und japanische Wirtschaft, die Energie, den menschlichen Körper. Am interessantesten fanden wir die Französischstunde, das ist nämlich die einzige Sprache, die wir sehr gut kennen.

In den letzten Tagen besuchten wir die Darmstädter Polizei, wo einige die Gefängniszellen (freiwillig) ausprobierten, und es gab eine, die von einem Polizeihund zu Tode erschrocken wurde. Wir nahmen auch an einer Vorstellung über die Drogen teil. Nach dem Abschiedsabend besichtigten wir am nächsten Tag den Frankfurter Flughafen, dann am Nachmittag fuhren wir nach Hause ab. Auf der Heimfahrt lockerten sich schon die bei Schulveranstaltungen gültigen Regeln auf ...

Während dieser 11 Tage fühlten wir uns so gut, hatten so viele Erlebnisse, daß wir uns an diese Reise sehr gern erinnern, und wir sehnen uns nach Darmstadt zurück. Und der Abschied war diesmal wirklich tränenvoll...

Pál Orsolya
2. b

würdigkeiten Darmstadts kennen. Wir fuhren auch zum Felsenmeer, wo die sportlichen Personen die Felsen erkletterten. Die weniger Sportlichen genossen die Frühlingssonnenstrahlen auf dem flachen

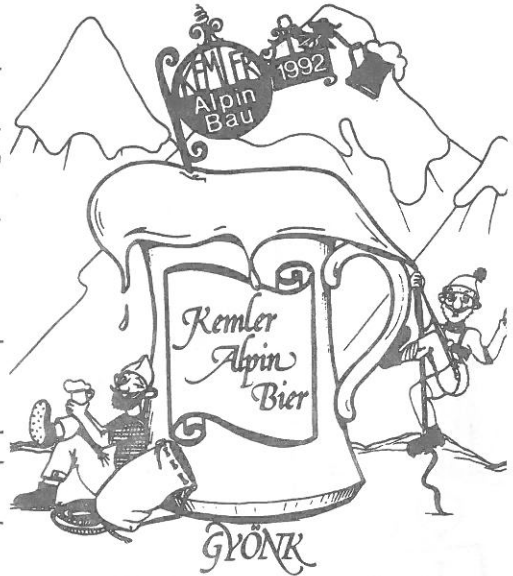
gaben. Wir waren auf alles vorbereitet, so wunderten wir uns nicht mehr, wenn ein Schüler während der Stunde, ohne ein Wort zu sagen, den Klassenraum verließ, oder er ging zur Tafel, um zu zeichnen,

KEMLER ALPIN-BAU

SZOLGÁLTATÓ ÉS KERESKEDELMŰ K.F.T.

IPARI ALPINISTA MUNKÁK "MINI SÖRFÖZÉS"

- Homlokzatok tisztítása, javítása, vakolása, festése
- Kémény, torony külső-belső karbantartása, életveszélyes fedkő újrabetonozása
- Házigyári (panel) épületek hézagtömítése
- Villámhárító-felújítás, -szerelés
- Omlásveszély megszüntetése
- Épülettartozékok le- és felszerelése
- Silók, tárolók karbantartása
- Üzemcsarnokok belső felújítása, homlokzat és tető üvegezése üzemszünet nélkül
- Kémények biztonsági jelzőcsikjainak festése

Vállalunk továbbá minden olyan építőipari tevékenységet, ahol állványépítés nem lehetséges, ill. nem gazdaságos. A vállalat munkát megfelelő szakmai ismerettel végezzük.

Ügyvezető: **KEMLER HENRIK** építésztechnikus

Székhely:
2315 Szigethalom
Ifjúság útja 3.

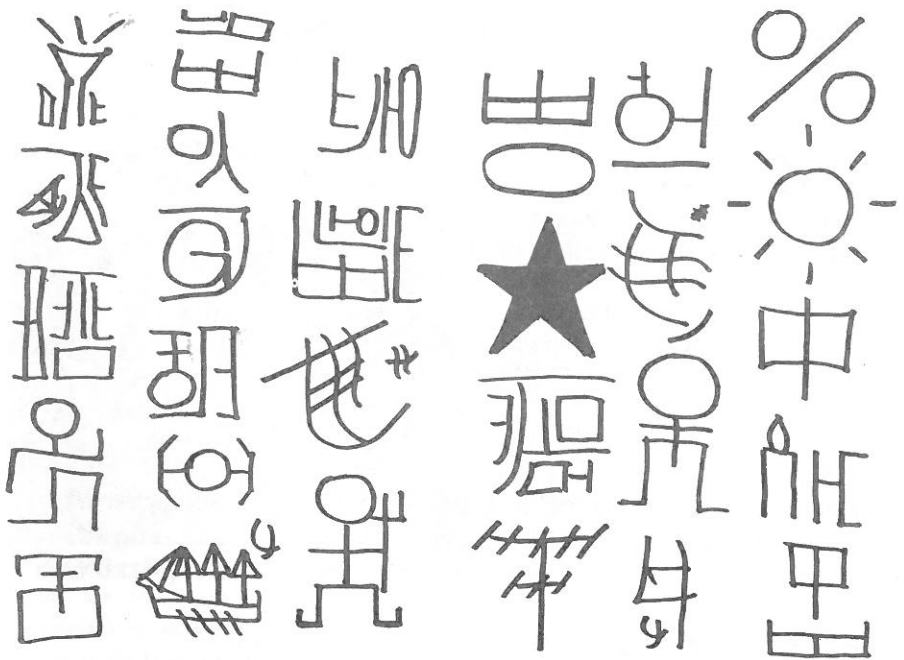
Tel: (74) 387-043

Telephely:
7064 Gyöngyös
Ady Endre út 38.

SZENZÁCIÓ!!!

Japán kutatók megfejtették a Bermuda-háromszög rejtélyét!!

Az Ein-Stein-nek sikerült megszereznie az eredeti, kézzel írott, világtörténelmi jelentőségű dokumentumot, amit a világpremiert megelőzve közlünk:

(Biztos forrásból értesültünk arról, hogy az értekezés szerzője az ideai tudományos Nobel-díj várományosa.)

"Színház az egész világ..."

1992. szeptember. Kicsik és félénkek voltunk még, de mindenkiben ott rejtett már valamiféle tehetség. A faliújság kopár felületén lassan - sivatagi oázisként - meg-meg jelentek a szakköröket, szabadidős foglalkozásokat hirdető plakátok. Rajzszakkör, agyagozás, aerobic, kézilabda és a színjátszókör. Sokan elmentek ezek mellett, addig amíg Hum Tanár Úr egy "csütörtöki szeánsz" alkalmával bejelentette, hogy minden diáknak ajánlott egy szakkör rendszeres látogatása. Nehéz szívvel, de tudomásul vettük, hogy az otthonihoz képest rövidke szabadidőnk ismét megfogyatkozik.

Hétfő este volt. Szorongva, kicsit feszélyezve megjelentünk a könyvtár előtt, melynek ajtaján papírfecni hirdette: 7 órától színjátszószakkör. A negyedikeské vidám, felszabadult beszélgetése mellett mi még csak ismerkedtünk a környezettel. Bent sem volt más a helyzet. Elmesélték eddigi "nagy alakításait", mi pedig sután mosolyogtunk. Aztán eljött a pillanat, hogy megbeszéljük, hogyan is fog egy ilyen foglalkozás lezajlani. Különféle javaslatok voltak, de végülis felsőbb(éves) nyomásra úgy döntöttünk, előadjuk a *Liliomfit*. Hát igen, döntöttünk. De ez volt a legkeve-

sebb (és talán a legtöbb is), amit tettünk. Úgy hiszem, Szigligeti Edének sem volt annyi gondja ezzel a darabbal, mint a mi kis kezdő színjátszócsoporthozunknak. Sokan hamar megunták a sok hercehurcát és kiszálltak az egészből. Persze a többiek helyzete sem volt rózsás. Rengeteg olvasópróba, összejelölés. Ehhez kedv és idő is kell, ami a negyedikeskéknek, akikre a főszerepek lettek osztva, igen kevés volt. Bő fél évig így ment, majd egy központi ember kilépése után más művet választottunk: a *Kőműves Kelemenné* című balladát. A 92-93 tanév

a darab "szorgalmas" gyakorlásával fejeződött be. Mindenki úgy gondolta, hogy talán majd jövőre újult erővel kezdehetünk és persze majd megjön az utánpótlás is...

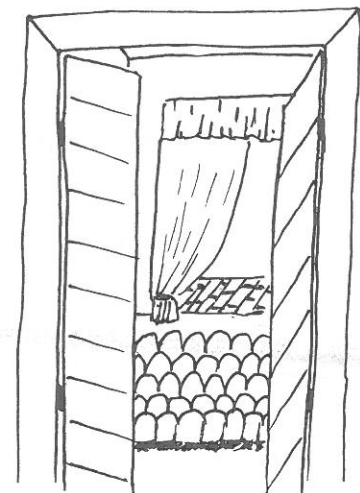
Ismét ősz lett. A tavaly begyakorolt szövegek és szituációk úgy hulltak ki agyunkból, mint eme évszakban a fáról a levelek. De éreztük, hogy az idén már lesz valami eget - de legalábbis kollégiumot - rengető fellépésünk. Aztán rájöttünk, hogy "a teremtés koronái" nélkül ez képtelenség, így toborozni kezdtük a fiúkat. Elsősöket kerestünk, mivel ők még könnyebben beveszik a maszlagot és persze a felsőbbéves hívásának sem tudtak ellenállni. Ez alkalommal olyan tömegben vettek részt szakkörön, hogy alá-

írásgyűjtésen gondolkodtunk. Ilyen még nem volt soha ...és azóta sem.

Sok c-osztályos is jelentkezett, így tehát tekintettel a nagy létszámú kezdőkre, új darabot választottunk. A darab főszereplője és központi embere Bede András lett. Mindenki érezte, hogy ebből egy fergeteges alakítás lesz. Olvasópróba; kevesebb ember; szöveg-másolás; kevesebb ember; helyzetgyakorlat; és már csak kilencen maradtunk, a főszereplő is cserbenhagyott minket. Hogy mit tettünk ekkor? Nem csüggedtünk, az az egy biztos! A férfiszerepeket lányok játszották, akik úgy érezték, végre alkalmazkodtunk az ókori normák tükörképéhez. Nehéz időszak következett és a megpróbáltatások tajtékzó hullámai elsodorták a maradék embereket is.

Január elején mindenki szomorú szívvel keresztet vetett a színi pályájára. Azért az emlékek megmaradtak bennünk és voltak még olyanok, akik akartak tenni valamit. Őket viszont megelőzte néhány olyan

Ők március elején a tavasz beköszöntével kivirágoztak. Mindenki izgatottan szaladgált le-föl mígnem, egyvalakivel frontálisan nem ütköztem. Ekkor éreztem, hogy fel kell tennem a kérdést:

A lábam földbegyökerezett és egyszerűen szóhoz sem jutottam. És mi erről semmit sem tudtunk. Rekordsebességgel értem a könyvtárhoz és úgy hiszem elég durván téptem fel az ajtót. Odabent 10-12 elsős ült papírral a kezében és igencsak vádlón meredtek rám, amiért meg mertem őket zavarni. Aztán Joli nénitől megtudtam a pontos részleteket: Arany János-estre készül a csoport. Próbáltam még néhány szót az érzéseimről, a kirekesztettségéről szólni, de észrevették elkeseredésemet. Nekünk senki sem szólt. Hiába, az elsődöbelleket könnyű elfelejteni, vagy egy időre mellőzni...

Ledeczki Renáta

2.b

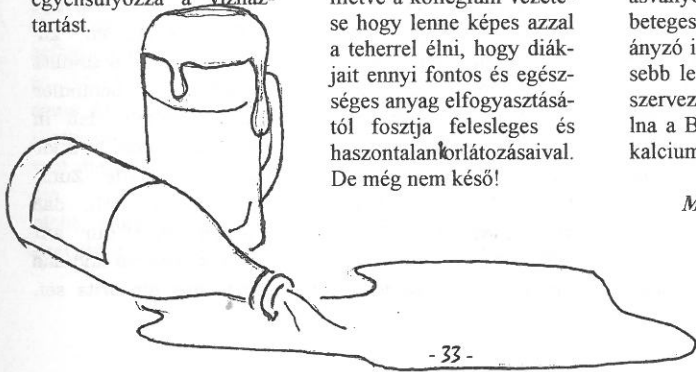

A SÖR, MINT GYÓGYSZER

(avagy a Kemler, mint patika)

Alábbi cikkemet egy hivatalos orvosi szakvéleményre alapozom és bármikor hajlandó vagyok forrásaimat az iskola és a kollégium vezetése elé tárni. Talán meg tudom véleményüket az alkohol-, illetve a sörfogyasztással kapcsolatban egy kicsit változtatni. (S talán az ezeket megtorló szankciók és intézkedések is enyhülni fognak.)

Nos: neves orvosok Németországban kimondták, hogy napi egy-egy nagy korsó sör többet ér, mintha az ember vitamintablettákkal tömné magát. Kimutatták, hogy fél liter sörben 96 milligramm magnézium, 200 mg B-vitamin, 35 mg kalcium és 550 mg kálium van. Eme anyagok jótékony hatásai: a B-vitamin a vérképzésben játszik szerepet, de jó hatással van az idegrendszerre is, a kalcium és a kálium az izmokat tartja karban s kiegyensúlyozza a vízháztartást.

J. FARKAS TIBOR
Vállalkozó - magánorvos
7064 Gyöngy, Ady E. u. 65.
Telefon: (74) 87-161
Eng. sz.: 1/1047-2/92.

tértésköteles

VÉNY

Név: Hiányzó Henrik Kor: 18 évfélélt

Lakcím: Falu - város

199 94 év augus hó 1 nap.

Rp.

Kemler - utcai
lag. orig N^o I cuml

DS. 2 dl / nap

orvos aláírása

A. 3510-2/a/új r. sz. - Nyomtat KFT - LEWIS KFT 91-93

Ezek után nem tudom elképzelni, hogy az iskola, illetve a kollégium vezetése hogy lenne képes azzal a teherrel élni, hogy diákjait ennyi fontos és egészséges anyag elfogyasztásától fosztja felesleges és haszontalan korlátozásaival. De még nem késő!

Még pótolhatjuk az eddig nélkülözött vitaminokat és ásványokat! Ugye kedves betegeskedő, notórius hiányzó iskolatársaim, kevesebb lenne a hiányzás, ha szervezetünkben helyreálna a B-vitamin-, illetve a kalcium-kálium szint?

Mészáros László
3.b

Schindlers Liste

(zur Person)

Oskar Schindler wurde am 28. April 1908 in Zwittau geboren. Mit zwanzig Jahren heiratete er. Zunächst beschäftigte er sich mit dem Verkauf von landwirtschaftlichen Geräten. Oskar war ein eleganter Gentleman mit großem Erfolg bei den Frauen und einem Charme wie Charles Boyer, und die Treue gehörte nicht zu seinen größten Tugenden. Neben seinen unzähligen Frauenbekanntschaften trank er viel,

spielte und liebte das Nachtleben. Schon in frühen Jahren schloß er sich der nationalsozialistischen Partei an, und als ein zuverlässiges Parteimitglied baute er Kontakte zu der SS-Führung auf, und konnte dadurch ein ansehnliches Vermögen

erwerben. Nach dem Ausbruch des Zweiten Weltkrieges ging alles auf einmal schwerer und das Geschäft lief auch nicht mehr so gut. Oskar hatte gehört, daß man im besetzten Polen zu billigen Arbeitskräften kommen konnte. Er ging nach Krakkau, um dort eine Emailfabrik mit jüdischen Arbeitern zu gründen. Er kaufte insgesamt 800 Männer und 300 Frauen von Amon Göth, dem kaltblütigen, rassistischen Kommandanten des Konzentrationslagers Plaszów. Jeder, der bei Schindler arbeitete, war vorübergehend vor der antisemitischen Willkürherrschaft geschützt.

Während man von den anderen Fabriken die Juden in immer schnellerem Takt in die Todeslager schickte, arbeiteten Schindlers Juden in der Emailfabrik weiter, denn ihr Chef hatte für sie gezahlt und erreicht, daß seine Arbeiter in einem Lager waren, wo er ihr Leben selbst beschützte. Aber im Januar 1942 wurde

auf der Wannseekonferenz die "Endlösung" beschlossen - die endgültige Vernichtung der europäischen Juden. 1943 waren somit auch Schindlers Arbeiter nicht mehr in Sicherheit. Oskar, der die brutale Auflösung des Krakkauer Ghettos mit seinen Augen gesehen hatte, beschloß, sich den Nationalsozialisten zu widersetzen und seine Arbeiter mit ihren Kindern zu retten. Mit seinem Buchhalter Itzhak Stern, der ihm bis zum Ende beistand und später sein Freund wurde, machte er eine Liste auf der die Namen aller seiner Arbeiter standen. Die lebensrettende Liste brachte er zu Göth und sagte ihm: "Meine Fabrik ist kriegswichtig und ich möchte sie mit meinen Arbeitern zusammen nach Brünnlitz verlegen." Schindler wußte nämlich, daß in Krakkau kein Jude überleben würde. Zunächst dachte Göth, daß ihn Schindler nur auf den Arm nähme und das Ganze nur ein Witz sei.

Aber Oskar meinte es ernst und bekam gegen Bestechung die Erlaubnis zur Rettung der Juden, weil es den Nazis völlig egal war, ob sie ein paar Leute mehr oder weniger vergasteten. Als die Schindler-Juden mit ihrem Retter in

Brünnlitz angekommen waren, mußten sie nur noch auf die Frauen warten, die die Nazis in einem irrtümlich umgelenkten Zug, nach Auschwitz geschickt hatten. Alle Insassen dieses Zuges durchführ eine schreckliche Ahnung, als sie bemerkten, daß das nicht der friedliche Ort war, wo sie hätten ankommen sollen. Schindler gelang es in letzter Minute, seine Arbeiterinnen mit Diamanten loszukaufen, und die SS-Leute hielten die Schindler-Juden nicht länger zurück. So brauchten sie keine

Angst mehr vor den Grausamkeiten der Lager wie Auschwitz oder Birkenau zu haben. Schindlers Lager war das einzige Lager auf nationalsozialistischem Gebiet, in dem kein einziger Jude getötet oder geschlagen wurde, son-

dern sie wurden bis zuletzt wie Menschen behandelt. Als der Krieg zu Ende war und die Russen kamen, mußte Schindler fliehen, weil auch er zu den verhafteten Deutschen gehörte. Seine Arbeiter schenkten ihm als Ausdruck ihrer Dankbarkeit und zur Erinnerung einen Goldring. Darauf stand: **"Wer ein Leben rettet, rettet die ganze Welt!"** Oskar und seine Frau wanderten nach Argentinien aus, wo sie sich mit Viehzucht beschäftigten. Doch ihr Unternehmen scheiterte. Das Geld für ihren Lebensunterhalt bekamen sie von einem jüdischen Hilfsverein, dem Joint Distribution Committee.

Schindler fuhr 1957 nach Deutschland, um eine Entschädigung für sein im Krieg verlorenes Vermögen zu bekommen. Die Summe, die er bekam, war nicht besonders groß. Danach gründete er noch zwei Unternehmen, die jedoch Bankrott machten.

An seinem 51. Geburtstag wurde er in Jerusalem zum "Gerechten unter den Völkern" erklärt. In der Nähe des Frankfurter Bahnhofes fristete er sein Leben von seiner geringen Rente. Nach 20 Jahren bekam er das Verdienststkreuz und der Bischof von Limburg übergab Schindler den Heiligen-Silvester-Ritter-orden.

Er nahm an der Erforschung von Kriegsverbrechen teil, erkrankte schwer und sein Herz schlug nur aus purer Eigensinnigkeit weiter. Am 9.10.1974 blieb sein Herz stehen. Die Erinnerung an diesen Mann soll jedoch weiter in uns leben, denn er war der lebende Beweis, daß man für die Verfolgten doch etwas tun kann.

(zum Film)

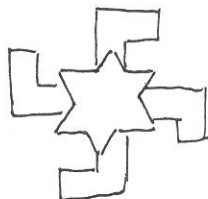
Der Film wurde nach der authentischen Geschichte des australischen Thomas Keneally über Oskar Schindler gedreht. Regisseur und Produzent: Steven Spielberg, der mit diesem schockierenden und gleichzeitig rührenden Werk den größten Erfolg seiner Laufbahn feiert. Der Film kostete 300 Millionen Dollar (\$) und dauert 195 Minuten. Obwohl in letzter Zeit viele Kritiken die längeren Filme betrafen, sagte Spielberg, daß Schindlers Liste keinesfalls kürzer sein konnte, denn die Geschichte ist zu komplex, und man mußte die Entwicklung Schindlers - der vom geldgierigen Geschäftsmann zum heldenhaften Lebensretter wurde - bis in die kleinsten Einzelheiten erzählen. Spielberg wählte die schwarz-weiße Variante wegen der Zeittreue, der farbige Film wäre als Lüge erschienen und hätte die Ereignisse nicht so wahrhaftig darstellen können. Die drei Hauptdarsteller sind mit Ausnahme von Ben

Kingsley (im Film: Itzhak Stern) nicht so bekannt. Die Rolle von Amon Göth, dem sadistischen Nazi, bekam Ralph Fiennes, ein ausgezeichnete englischer Schauspieler, der die Geschichte des Nationalsozialismus studierte, und alle Dokumente über Göth las. Um dem

brutalen fetten Alkoholiker und Verbrecher besser zu ähneln, nahm er ca. 12 Kilogramm zu. Spielberg suchte nach dem Hauptdarsteller 10 Jahre lang, aber er wollte für diese Rolle keinen Star haben. Er fand endlich den Iren Liam Neeson (41) am geeignetsten. Was veranlaßte wohl den Regisseur von Jurassic Park, über die Judenverfolgung einen Film zu drehen? Spielberg ist selbst jüdischer Abstam-

ung und als einziger Jude in der Schule fühlte er sich immer ausgestoßen. Seine Familie verlor im Krieg in Ost-Europa 8 Verwandte. Das Schreiben des Filmes wurde durch die Ereignisse in Bosnien beeinflusst. Wir sind wieder dabei, daß ganze Volksgruppen ausgerottet werden und die Welt sieht weg, versucht nichts gegen die "ethnischen Säuberungen" zu tun, und will nichts über Diktaturen hören, wo dumme Mörder die unglücklichen Völker töten. Hier haben wir z.B.: Saddam Hussein, der Kuwait einfach verschwinden lassen wollte. In Deutschland hängen die Nazis ihre schwarzen Listen wieder aus und die selbsternannten Führer sammeln sich für die nächste Machtübernahme.

Spielberg weiß, daß ein Film die Welt nicht verändern kann, aber er hofft, daß er die Leute aufrüttelt und zu einer Stellungnahme veranlaßt. Wir können unsere Hoffnung nur darauf setzen, daß die Leute den richtigen Weg wählen.

Homolya Henrik

I. b

Rólatok van szó...!

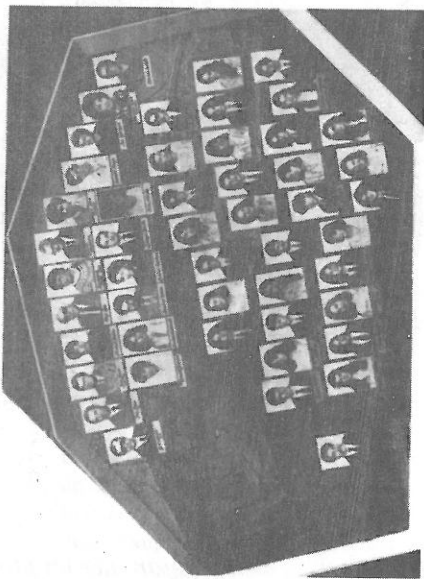
Elmegyünk, elballagunk... Mindnyájan kiejtettétek már e szavakat. Eleinte érzékletlenebb hangon, de ahogy közeledett az év vége, egyre inkább éreztétek, hogy lezárul életek egy sorsdöntő szakasza. Nem tudátok, mit jelent elhagyni a gimnáziumot, tanáraitokat, diáktársaitokat. Még most sem tudjátok biztosan, mert még velünk vagytok, de már bennetek van egy "más". Néhányotoknak már sikerült a felvételi, részben már egy új közösségbe tartoztok (gondolataitokban) de reméljük, tudjuk, hogy lélekben mindig együtt marad a MI KIS KÖZÖSSÉGÜNK. Gyertek! **VISSZAVÁRUNK BENNETEKET!**

⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒ ⇒

Barakonyi Agnes ----- Középföldéig
 Balássy Anita ----- Dunajváros
 Cseke László ----- Kisdorog
 Czompó Csaba ----- Gyöng
 Frei-László ----- Szekszárd
 Gyéni Szilárd ----- Gyöng
 Heidt János ----- Gyöng
 Horváth Szilvia ----- Gyöng
 Jákob Jácint ----- Pincehely
 Keresztes Laura ----- Nagydorog
 Kostyal Mónika ----- Iregszemce
 Kozák Jolán ----- Tokod-üveggyár
 Maturicz Iván ----- Pincehely
 Molnár Ibolya ----- Varsád
 Németh Zoltán ----- Udvari
 Pálinkás József ----- Tolnanémeti
 Riba Róbert ----- Szakály
 Sárvári Kiriszta ----- Pincehely
 Skuczai Richárd ----- Simontornya
 Sudár Viktória ----- Szekszárd
 Szabó Andrea ----- Szársz
 Szabó Diána ----- Gyöng
 Szilágyi Sarolta ----- Varsád
 Szőke Réka ----- Ádánd
 Tumppek András ----- Debrece
 Varga Annamária ----- Szekszárd
 Varsányi Viktória ----- Bonyhád
 Walter Tibor ----- Budapest
 Zakariás Imre ----- Gyöng
 Zet Éva ----- Diásberény

FARKAS ATTILA

osztályfőnök

IV. a

"I. Gy." Pedag. Főisk. Szekszárd
 Budapesti Tanítókép. Főisk. Bp.
 Budapesti Tanítókép. Főisk. Bp.
 Ofóért Rt. Optikai Szmk Bp.
 Rendőrtiszti Főiskola, Budapest
 JATE-BTK testn.-főldr. Szeged
 "I. Béla" Szki.elekt.m.v. Szeksz.
 Pollack M. Műszaki Főisk. Pécs
 Rendőrtiszti Főiskola, Budapest
 "I. Gy." Pedag. Főisk. Szekszárd
 ???

ELTE BTK régészet szak. Bp.
 BME Villamosmér. Kar, Bp.
 vendéglátóipari tantf.

"I. Béla" Szki.elekt.m.v.Szeksz.
 Rendőrtiszti Főiskola, Budapest
 ???

"Bárczi G." Gyógygyp. Tank. Bp.
 Rendőrtiszthelyet.kép. Tanfoly.
 Pécsi Orvosnádum. Egyet. Pécs
 JPTE szoc. munk. szak Pécs
 ???

"I. Gy." Pedag. Főisk. Szekszárd
 "I. Gy." Pedag. Főisk. Szekszárd
 "B. Gy." T.k.F.i.(angol)Nyitregy.
 ???

nem árulja el senkinek...

Keresk. és Vendégl. Főisk. Bp.

"Sz. I." Közgazd. Főisk. Győr

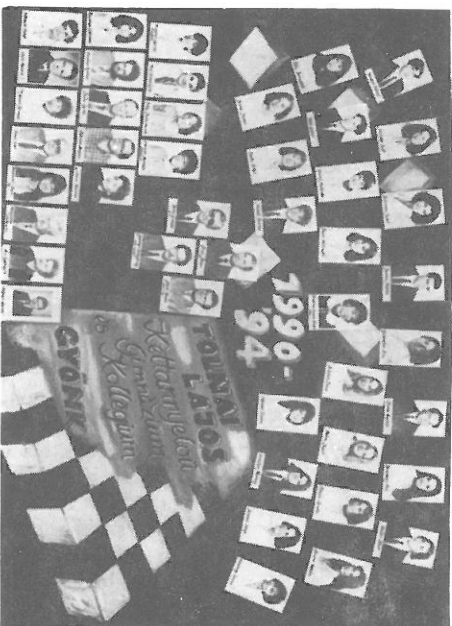
JPTE Tanárképző Kar, Pécs

Bede András	-----	Markó
Böhm Judit	-----	Lovasberény
Buzási Katalin	-----	Vác
Bíki Erika	-----	Véménd
Fodor Melinda	-----	Tamási
Galamboos Rita	-----	Budapest
Harsányi Szilvia	-----	Pécs
Heller Tibor	-----	Bakonyföld
Illés Gábor	-----	Siófók
Jankó Miklós	-----	Báboha
Jeszek Janka	-----	Munkács
Kapitány Aliz	-----	Kalocsa
Kálmán Judit	-----	Dunajváros
Kranicz Helga	-----	Komló
Marsó Barna	-----	Siófók
Molnár Ivet	-----	Dunajváros
Pekala Renáta	-----	Farnos
Sándor Bilint	-----	Budapest
Sándor Diana	-----	Dombóvár
Schüller Márkus	-----	Budapest
Szabó Melinda	-----	Széksárd
Takacs Tímea	-----	Siófók
Tóth Bernadett	-----	Gyöng

MUTHNÉ SIMON

ERIKA

osztályfőnök

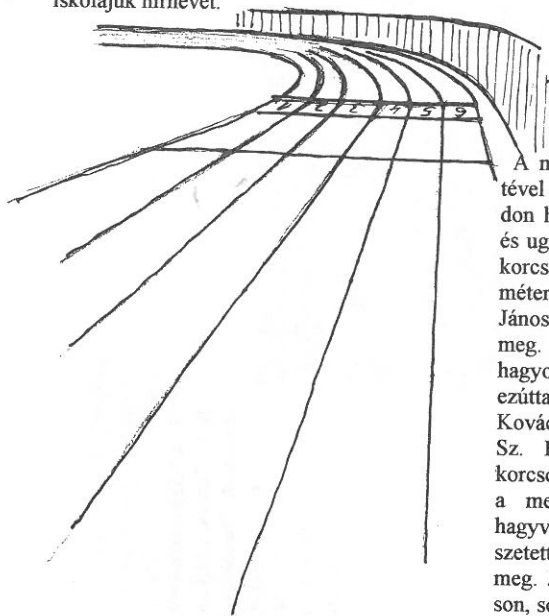
IV. b

"J. A." Számtech. Autóvill. SZKI
 B. D. Tanárk. Főisk. Szombath.
 Budapesti Tanítókép. Főisk. Bp.
 ELTE Szociálpolitikai Kar, Bp.
 Küller. F. i. Nem. Kom. Kar Bp.
 JPTE Jogtudományi Kar, Pécs
 "Kodolányi J." Főisk. Székesf.
 Budapesti Közgazd. tud. Egyet.
 Miskolci Egyet. Jogtudom. Kar
 Polizeil. Faeh. sch. Goppingen
 Budapesti Kereskedelmi Főisk.
 ELTE BTK német szak Bp.
 JPTE Közgazd. tud. Kar. Pécs
 "Kodolányi J." Főisk. Székesf.
 ELTE BTK német szak Bp.
 "Bárczi G." Gyógyp. Főisk. Bp.
 "Bánki D." Műszaki Főisk. Bp.
 IATE BTK magy.-filoz. Szeged
 BME Építészettörténelmi Kar, Bp.
 ELTE Közgazd. Kar. Debrecen
 ELTE Jogtudományi Kar, Bp.
 IATE Jogtudom. Kar, Szeged

Sport

Idén is - mint minden évben - fel-fel virágozott iskolánkban a sportélet. Számos versenyen képviseltették magukat iskolánk sportos diákjai, hol jobb, hol még jobb eredményekkel hazatérve.

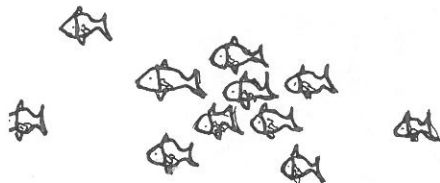
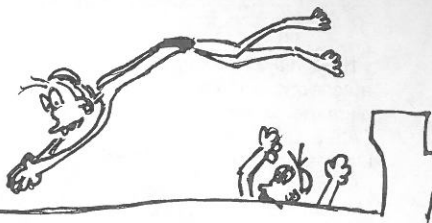
Először a kézilabdáról szólnék, hiszen ez iskolánk vezető sportága s a sulis profiljának is egyik fő vonása. A tanév közepe felé zajlottak le a megyei szintű diákolimpiák, melyeken a 4. korcsoportos lány és fiúcsapat is 2. helyezést ért el. 5. korcsoportban a fiúknak nem sikerült bejutni az első 4-be. Az országos középiskolai bajnokságon 4. korcsoportban szintén helyálltak mindkét nem - de elsősorban az iskola - képviselői. A területi selejtezőkig jutottak el. Töretlen lelkesedéssel és játékedvvel edzenek tovább és öregbítik öreg iskolájuk hírnevét.

A nyári idő (és a vizsgák) beköszön-tével eljött az atlétika ideje is. Szekszárdon hol esőben, hol verőfényben futottak és ugrottak a pontokért sportolóink. Az 5. korcsoportos fiúknál Gyén Szilárd 100 méteres síkfutásban 5., valamint Cziráki János 200 méteren a 4. helyet szerezte meg. A 4x100-as váltó - mint az már hagyomány - megszerezte az aranyat, ezúttal holtversenyben. A váltó tagjai: Kovács B., Cziráki J., Fonyódi P., Gyén Sz. Kiemelkedő eredmény született a 3. korcsoportban, Palásti Gyuri 400 méteren a megyében mindenkit maga mögött hagyva (56 s) az 1. helyezést, egyéni összetettben pedig a 2. helyezést szerezte meg. Június 15-én fog futni az országoson, sok sikert kívánunk neki!

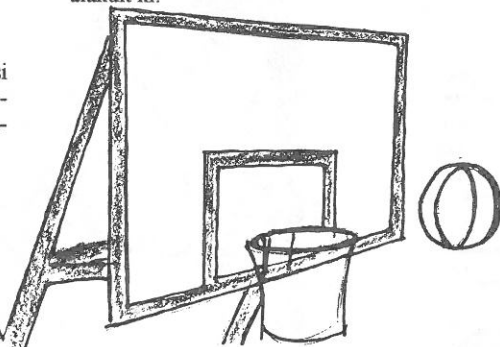
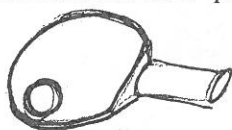
Nem vallottak szegyet úszóink sem Bonyhádon. Asztalos Lilla 100 méter gyorsan egy 3. Marsó Barna 100 méter háton 2. helyet aratott babérokat. Mindkét vegyesváltó (fiú, lány) a 6. helyet szerezte meg. A váltók tagjai a lányoknál: Mészáros Á., Schlichter Cs., Asztalos L., Mátyás K. A fiúknál: Marsó B., Fonyódi P., Illés G., Mészáros L.

Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban a kosárlabdázók.

Baján a kéttannyelvű gimnáziumok kosárlabdatalálkozóján harmadikak lettek. A mezőnyt (három csapat) s a csapat felkészültségét figyelembe véve ez az eredmény semmi esetre sem (túl) rossz, ugyanakkor mindeképpen a papírforma szerint alakult ki.

Megyei asztalitenisz bajnokságon Decsi Péter 3. helyet szerzett s ugyanezt a helyezést érte el a Schmidt-Makrai duó a párosban.

Sakkozóink is hatalmasat alakítottak. A megyei diákolimpián megszerezték az 1. helyezést. A csapat tagjai: Ponyist P., Fonyó I., Erdők R., Aladzsics G.

Ennyi fért bele nagy vonalokban, dióhéjban (kinek hogy tetszik) a sportrovatba a tanév sporteseményeiből, továbbra is mindig, mindenkor, mindenhol:

HAJRÁ GYÓNKI!

Fonyódi Péter
1.b

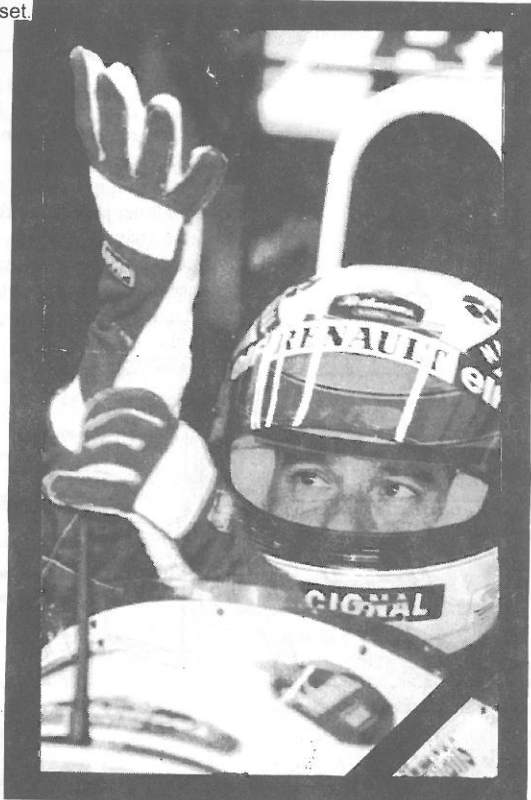
A halál árnyéka...

1994. május 1. Magyarország és a világ többi országa is ünnepel, csak a leghűségesebb autórajongókat köti a televízió mellé az ezévi 3. Forma-1-es Imola-i Nagydíj, amely alighanem bevonul az autóversenyek feketekönyvébe.

Az autók legnagyobb küzdelmében, a Forma-1-ben 1982 óta nem történt halálos kimenetelű baleset.

Az idei San Marino Grand Prix-n már az edzések folyamán szerencsétlenségek sorozata történt. Pénteken a brazil Barriello fejreállt autójával, de kisebb fejsérülésekkel megúszta az ütközést. Szombaton a 31 éves osztrák pilóta, Roland Ratzenberger - akinek ez volt élete második Forma-1-es versenye - több mint 300 km-es óránkénti sebességnél elvesztette uralmát gépe felett, kicsúszott a pályáról és az azt övező falnak csapódott.

Ez az ütközés a Simtek-pilóta számára halálos kimenetelű volt. A szörnyű baleset mind a versenyzőket, mind azokat, akik figyelemmel kísérték a "száguldó cirkuszt", mélységesen megrázta. Ilyen hangulatban és előzmények után indult vasárnap du. a San Marino-i futam, élén az ugyancsak brazil Ayrton Sennával. A verseny - leszámítva a rajt nehézségeit - eleinte a "megírt forgatókönyv" szerint

zajlott. A pilóták folyamatosan rótták a köröket egészen a 7. körig...

Ekkor valami izonyatos dolog történt. Senna fékezés nélkül, több mint 250 km-es óránkénti sebességgel kicsúszott a pályáról és frontálisan a falnak rohant. A versenyautó totálisan összeboroncsolódott, Senna magatehetetlenül ült ülésében, míg a mentősök kiszabadították.

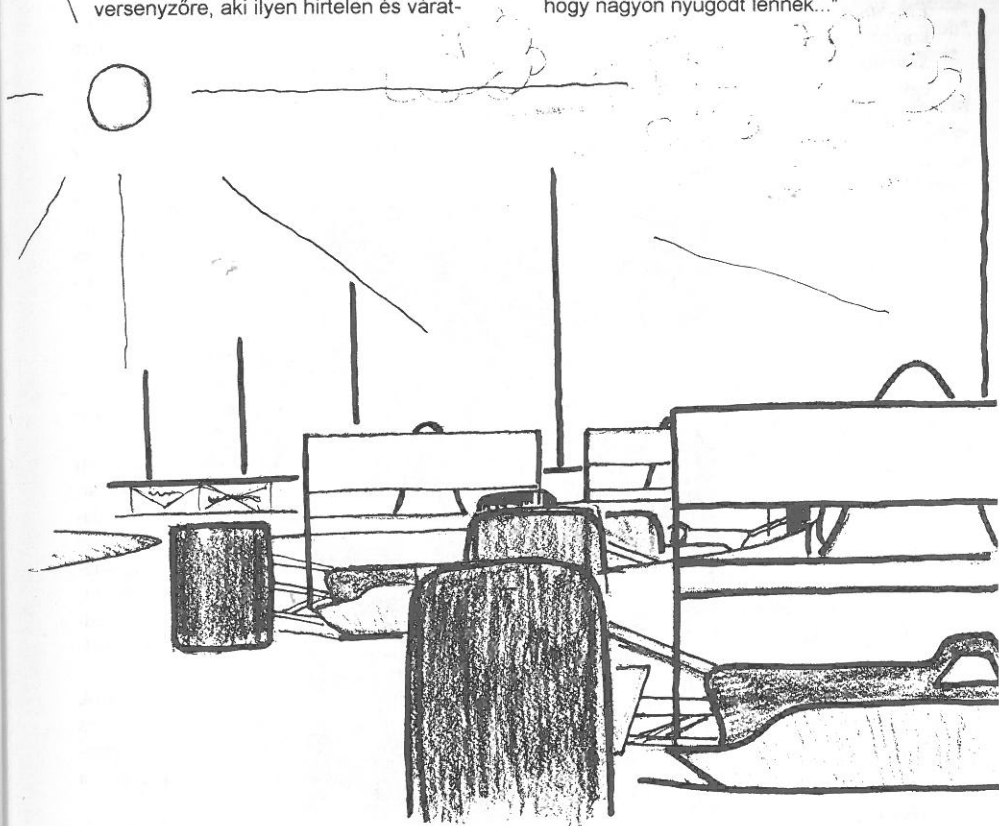
A nagyszerű versenyzővel ezidáig még sohasem történt hasonló baleset.

Nagy tudása, versenyzői tapasztalata még a legkritikusabb pillanatokban is megmentette. Azonban a háromszoros világbajnokot, a Forma-1 koronázatlan királyát abban a kanyarban valami elhagyta. Vagy az autó hibájának, vagy tudata elvesztésének tudható be a borzalmas ütközés. A mentők 30 másodpercen belül a helyszínre értek, de segíteni már nem tudtak a hatalmas

vértócsában fekvő Sennán. A bolognai kórházba szállították, ahol ugyancsak mindent elkövettek megmentése érdekében. A koraesti órákban mindezek ellenére leállt a szíve, négyórás haláltusa után elhunyt...

Perceken belül szétrepült a világban a gyászos hír, melynek hallatán mindenki a legnagyobb sajnálattal gondolt a fiatal versenyzőre, aki ilyen hirtelen és várat-

lanul távozott az élők sorából. Tízévi száguldásának és rengeteg sikerének egy szempillantás alatt vége lett. A tragikus verseny előtt ezt nyilatkozta: "Jó helyről indulok, de szörnyű volt a szombati nap. Furcsa baleset történt Rätzenbergerrel. Az autók nem eléggé stabilak a kanyarban, az én autómát is nagyon nehéz vezetni. Nem mondhatom, hogy nagyon nyugodt lennék..."

Az biztos, hogy aki ezt a sportot választja, tudatában van veszélyeivel és ha ennek ellenére mégis kitart mellette, azt nem állíthatja meg senki és semmi!

Valószínűleg Sennát is egyfajta rajongás vonzotta a négykerekekhez, az autók világához, amely megszálottság az életébe került...

Uracs Ami
1. b

New block: TANÁRNEWZOO

Tethely: egy első emeleti lakás utcára néző szobája

Időpont: este fél hat (a többieknek tanóra)

Tanárnnyűzők: két 1. b-s diák

Szervedő alany: Schmidt Ibolya Tanárnő (az 1. b osztályfőnöke)

Ein-Stein: Meséljen valamit a gyermekkoráról!

Schmidt Ibolya Tanárnő: Erre a kérdésre egy Móricz Zsigmond idézettel válaszolnék: "Az ember életét meghatározza az első tíz év." - jellemem, tulajdonságaim, világra való nyitottságom ekkor alakult ki. Szép,

kiegyensúlyozott gyermekkorom volt. Testvérem sajnos nincs, de így talán még több szeretetet kaptam a szüleimtől.

Ein-Stein: Vezetékneve német eredetű. Van-e ennek valami köze ahhoz, hogy ebben a gimnáziumban tanít?

Sch. Tnő: Ehhez nincs, de édesapám sváb volt.

Ein-Stein: Hogyan indult el a tanári pályán? Szilárd elhatározása volt, hogy tanár lesz?

Sch. Tnő: Már gyermekkoromban volt egy ilyen elképzelésem, de sokáig nem tudatosult bennem. Az ELTE magyar-történelem szakán végeztem.

1971-ben Lengyelre kerültem, ahol tizenkét évig tanítottam egy mezőgazdasági szakmunkásképző iskolában. Úgy érzem, hogy szerettem és megbecsültek, de sajnos nem volt sikerélményem a tanításban, mert az ottlévő tanulóknak fontosabb volt a szakma elsajátítása.

Ein-Stein: Mikor és hogyan került Gyönkre?

Sch. Tnő: Részben tudatos, részben véletlen is volt. A gyönki gimnázium 1982-ben ünnepelte 175 éves jubileumát. Egy országos hetilapban jelent meg róla egy cikk, ami felkeltette az érdeklődésemet. Ez volt a véletlen. Tudatosan pedig azért

döntöttem így, mert közel van Iregszemcséhez (ahol lakom) és Lengyelről is el akartam jönni. 1982 szeptemberétől már itt tanítottam.

Ein-Stein: Melyik tantárgyat tanítja a legszívesebben?

Sch. Tnő: Közelebb áll hozzám a magyar, azon belül is az irodalom. A történelmet hosszú évek gyakorlata során megszerettem.

Ein-Stein: Ki a kedvenc írója, vagy költője?

Sch. Tnő: A magyarok közül Arany János és Ady Endre, a világirodalomban pedig a francia Stendhal.

Ein-Stein: Hányadik

osztálya a mostani 1. b?

Sch. Tnő: Harmadik.

Ein-Stein: Mi a kedvenc időtöltése?

Sch. Tnő: Szívesen végzek kerti munkát és szeretek olvasni is. TV-t nem nézek. Néha komolyzenét hallgatok.

Ein-Stein: Mit csinál nyáron?

Sch.Tnő: Többnyire az édesanyámnak segíték. Igalban van egy nyaralónk, ahol nyaranta tíz-tizenkét napot töltök el. Emellett egy református tábortan gyermekekkel foglalkozom.

Ein-Stein: Sportolt-e fiatalabb korában?

Sch.Tnő: Nem.

Ein-Stein: Szeret-e utazni, és ha igen, hol érezte eddig legjobban magát?

Sch.Tnő: Igen, szeretek utazni. Az ország különböző részein jártam, és külföldön is voltam már több alkalommal. Már az

egyetemen lehetőségem nyílt arra, hogy a volt NDK-ba utazzak, de ezen kívül Lengyelországban és Csehszlovákiában is voltam. Az utóbbi néhány évben már nem volt rá lehetőségem, hogy utazzak.

Ein-Stein: Szokta várni az iskolakezdet?

Sch.Tnő: Igen, de azért örülök, ha itt a nyár, mert évvégére már nagyon elfáradok.

Ein-Stein: Milyenek találja a diákokhoz fűződő viszonyát?

Sch.Tnő: Elég tárgyilagos. Negyedik év végére azonban úgy érzem, hogy ez a viszony szorosabbá válik. Ezt bizonyítják a régi diákok visszajelzései is.

Ein-Stein: Vannak-e olyan kellemes iskolai élményei, amelyeket szívesen megosztana velünk?

Sch.Tnő: Az osztálykirándulásokon többnyire nagyon jól érzem magam, ezért szívesen emlékszem vissza rájuk.

És egy lengyeli emlék: egy tanítványomat országos versenyre juttattam el.

Ein-Stein: Mit üzen a győnkai diákoknak?

Sch.Tnő: A kéttannyelvű osztályokba általában nagyobb városokból jönnek a gyerekek, ahol több lehetőségük van a kultúralódásra. Mit ad Gyöng? Miben több? Elballagott diákok panaszkodtak: ahol most vannak, ott már nem igazán törődnek

velük. Igaz, hogy itt nincsenek olyan lehetőségek, mint egy nagyvárosban, de sokkal nagyobb az egymásra való odafigyelés, emberközelség, ami egy városban nincs biztosítva. Szeretném, ha mindenki így érezné. Egy biztos, ez nem csak rajtam, rajtad, hanem mindenkin múlik. Ha létrejön ez az egymásközötti kapcsolat, akkor lesz maradandó a hely is.

Végül egy aktuális üzenet. Veszélyt látok a túlzott alkoholfogyasztásban. Mindenki kerülje, mert nagy a kisértés, és tragédiákhoz vezethet!

Ein-Stein: Szereti a foglalkozását?

Sch.Tnő: Nehéz pálya. El lehet fáradni benne, de szép. Nem tudom közömbösen csinálni, látom értelmét.

Ein-Stein: Köszönjük a riportot!

László Zsófia & Szántó Margit

1. b

LEVI'S LEVI'S LEVI'S LEVI'S

Im 19. Jh. kam es mit vielen vor, daß sie in der Hoffnung auf Abenteuer, Erfolg, Bereicherung ihr Land verließen. Sie machten sich auf den Weg in die neue Welt, nach Amerika. So tat auch Loeb Strauss, der 1847 auf der "F.C. Delius" in New York ankam. Dort absolvierte er einen Kurs für Händler und mit der Hilfe seines Bruders bekam er die amerikanische Staatsbürgerschaft. Darum änderte er seinen Namen, und so wurde aus dem kleinen bayerischen Loeb Levi Strauss.

Der frischgebackene Amerikaner packte sich und ging in eine, damals noch kleine Stadt, namens San Francisco. Zum Goldwaschen aber hatte er keine Lust, deshalb dachte er lieber nach und beschloß, sein Glück mit dem Handel zu probieren. Er packte ein paar Ballen ungefärbte, aber sehr starke Segelleinwänder und mischte sich unter die Einwanderer und Goldgräber. Zuerst versuchte er, sie als Zelt und Wagenleinwand zu verkaufen, aber vergebens. Dieses Experiment erlitt eine Niederlage, weil der Stoff nicht wasserdicht war. Levi fiel eine neue Idee ein. Er bemerkte, daß die Baumwollenhosen, die die Goldgräber trugen, nicht besonders strapazierfähig waren. Sie zerrissen schnell und wurden schäbig. Die sehr starken Leinwandhosen verbreiteten sich sehr schnell unter den Goldgräbern. Es stimmt schon, daß ihr Aussehen noch nicht sehr äs-

thetisch war, und ihre Farbe erinnerte die Leute an Kartoffelbrei, aber das zählte gar nicht, weil sie viel länger hielten als die anderen. Diese Hosen wurden von einem Schneider nach Levi's Plänen gemacht. Der Bruder des jungen Strauss reiste derzeit in Frankreich umher und entdeckte einen noch besseren Stoff. Diesen blau-weißen Stoff nannte man "Serge de Nimes" und kam aus dem italienischen Genua nach Amerika. Die Matrosen betrachteten und bewunderten den Stoff, und im Laufe der Zeit entstand der heutige Ausdruck Denim aus der französisch-italienisch-amerikanischen Sprachmischung. Und noch ein wichtiger Hinweis: Genuas früherer Name war "Tschimna", den man weiter gekürzt hat und zum Schluß entstand daraus Tschim. Aus diesem Wort entstand dann schließlich unser Wort: Jeans. In der Mitte der 20-er Jahre wurde aus dem

kleinen Levi ein erfolgreicher Geschäftsmann. Herr Strauss eröffnete in San Fransisco auf der Sacramento Street den ersten Jeanssalon auf der ganzen Erde. Danach brauchte man noch ein halbes Jahrhundert, bis aus der strapazierfähigen Hose ein Modewahnsinn, Freiheitssymbol und Welterfolg wurde. Nach dem zweiten Weltkrieg wurde die neue Generation Amerikas geboren, die die blue-jeans für sich entdeckte. Die Jeans wurden

das neue Symbol für die neue Welt, die neuen Gefühle, andere Individualität und das revolutionär veränderte Leben.

P.S.: Es lohnt sich, die alten Stücke aufzubewahren, weil die Sammler für die paar Jahrzehnte alten, oder noch älteren Seltenheiten sogar 15-20 Tausend Dollar(\$\$) geben.

Szántó Margit

1. b

3. díjat nyert pályamű:

címe: *Herr Lang mit Ausrüstung*

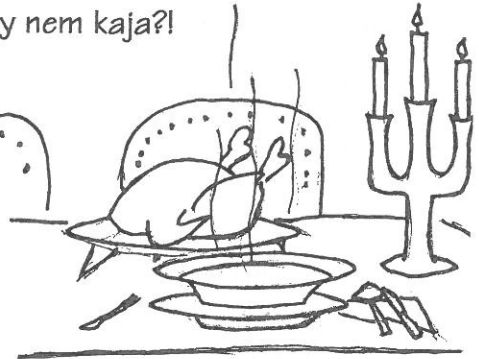

Mi ez itt a tányéron?
avagy Tudod, hogy mit eszel?

Kaja, vagy nem kaja?!

Vannak olyanok, akik csak nagyon keveset esznek, vannak olyanok, akik velük ellentétben viszont sokat. Akármelyik csoportba is tartozunk, abban megegyezhetünk, hogy a gyönki menza ételei nem mindig fogunkra valók. Ezen talán egy keveset változtathatunk, ha betartjuk az ingyencek azt az okos kis tanácsát, ami valahogy így szól: "Behunyt szemmel élvezd az étel ízét, úgy az igazi..." Bár én ezt egy kicsit átfogalmaznám: Behunyt szemmel *élvezd* az ételt, úgy nem látod, mennyire igazi. Azt meg már úgymint mindenki tudja, hogy felesleges rohanni a *kajládába*, mert eléd állnak, vagy hirtelen rájössz, hogy nincs nálad a kajajegyed, és különben is minél éhesebb vagy, annál rosszabb az étel.

Az óriási adagokon is sokat bosszankodnak a diákok. Hát igen. Ez még egy magamfajtanak is kevés, nem hogy egy ... Na, inkább nem említke neveket. Meghazudtolnám önmagam, ha most dicsérni kezdeném a pénteki ingyencfalatokat. Tapasztalatom szerint a diákok többsége

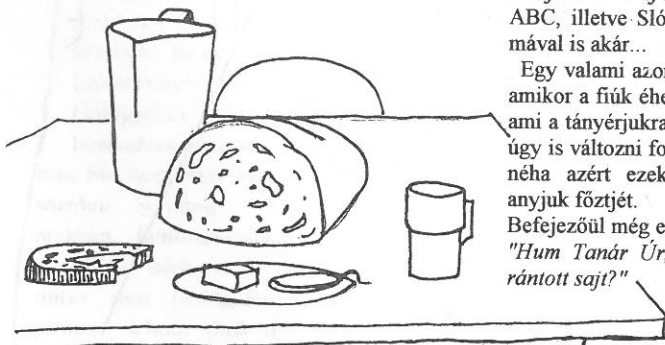
nagyon odavan ezekért az édes falatokért, s itt elvégre nem az én véleményem a döntő...

E sok összehordott tücsök és bogár (kígyó-béka) ellenére, azért néha mégis a diákok kedvében járnak a konyhásnének. S végül is elgondolkozhatunk azon, hogy nem mindegy, hogy a család, amire az ember főz, négy vagy négyszáz tagú. No de ez van, ezt kell szeretni. A szegény diák törődjön bele a sorsába. Ne rimázkodjunk, attól még nem lesz jobb. De rosszab sem, gondolom én. Néha azért elégedettebbek lehetünk az átlagnál. Hogy mi az átlag? Ezt jellemezhetjük a Helios kft., a Hegyhát ABC, illetve Slózi bácsi hatalmas forgalmával is akár...

Egy valami azonban furcsa: itt Gyönkön, amikor a fiúk éhesek, mindent megesznek, ami a tányérjukra kerül. (Nyugi lányok, ez úgy is változni fog.) Az viszont nem, hogy néha azért ezek a fiúk is visszasírják anyjuk főztjét.

Befejezőül még egy kérdést:

"Hum Tanár Úr, hol marad a megígért rántott sajt?"

U. i.: A szerkesztőség miután "megebédelt" a Gesztenyefa étteremben, úgy döntött, hogy mégis tudja értékelni a kollégiumi konyhát.

Onódi Ivett
3. b

Europa und Europäische Union -für den Durchschnittsbürger

Es war ein regnerischer Nachmittag im Mai. Wir waren in einer fast ausgestorbenen, kleinstädtischen Hauptstraße. Die Stadt heißt Bad Marienberg. Sie ist der Sitz eines Europahauses. Wir gingen begeistert mit unserem Diktafon auf und ab, um eine Umfrage über Europa zu machen. Wir dachten, wenn jemand über Europa Bescheid weiß, dann hier. Aber was wir erfuhren, war für uns eine kalte Dusche. Rein rechnerisch sah es so aus, daß bei zehn Versuchen nur fünf Gesprächspartner bereit waren, etwas zu sagen. Fünf haben ein Interview von vornherein abgelehnt.

Hören wir einfach hinein!

-Was fällt Ihnen ein, wenn Sie das Wort "Europa" hören?

-Oh, jee! Fragen Sie jemand anderes, ich habe keine Zeit dazu.

-Wissen Sie etwas über die Europäische Union?

-Nein! Nichts!

(eine deutsche Passantin)

***

-Was fällt Ihnen ein, wenn Sie das Wort "Europa" hören?

-Europa? Eine ganze Menge. Es ist eine gute Sache, wenn es zusammen ist.

-Und welche Dinge fallen Ihnen ein?

-Die Europäische Gemeinschaft. Es ist gut. Ohne Grenzen noch besser. Und Europäische Union und die Integration.

-Welche Vorteile und Nachteile sehen Sie?

-Da müssen wir abwarten, was kommt. Ob es Nachteile oder Vorteile gibt, das ist doch egal. Das Wichtigste ist doch, daß wir alle zusammen sind, ohne Grenzen.

-Was meinen Sie über den Beitritt osteuropäischer Länder?

-Gegen den Beitritt ist nichts dagegen einzuwenden. Wenn Rußland mitmacht! Man weiß nicht, wie sich Rußland verhält, wenn die jetzt beitreten. Das die jetzt mit einem Male sagen, wir sind allein, und die

wollen uns die Länder wegnehmen. Aber das ist ja nicht der Fall.

-Wie denken Sie über die anderen osteuropäischen Länder, zB. Ungarn, Polen usw.?

-Ja, ja sicher, wenn das jetzt dazu kommt. Ich sage mal: Wenn die jetzt in die NATO kommen würden, oder -egal wie auch immer- zur Europäischen Union mit dazu, was würde Rußland darüber sagen? Ich persönlich hätte nichts dagegen. Ja, ist das so? Da kann man ja überall hinfahren, nicht?

(ein deutscher Passant)

***

-Was fällt Ihnen ein wenn Sie das Wort "Europa" hören?

-Europa? Was soll mir da einfallen?

-Wissen Sie etwas über Europäische Integration?

-Gar nichts.

(eine alte Dame)

***

-Was fällt Ihnen ein, wenn Sie das Wort "Europa" hören?

-Ach, Europa! Was ist das? Europa ist ein Kontinent für mich.

-Und wissen Sie etwas über die

Europäische Union?

-Da halt ich nicht viel davon.

-Sehen Sie Vorteile oder Nachteile?

-Nein, ich würde sagen, da kommen Nachteile auf uns zu.

-Welche Nachteile?

-Finanzielle wahrscheinlich. Dann die ganzen EG-Sachen überhaupt, was direkt vorgeschrieben wird von der EG, daß die EG gar nicht irgendwie ländermäßig regieren kann. Das geht gar nicht.

-Was meinen Sie über den Beitritt osteuropäischer Länder?

-Das könnte man machen, ja. Das wäre wahrscheinlich angebracht.

(ein deutscher Arbeiter)

***

-Was fällt Ihnen ein, wenn sie das Wort "Europa" und "Europäische Union" hören?

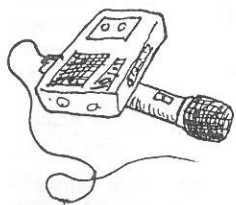
-Europa? Ungarn. Und Europäische Union? Es hat nicht nur Vorteile, sondern auch Nachteile. Bei uns spricht man nur über die Vorteile: "Es wäre so gut, und wir möchten beitreten..." Das Wichtigste meiner Meinung nach wäre, daß Europa seinen bunten Stil verliert, wenn alles gleich und alles in diesem Bereich vereinheitlicht wird.

-Was meinen Sie über den Beitritt osteuropäischer Länder?

-Es ist eigentlich gut, weil es ohne diese nicht weitergehen kann. Der Beitritt ist also unvermeidlich. Er muß aber vorsichtig, umsichtig und gut vorbereitet werden. Man braucht es. Ich werde mich freuen, wenn es gelingt. Es sind aber noch viele Schwierigkeiten vorhanden.

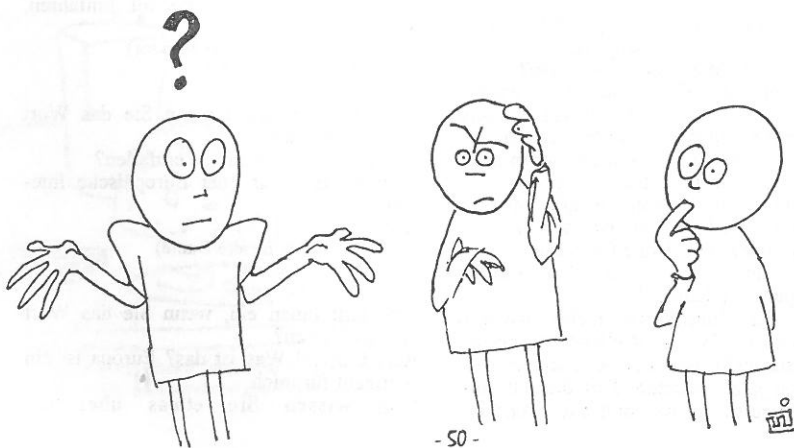
(eine ungarische Lehrerin)

***

Unserer Meinung nach ist das Ergebnis deprimierend: Einige wissen nichts über die europäische Vereinigung (Oder wollen sie nichts wissen?). Andere sehen nur einseitig Nachteile, besonders finanzieller Art, so daß der Eindruck entstand, sie fühlen sich von Europa bedroht. Als positiv wurden die offenen Grenzen hervorgehoben. Diese Sicht ist unserer Meinung nach auch etwas eng. Wie also weiter mit dem Europagedanken???

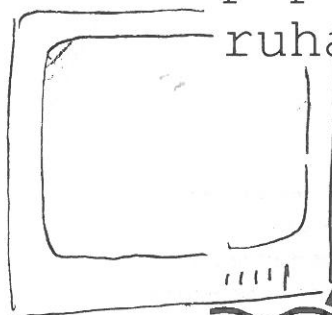
Renata Ledneczki und Orsolya Pal

Kérjük keresse fel a

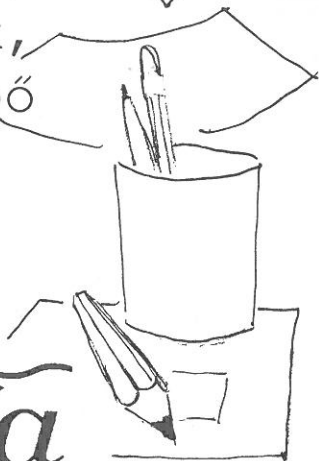
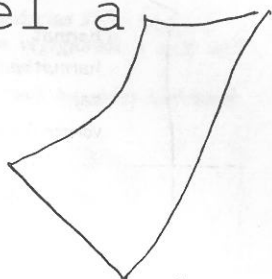
DELTA
Áruház

ahol: vas-műszaki,
papír-játék,
ruházat-cipő

Kop-Ka

ÁFÉSZ
TAMÁSI

osztályainkon
nagy áruválasztékkal
állunk vásárlóink
rendelkezésére

Fájdalom a semmiben Valamiért

harmat
harmatban fürdő füvek
zaj
vérben úszó emberek
szó
halk és fojtogató
csend
süket és ordító
üres pohár
vöröslő bor az asztal alatt
szín
a sötét és semmitérő
láng
parázsban újra éledő
mosoly
a halványuló
képzelet
a folyton megtorpanó
rózsa
az el-einyúló
félelem
az ismert és ismeretlen
gyűlölet

öt nem szeretem
fénykép
azt miért nézzem
miért ha nincsen vérem
megállt bennem...és nem érzem
nem bírom már elfordulok
honnan és miért vagyok
minek élek szakadt horgon
minden rosszba beleugrom
félelmemben már nem látok
a semmibe kiáltok
feszült agyak csonton vagytok
idegtépő rohadt játék
a vesztesnek ajándék
a halál
forgok...forgok...forgok...

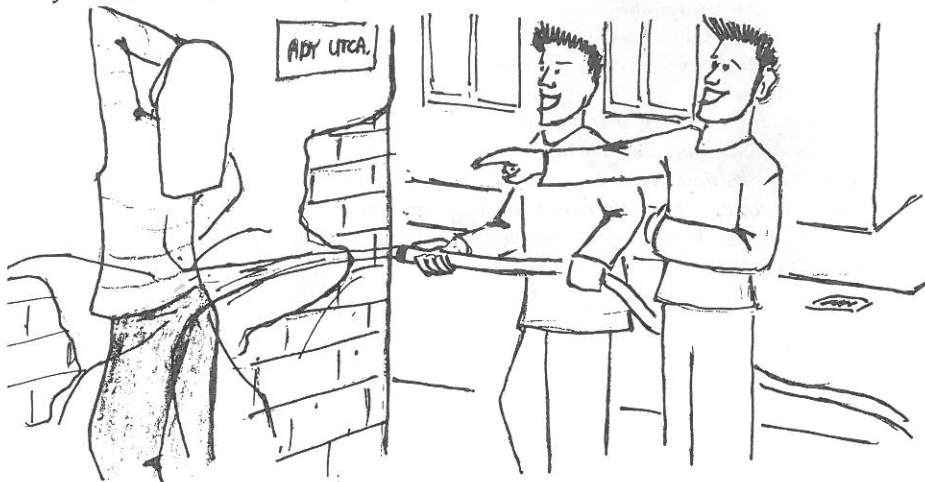
Gáspár Olga

2. a

Zöld erdőben jártam...

Egy kedves, (a fiúknak biztosan az) régi szokás elevenedett meg március 31-én reggel az 1. b-s fiúk jóvoltából. Közülük négyen ugyanis hajnalok hajnalán végigjárták a még alvó lánykollégiumot, hogy meglocsolják a már hervadozó virágszálakat.

Szerencsére mi már ébren, sőt felöltözve voltunk, amikor egy halk kopogást hallottunk. Gyanútlanul szoltunk ki: "Szabad!"

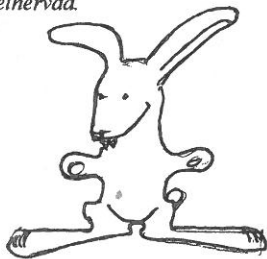

Kitáruult az ajtó, és ekkor négy szódásüvegből egyszerre zúdult ránk a víz. Mi persze sikoltozva próbáltunk menekülni, de hiába. Mindenhol utolért bennünket a végzet, azaz jelen esetben a vízsugár. Kelletlenül öltöttünk át száraz ruhába, de mint az utólag kiderült, nem utójára ezen a napon.

Az utolsó óránk testnevelés volt. Miután izzadva, fáradtan az öltöző felé tartottunk, a fiúk üvegekkel és fecskendőkkal felszerelve elállták az utunkat. Újra kezdődött a közelharc, amiből ezúttal a fiúk sem jöttek ki szárazon. Ahhoz ugyanis, hogy a zuhany alatt tudjanak tartani bennünket, nekik is be kellett állni a vízsugár alá. Tudniillik a zuhanyzóba tuszkoltak bennünket, nehogy valamelyikünk is elhervadjon. Ekkor kellett másodszer ruhát váltanunk.

Am egyeseknek még ez sem volt elég. Amikor az ebédlőből sietve a kollégium felé tartottam, hogy bepakoljak és még elérjem a buszt, két "gazfickó" rámtámadt és piszkosul meglocsol.

Azt hiszem, nem kell attól tartanunk, hogy a jövőben (jövő húsvétig) akár egy kollégista lány is elhervad.

Mészáros Ági
1. b

HERMANN-JOSEF GÜNZEL AUS RECKLINGHAUSEN

1992 besuchte eine Lehrerdelegation aus Rheinland-Pfalz unser Gymnasium. Die Realschullehrer waren auf einer Studienreise des Europahauses Bad Marienberg und machten in Gyönk Station. Ihr Besuch hatte auch Folgen:

- Spende für unseren Ein-Stein
- Einladung der "jungen Journalisten" zu einem einwöchigen Kurs nach Bad Marienberg
- Ein Artikel über unser Gymnasium im "Wirtschafts-Spiegel", einem Fachmagazin für Bildung und Beruf.

Den letzteren hat Hermann-Josef Günzel in Recklinghausen gelesen, und bald läutete das Telefon bei der Familie Hum: "Ich habe den Artikel über Ihre Schule gelesen und möchte gerne mit Ihnen sprechen. Ich heiße H.J. Günzel und wohne in Recklinghausen. Ich lebe seit dem Tode meiner Frau allein in einem großen Haus und vermisse Leute um mich. Ich würde gerne Kindern helfen, die

und mit einander nicht zanken." Frau Hum: "Warum wollen Sie unbedingt Mädchen haben?"

Herr G.: "Ich habe diese Frage schon erwartet! Nun, da Mädchen doch hübslicher sind und nicht erwarten, daß ich selber in der Küche Ordnung mache."

Frau Hum: "Ja, verstehe. Aber wie kann ich es von Eltern erwarten, daß sie ihre 17-jährige Tochter zu einem wildfremden Mann von 60 Jahren reisen lassen?"

Herr G.: "Ich kann Sie gut verstehen; vielleicht darf ich Ihnen vorschlagen, daß Sie unseren katholischen Pfarrer oder eben meine Kinder fragen, was für ein Mensch ich bin. Die Telefon-

nummern teile ich Ihnen bald mit."

Frau Hum: "Vielen Dank für Ihren Anruf und Ihr Angebot. Ich werde mich bemühen, drei Mädchen für Sie zu finden."

Das war das erste Gespräch, dem dann viele Anrufe folgten...

Recklinghausen liegt etwa 40 Kilometer von Dortmund entfernt - so hat Frau Hum ihre frühere

Kollegin Petra Ecker gebeten, Herrn Günzel einen Besuch abzustatten. Frau Ecker hat positive Eindrücke bekommen und es bestätigt,

keine Möglichkeit haben, nach Deutschland zu reisen. Ich dachte an drei Mädchen von 16-17 Jahren, die deutsch können, offen und lustig sind

daß die Mädchen ruhig nach Recklinghausen geschickt werden können. Frau Hum hat "mit der Aktion" begonnen. Im Sommer 1992 sind drei Schülerinnen zu Herrn Günzel gefahren und haben bei ihm drei interessante programmreiche Wochen verbracht. Den Kontakt pflegen sie mit ihm immernoch. (Anikó Patkós studiert jetzt Germanistik an der Uni Szeged, Ildikó Kajári macht dieses Jahr die Aufnahmeprüfung in Deutsch, und Judit Lukácsi hat die Mittelstufenprüfung gemacht und studiert zur Zeit an der Uni für Landwirtschaft in Kaposvár.) Herr Günzel betrachtet sie als enge Verwandte und möchte ihre Laufbahn auch später verfolgen. Er kommt öfters nach Ungarn und lernt unser Land langsam kennen. Er mag die Leute hier und freut sich, überall liebevoll aufgenommen zu werden. Das ist wohl auch ein Grund dafür, daß er uns - dem Ein-Stein - eine großartige Spende überlassen hat. Im Sommer 1993 hat er wieder drei Mädchen eingeladen, die wir gefragt haben, wie es ihnen in Recklinghausen gefallen hat. Ivett, Judit und Edit waren auch sehr begeistert von Herrn Günzel:

Ivett: Wir pflegen immer noch einen guten Kontakt mit ihm, und sind sehr froh, die Gelegenheit zu diesem schönen dreiwöchigen Aufenthalt bekommen zu haben. So konnten wir

nette Leute kennenlernen und auch unsere Deutschkenntnisse erweitern.

Edit: Abgesehen von den vielen Erlebnissen, die wir durch unsere Reise

nach Recklinghausen hatten, fanden wir auch einen verständnisvollen Freund. Herr Günzel versteht die Probleme der Jugendlichen sehr gut. Mit ihm konnten wir über alles reden, frei und offen.

Judit: Herr Günzel ist - trotz seiner jugendlichen Denkweise - ein richtiger Gentleman, ein ausgeglichener Herr, der immer weiß, was er tun muß.

Auf die Frage: "Hat denn eigentlich Euer alter Freund und Gastgeber auch etwas Negatives an sich?" - fiel den drei Mädchen auch nach 10 Min. Nachdenken noch nichts ein...

Sie, und die Schule haben in diesen zwei Jahren Herrn Günzel sehr lieb gewonnen, und haben nur eine Botschaft an ihn: Sie sind in Gyöng immer willkommen!

Ein-Stein

Ő, aki a gyárban dolgozik

Csendes, téli hajnal volt. Még sötét. Álmos szemű, dolgozó emberek siettek a gyárakba, üzemekbe, hogy fáradtságos munkával megkeressék a napi betevőt. Senki nem figyelt a másokra. Mindenki saját gondolataiba merülve ácsorgott a buszmegállóban, néha-néha egyet-egyet markába lehelve. Kemény hideg volt.

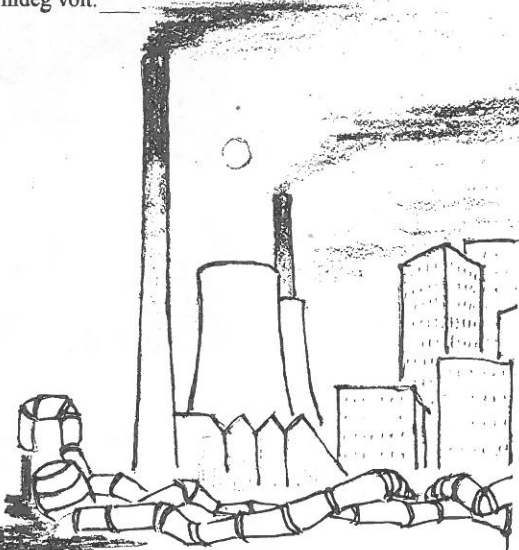
Megérkezett a busz. Egykedvűen szálltak fel az emberek, Ő is, aki a gyárban dolgozik. Minden a maga módján, megszokott renben történt. Negyedórás út után leszálltak, s elkezdődött a munka. Ekörül is minden renben volt, azonban ...

Valami furcsa. Valami nem megszokott van a levegőben. Unottan töprengett Ő is, tulajdonképpen mi lehet az, ami nem úgy történik, mint az eddig megszokott. Vajon mi az? És akkor rájött: "Sötét van. Koromsötét. Pedig ilyenkor már, még ha sápadtan, álmosan, a szürke felhők közé bújva is, de fenn van a nap." - gondolta, de nem törődött vele. "Biztosan csak az időérzésem rossz..." vagy egy "nem jól emlékszem..?" - mel be is fejezte az erről való elmélkedést, s folytatta munkáját.

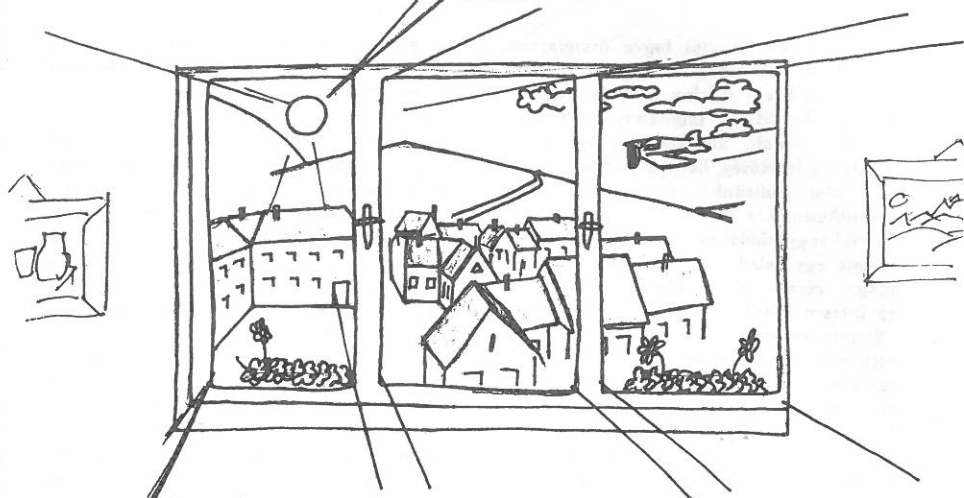
Egy óra múlva azonban, mikor még mindig sötét volt, munkáját félbehagyva elindult megkeresni embertársait, hogy információkat szerezzen. Ekkor már félt. S mikor meglátta barátai rémült arckifejezését, kétségbe esett. "Itt valami nincs renben! Itt valami nagyon nincs renben!" Fogalma sem volt, hogy mi, egy számára felfoghatatlan dolog miatt volt még mindig sötét. Kereste a választ, kutatta. S végül ... megszólalt a rádió.

"Kedves Hallgatóink! Megtalálták az okot tudósaink, miért nincs még mindig világos az egész Földön, hogy miért nem kelt fel a nap. Azért, mert már nincs. Számunkra nincs. Felfoghatatlan! Pedig igaz. A nap valami különleges, tudósaink által is teljesen ismeretlen jelenség miatt elvesztette eddigi gravitációját, s hűsége bolygóit nem tudta maga mellett tartani, azok kiszakadtak vonzásköréből. Többek között a Föld is! S most száguldunk, ki tudja hova! Emberek! Az utolsó perceiteket, óráitokat, tán napjaitokat töltsétek szeretteitekkel, nincs sok idő! MEGHALUNK! "

A sírógörcs gyötörte bemondót elvonszolták mikrofonja elöl. Ő, aki a gyárban dolgozik, elindult. Pánik. Rohanás. Meg fogunk fagyni! Tüzelőanyag kell! Meleg ruha! Otthon! Gyerekek! Rohanás! Pánik! Gyűlölet! Élni akarok! Üzletről üzletre, ami kell! Hátha-hátha! Szeretetet! Meleget! Rohanás a sötétben. Sötét éjszaka. Vaksötét! Fényt! Fényt! Fényt! Meghalunk! És vége ...

Ekkor ébredt fel, Ő, aki a gyárban dolgozik. Eszeveszett gyorsasággal rohant az ablakhoz és nem merete felhúzni a redőnyt. De erőt vett magán, s megtette. S ott állt Ő, arcát a fényben megfürdette, hajában csillogva játszott az aranyló nap sugara. Vakító teljességgel öntötte el a világ minden pontját. S ott állt boldogan Ő, aki a gyárban dolgozik...

Rideg Zsuzsanna
2. b

Hogyan emlékszem Gyönkre, a "második otthonomra"...

Elhatároztam, hogy írok egy cikket arról, mit jelent számomra az a négy év, amit Gyönkön töltöttem, és mennyire nehéz átállni az egyetemi évekre. Ezek az én gondolataim, az én érzéseim és az én emlékeim, de úgy hiszem, hogy volt osztálytársaim közül bárki ugyanezeket írta volna.

Amikor öt éve először jártam Gyönkön, hogy résztvegyek a felvételi vizsgán, még senkit nem ismertem. Minden olyan új és idegen volt számomra, mivel azelőtt Gyönknek még a környékén sem jártam. Akkor tettem szert az első ismeretségekre, de még nem tudhattam, hogy valaha is viszontlátom-e ezeket a diákokat. Minden olyan bizonytalan volt, ezért nem is éreztem igazából jól magam. Furcsa volt elképzelni, hogy szeptembertől valószínűleg egy teljesen idegen környezetbe kerülök, messze az otthontól.

Amikor megjött a levél, hogy felvettek, még nem tudtam felfogni ennek jelentőségét. Még otthon voltam, biztonságban,

olyan emberekkel körülvéve, akiket jól ismerek, és még olyan távolinak tűnt a tanévkezdés. Csak nyáron, amikor egy tábor keretében voltam ismét Gyönkön és ismerős, de számomra még mindig idegen arcokat láttam, csak akkor éreztem igazán, hogy nemsokára elkezdődik életemnek egy új, talán legfontosabb szakasza...

Viszonylag gyorsan összebarátkoztunk, bár rövid volt az együtt töltött idő, hogy igazán megismerjük egymást. Csak egy felszínes kép maradt meg bennem azokról a diákokról, akikkel majd négy évig együtt fogok tanulni. Nagyon jól éreztük magunkat együtt. Szeptemberben, amikor elkezdődött a tanítás, örültünk a viszontlátásnak. Az

osztály az első naptól fogva összetartott. Mondhatni az "egész országból" gyűltek össze diákok egy kicsiny faluban, hogy ott tanuljanak. Mivel mindannyian nagyon messze laktunk, kollégisták lettünk. Így adódott a lehetőség, hogy tanításon kívül is sok időt töltsünk egymással. Mindig számíthatunk a másik segítségére, legyen az lelki vagy iskolai probléma. Ha az osztály kapott egy feladatot, mindenki kivette a maga részét a munkából, hogy így együttesen oldjuk meg azt.

Eleinte persze nehéz volt megszokni az otthontól való távollétet. A többség már alig tudta kivárni a hétvéket, hogy végre újra a régi barátai között legyen. De ez az évek folyamán változott. Olyanok lettünk, akár egy család. Nagyon jól megismertük egymást, és úgymond együtt váltunk felnőtté. Átéltük, hogy mennyire változott a másik, és ez a legtöbb esetben pozitív nézeteltérések, de megtanultunk toleránsak lenni embertársainkhoz. Igazi barátok lettünk, ismerjük egymás gyengéit és pozitívumait, és ennek megfelelően viszonyultunk egymáshoz. Igaz, múltidőben írok, de ez nem jelenti azt, hogy véget értek a kapcsolatok.

Nem, még mindig tartanak, de mégis szétszóródtunk, mint ahogy összejöttünk, de az emlékeinket senki nem veheti el tőlünk. Azt mondhatom: Gyöng tényleg a második otthonom volt. Azt gondolom, hogy a gimnázium felkészített az önálló életre. Nemcsak az iskolában tanultam, nemcsak a tanároktól, hanem a barátaitmtól is, akiknek nagyon sokat köszönhetek. Megtanultam döntéseket hozni, felelősséget vállalni és türelmesnek lenni. A Gyöngön töltött négy év nagyon sokat segített nekem, hogy megtaláljam a helyemet az életben.

Ezt már most is érzem, hogy a Budapesti Műszaki Egyetemen tanulok. Az egyetemi élet teljesen más jellegű. Itt magamra vagyok utalva. Minden sokkal személytelegebb, mint a gimnáziumban. Túl sokan vagyunk ahhoz, hogy mindenkit igazán

megismerjünk. Már kilenc hete vagyok itt, de minden olyan felszínes. A légkör sem olyan kellemes, mint Gyöngön.

Ez egy teljesen más életvitel. Igaz, ez nem mindenkinek esett nehezére. Az a diák, aki egy nagyvárosi középiskolába járt, már megszokhatta azt, hogy csak egy az ezerből, és minden nap lát új arcokat. Viszont általános problémát jelent, hogy itt nem mondja meg senki, hogy mit, hogyan és mennyit tanuljunk. Egy pár zárthelyi vizsgán kívül nincsen ellenőrzés egészen a félévi vizsgáig. Az ember nincs rákényszerítve arra, hogy napról-napra készüljön az órákra, hogy ne kapjon rossz jegyeket. Az egyetemen sokkal nagyobb a szabadság, ami az időt illeti. Még az sem kötelező, hogy minden előadást meghallgassunk. Ez látszólagos szabadság, viszont rengeteg önállóságot követel. Mindig tudni kell jól beosztani az időt, hogy ne fecséreljük el a napot és megfeleljünk a követelményeknek. Ezt részben már megtanultam Gyöngön, de mégis nehéz átállni erre. Szerencsére a barátaim a közelben vannak. Mindig számíthatunk egymásra, ha társaságra vagy segítségre van szükség. Nagyon segít nekem, hogy nem vagyok egyedül. Ezek a barátaim, akik itt vannak velem, egykoron ugyanúgy a Tolnai Lajos Gimnázium diákjai voltak, ahogy én, és az ott együtt töltött idő köt össze minket. Úgy hiszem, ha netán úgy adódna, hogy soha nem látjuk viszont egymást, akkor sem fogom elfelejteni az együtt töltött éveket.

Remélem, hogy majd Ti is elmondhatjátok egyszer: "Soha nem bántam meg, hogy Gyöngre jöttem, ha megint választhatnék, újra úgy dönténék, hogy idejövök."

Ez a kis falu, amely sokak számára oly ismeretlen, egy nagyon fontos része volt életemnek és most is az: Egy hely, ahová mindig szívesen visszatérek, egy hely, amely otthonomná vált, egy hely, ahol védettnek érzem magam.

Ezúton volt osztálytársaim nevében is szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki segített megszeretni ezt a helyet, ezt az iskolát, ezt a kollégiumot.

Balogh Thomas BME

Törhetetlen erő

törött szilánkok
lyukat fúrnak testembe
tiltakozom a fájdalom ellen
vadul, tehetetlen

alkotni kéne folyton
szüntelen
de nem érti senki
mily szót nyög a lelkem
Igen! nyögve avat fel
embert állatot
vademberből kitépett
húscafatot
nyögve ordít bele az
éjszaka csendjébe
félelmesen vonít a
hold
a farkasok megvédenek.
A süvítő élettől
ki rám veti magát
üvölt és dörömböl
rámkiált
a magány csendjétől
a reszkető félelemtől
rohanj felém és védj meg
az élet gyilkos követétől
Rángasd le
marcangold szét
törd szét a testét
vért akarok látni
megalvadt vért
sikolyt akarok hallani
dermesztő sikolyt
jégbefagyott testet
mely már kiholt.
Rohanj felém és védj meg
nem akarok látni
nem érzed, hogy tépnek
tudd, hogy hogy tud fájni
Segíts!
Füst gomolyog az égen...

Gáspár Olga
2. a

...SZEMFÜLES...

Ez a félév is igen termékeny volt (a mezőgazdaság terén is). A volt MESTER ismét learatta az immáron megérett BUZÁ(SI)t. De térjünk át a száraz tudományokról a mesék világába.

Egy fehér (WEISZ) lovon érkező herceg végigvágta a DOMB(I)okon, miközben a két tőkös kőkös egymásra talált, és FONYÓD(I)ra mentek nászútra, ahonnan hazatérve, a komlói szénbányák sötétjé-

ből már csak a múlt CSILLAGot láthatta az ifjú. Ezután a CSILLAG egy bűvös-KOCKÁra ragyogott, de a KOCKA már el voltelve, és VIKTORIA! A győzelem együtt jár a szabadsággal, így KOCKÁnk FREI lett.

De ne feledkezzünk el a bányászfiúról sem, aki egy BARNASÁgból kigyógyuló SZENT(S)kedő lánynál keresett vigaszt. Aztán a kis henteslány felhagyott a kovács (SCHMIDT) mesterséggel és a BERG(L)erekbe távozott, de itt sem talált megnyugvást. Egy szabad kovács sosem marad munka nélkül, főleg ha van elég ON(ÓD)I a raktárban.

De térjünk át a zenére. A BENDE-banda tanító mestere (M)ÉSZI DÉSZI lett, de azután a BENDE-banda nyílt vizekre evezett, és nem lehet tudni, hogy hol köt ki legközelebb...

SÁNDOR, BÁLINT, Benedek a KOVÁTSolás után meghozta a 2.a-ba a meleget. Egyik lányt a másik után párOLGatta el, most pedig búcsúzóul Led CZEP(IN)elint hallgat.

De az elpárOLGÁtoit lány sem maradt télen, mielőtt még teljesen felszivárgott volna a MÁR KUSZálódó szálakat még jobban összekeverte, és ekkor KIVÁNI magának boldogabb jövőt.

De nem csak futó kalandokról számolhatunk be nektek. Létezik egy-két olyan párocska, akik kitartóak és hűségesek egymáshoz. A PÁLINKÁ(S)ók háza táján a muslincákat még mindig RESSel és nem hessel kergetik el.

Van még az iskolában egy olyan lány, KIT TY csak a faJANKÓ révén tartotok számon. (De ezt már megszoktuk, így van ez rendjén.)

Pincehelyen volt hajdanán egy virágoskert, ahol reBARBARA és JÁCINT egymás mellett nyílt.

Góliát NAGY ellenfelét bombariaDÓRA hívták, de a bomba még nem robbant, a robbanás viszont bármikor várható. Hát igen, egyszer fent, egyszer lent.

A fekete JAN KÓtyagosan KÁRTYÁzgat esténként. Reméljük sokáig tart ez a KÁRTYÁS szenvedély. Időzzünk csak el egy pillanatra a káros szenvedélyeknél. A

SZŐKE (lásd Gréta) lány feladva fogyókúráját, belekóstolt a CSOKIba, de aztán tele lett a HOCIpője és megtért.

Egy DECSI gyerek a heves sakkozás közben bástyájával saját királynőjét ütötte ki, és fájdalmában ezt énekelte: "Miért nincs nekem MONcsicsim?!"

Még mondják, hogy a fiataloké a világ, amikor egy negyedikes lány ugyanúgy BÖHMBől egy T. KAN-DRÁS után, mint ahogy tavasz elején még egy 3.a-s KOVÁCSfiú vágyódott a d(K)OLLÁR fűrtök után.

Végezetül pedig következzen az év párja címet elnyert fiú és lány: JUDIT & ROBI! Kívánunk Nektek még sok, a klubban eltöltött rajtakapás nélküli estét!

U.i.: Fájdalommal búcsúzunk az eddigi Szemfülesek egyik főszereplőjétől, Sándor Bálinttól. Közreműködését ezúton is köszönjük!

ONE FROM THREE

1943

Késő este volt. A holdsugár épp csak átszűrődött a függöny sűrűszövésű anyagán, s az olajkályhából a tűz fénye narancsszínűen áradt. A bútorok árnyékai fekete köpenyes lidércként ugráltak a falon. A lány feje alatt a párna szinte lucskos volt a sok forgolóadástól. Forró arca számára egy hideg csücsköt keresett, ahol talán elpihenhet. Nehéz kezdet, de mi lesz még ezután? A plafonra bámult s agyában újra cikázni kezdtek a gondolatok: "...mi lenne, ha...én hoznám ki?...SZERETEM!...segítenem kell!...már kispertem a mosókonyhát...jó lenne vizzé válni!" És egyszercsak, egy furcsa pillanatban az álom végre elhatalmasodott rajta.

A kopott szőnyegre hullott kezéből a rózsafűzér, halk puffanással a kertikaput befújta a szél. Csend lett a környéken, a hangya is elérte a falrepedést. A nyugodtság ködös alakja ráfeküdt a tájra, de mindig, mindenhol van egy sziget, ami a megszokottól eltérő. Ma éjszaka a lány volt ez a sziget. Szívének békét az álom sem hozott. Teste aludt, de agya vad táncot járt, és a ritmust nem ő futyúlhatta. Szeme előtt egy másik világ rajzolódott ki, oly tisztán, hogy a félelemtől keze ökölbe szorult, fogai olyan szorosan zárultak, mint a rab madár kalitkáján a lakat. Reszketett... A sikátorszerű utcán zsiroszatyrot szorongatva kezében, lassú léptekkel

közeledett. A pinceajtóból merev tekintetű szerzetesek jöttek, kezükben gyásméccsel. A mélyből asszonyok ócska gramofonra emlékeztető hangja szállt felfelé. Nem az éjszakai sötétől félt, hanem attól az érzéstől, ami belülről szorította. Hideg volt, cipője átázott és a rátapadt sárgás levelektől csúszott. Átlépte a pince magasépítésű küszöbét és lelépdelt a lépcső nedves kövein. Útközben rájött, mit fog lent találni, és amint a boltív takarásából kikerült, nem lepődött meg a látványtól. Feketeruhás nők álltak körül egy pókhálótól ragacsos ravattal, rajta egy kopaszra nyírt, csont-bőr emberrel. Hirtelen orra előtt termelt egy ajtó és a rézkilincs sikolva lenyomódott. A szabadba érve az ő torkából is sikoly szakadt fel.

A következő pillanatban ágyán ülve saját üvöltésétől már igencsak ébren sirt. Miféle átok sújt és miféle bünökéért? Gyomra olyan volt, mintha egy olajos ronggyal néhányszor áttörölték volna. Felállt. Izzadságtól nedves hálóinge hátára tapadt, végtagjai megtépázott függönyként lógtak. Lihegni kell. A falak szívdobbanásként pulzáltak, a hajnal már a fák között kószált és ő elindult a sikátor, a pince felé. "Még megmenhitem... útközben... van még egy lehetőség..." A fojtogató csöndben rohant célja felé, de útját állta a végtelennek tűnő drótkerítés. "...NEEEM...Ő,NEM..." A pinceajtó énekelve felnyílt és a lány meglátta az apja holttestét cipelő katonatisztekete. A TEST csak lehullott a tábor kopár, sivatagszerű udvarára, és a rács előtt térdeplő lány lelke apjáé után szállt, egy biztos, közös jövő felé.

Ledeczki Renáta

2.b

Mit kaptam Tőled?

Negyedszerre látom e "világot",
negyedszerre hallgatom zaját,
számomra ő jelenti a világot,
ő emésztí lelkem baját.

Felnőttem! itt kell, hogy hagyjalak.
sírnek, üvöltének
jaj, csak meg ne halljanak
hisz ügysem értenék.

Nem értené senki, ki vagy te nekem
S miért van fájdalom.
Nem értené senki, mi zajlik bennem
el pedig nehezen mondhatom.

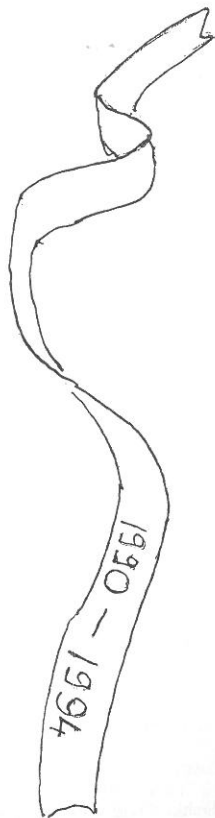
Kérlek segíts leírni lelkem,
segíts leírni minden érzésem,
segíts, hogy tudják értéked,
hogy átérezzék "szépséged".

Hisz életem része vagy,
A legnagyobb fejezete.
Velem vagy már négy éve,
"Holnap" mégis te leszel, ki elhagy!

Most még a mára gondolok
s filozófálgatok:
Mit kaptam tőled? A jót:
"Itt kezdtem tanulni a valót"
és, ha az időre gondolok, mi eltelt:
"Talán itt kezdtem tanulni az embert".

Balássy Anita

4. a

Im Rahmen des Themas "Träume und Wirklichkeit - Europa und seine Jugend" interessierte es uns besonders zu erfahren, welche Einstellung Jugendliche gegenüber einigen europäischen Ländern und deren Bevölkerung haben. Um dies herauszufinden (und die größten Vorurteile im Verlauf des Gesprächs zu vermindern), machten wir eine Umfrage mit Schülern der neunten und zehnten Klasse der Realschule im Bad Marienberg. Es war aufschlußreich, sich die verschiedenen Meinungen und Begründungen dieser Aussagen anzuhören.

Um dem Leser einen Einblick in unsere konkrete Arbeitssituation zu geben und die Reaktionen der Schüler auf unsere Fragen darzustellen, versuchen wir nun, einen Teil unseres Gesprächs so realistisch wie möglich wiederzugeben: Jeweils zu dritt werden Schüler und Schülerinnen in einen kleinen Raum "eingeschleußt", wo fünf von unseren Redakteuren sie mit Fragen bombardieren. Auf unsere ersten Fragen reagieren die Schüler zunächst zurückhaltend, werden aber im Laufe des Interviews offener und lockerer.

"Woran denkst du, wenn du einen Ungarn triffst, beziehungsweise welche Vorstellungen verbindest du mit Ungarn, Schweden oder Italien?"

Es erstaunt uns, wie wenig sie über Ungarn und generell über östliche Länder außer "Gastfreundlichkeit" und "billige Produktion" wissen, wie breit hingegen die Palette ihrer Meinungen über Schweden, wo sie eine Partnerschule haben, und Italien ist. Aufgrund von Partnerschaften und Urlaubsreisen können sie uns

einiges über ihr Bild von Schweden und Italien erzählen: Über Schweden wissen sie zu berichten: "Wenn ich an Schweden denke, fallen mir sofort der dortige Waldreichtum, die netten und freundlichen Menschen, viel Schnee und vor allem blonde Mädchen ein." Ähnlich lauten ihre Äußerungen über Italien, nur kommen bei der Beschreibung der dortigen "charakteristischen" Merkmale noch "Wein" und "Mafia" hinzu. Deutlich kommt zum Ausdruck, daß die Schüler mit diesen beiden Ländern viele Vorstellungen verbinden können. Das liegt einerseits daran, daß sie von Schweden und Italien Kenntnisse aus der Schule haben und daß außerdem in den Medien hauptsächlich für Reisen in diese "sonnigen, exotischen" Länder "mit angenehmen Klima" geworben wird.

Für die Europäische Union, vor allem für die Eingliederung der östlichen Länder, ist diese einseitige Orientierung natürlich nicht sehr nützlich. Man fragt sich, was man dagegen tun kann. Viele interessante Meinungen finden wir im Gespräch mit den Schülern: Hauptgründe für diese subjektive, leider oft falsche und einseitige Haltung sehen die Jugendlichen der Realschule von Bad Marienberg in der fehlerhaften, zum Teil noch ideologiebehafteten Einstellung und Erziehung der Eltern und darin, daß negative Erfahrungen mit Ausländern leicht verallgemeinert werden. Bevor man eine Meinung äußert, müßte man sich immer in dem betreffenden Land umsehen und orientieren. Diesen Ratschlag sehen wir am Beispiel eines Mädchens aus Äthiopien "vorgelebt", das vor einigen Jahren mit ihrer Familie nach Deutschland gekommen ist, sich hier sehr gut eingelebt

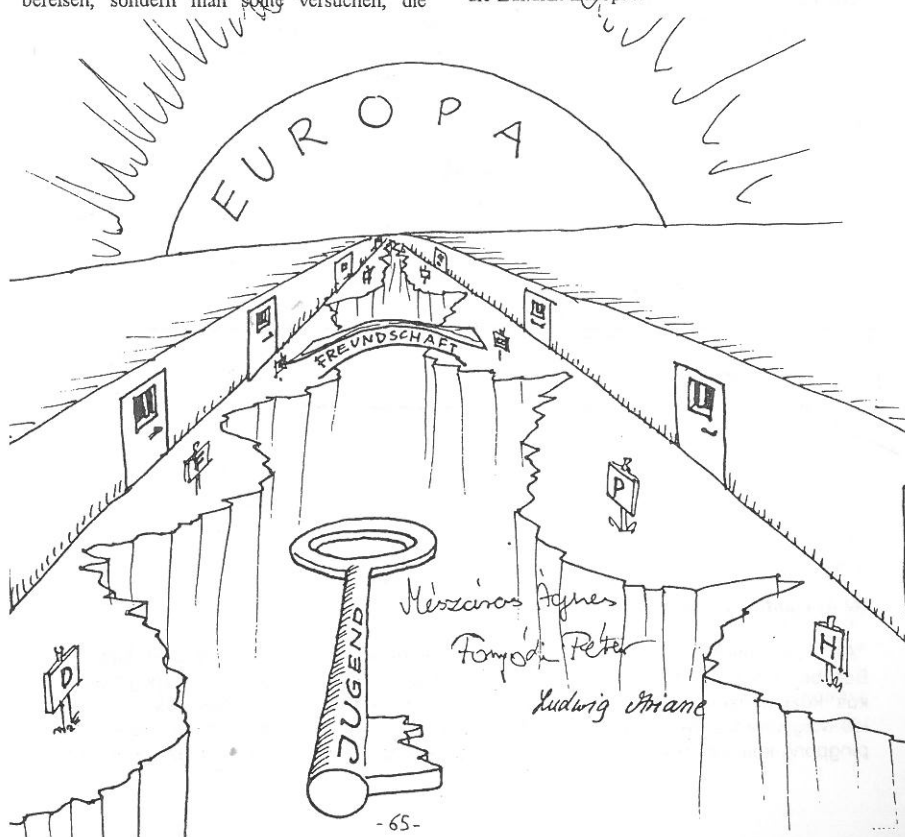
hat und von ihren Kameraden voll und ganz akzeptiert wird. Für uns erstaunlich war, daß nicht nur dieses Mädchen, sondern auch (fast) alle anderen Schüler, mit denen wir sprachen, eine offene Haltung gegenüber Ausländern vertreten. Hüten wir uns also davor, das in Deutschland meist vorherrschende negative Bild in Bezug auf Rechtsradikalismus an Realschulen ohne persönlichen Einblick einfach "nachzu-plappern".

Es ist gut zu wissen, daß die meisten keine negative Einstellung haben- denn wenn es so wäre, wäre es nicht möglich gewesen, daß Schüler aus fünf Ländern gemeinsam eine Zeitung herstellen. Dann wären auch nicht dieser Artikel und viele neue Freundschaften entstanden. Zur Förderung dieser Freundschaften erscheint es uns besonders wichtig, andere Menschen und deren Länder kennenzulernen. Dabei reicht es nicht aus, diese Länder "nur" zu bereisen, sondern man sollte versuchen, die

Landessprache zu erlernen und sich auch intensiv mit der Kultur zu beschäftigen.

Dieser Artikel ist in Deutsch geschrieben, obwohl die Mehrheit der daran Beteiligten ungarische Schüler sind. Claude Hagege äußert sich folgendermaßen dazu: "Heutzutage ist derjenige ein Barbar, der nur eine Sprache spricht." Wir würden uns freuen, wenn sich die Auswahl der an westeuropäischen Schulen zu erlernenden Sprachen nicht nur auf die westlichen, sondern auch auf die östlichen Landessprachen verlagern würde (wie es zum Beispiel in Ungarn noch der Fall ist), damit die Leute im Westen, die daran interessiert sind, auch die Möglichkeit haben, östliche Sprachen zu erlernen, die den Grundstein des gemeinsamen Europas darstellen.

In besonderem Maße ist bei dieser "Kontaktaufnahme" die europäische Jugend gefragt, denn sie wird das gemeinsame Europa erleben, sie ist die Zukunft Europas.

A zöld asztal

A korai kapitalizmus korában a labdajátékok két ága alakult ki. Az egyik népi jellegű (dobják vagy rúgják a labdát), a másik arisztokratikus (ütövel ütik át a másik térfélre: ez a tenisz). A polgári forradalmak után a teniszt be akarták vinni az egyetemekre, iskolákba, klubokba. Így alakult ki a tenisz kicsinyített, olcsó, asztalon játszott változata, az asztalitenisz.

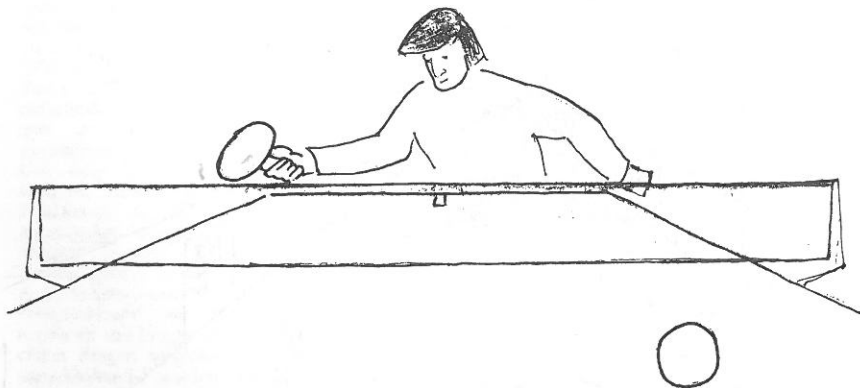
Az asztalitenisz őshazája Anglia. Baxter, angol üzletember 1891-ben szabadalmaztatta az asztalitenisz szabályait.

A múlt század kilencvenes éveiben Gibbs angol üzletember az USA-ban tett üzleti útján látott és meg is vásárolt olyan celluloid labdákat, amelyeket addig csak gyermek-játékokként használtak. Az addigi kis gumilabdák helyett ezt kezdte otthon gyártani. Az asztaliteniszt ekkor nevezték el hangutánzó szóval pingpongnak. Ez az elnevezés elsősorban az 1899-1904-es angliai pingpongláz idején vált népszerűvé. A pingpong elnevezést a század elején az USA-ban szabadalmaztatta egy Parker nevű cég.

Az asztalitenisz a század első éveiben több országban vált népszerűvé. 1901-ben került Németországba, majd 1902-ben Magyarországra és Japánba is.

Londonban rendezték meg az első világbajnokságot 1926. december 6 - 11. között öt számban. Ekkor az összes világbajnoki címet magyar versenyzők nyerték el. 1983-ig harminchét világbajnokságot rendeztek. Ezekben is Magyarország volt a legeredményesebb. A világbajnokságon fontos szerepet játszott még Svédország, Japán és Kína. Japán 1952-ben, Kína 1959-ben tört be az élvonalba.

A sportág történetében nagy jelentősége volt annak, hogy 1926-ban népszerű lett a gumiuő.

Az asztalitenisz hazai története:

Az asztalitenisz egy Bécsben élő angol technikus közvetítésével került ide Magyarországra. A pingpong kellékeit rövide-

sen meg is lehetett vásárolni Budapesten. 1905-1912-ig minden évben megrendezték az egyéni magyar bajnokságot. A

háborús évek alatt természetesen megszakadt a fejlődés, és csak a huszas évek elején kezdett újra éledezni a sportág.

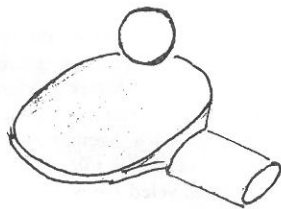
A pingpong az utóbbi időben a kollégiumban is népszerűvé vált. Olyannyira azzá vált, hogy nincs olyan pillanat, amikor ne lenne ott egy páros, akik a labdát "búvölik" az asztalnál. Nem hiszem, hogy sokan lennének azok, akik ne játszottak volna még a régi kollégiumban felállított zöld színű asztalon. Sokan már edzéseként fogják fel a délutáni kauszklubda-ütogetést.

Az asztalitenisz a diákok életében nagyon sokat jelent. Ha valaki unatkozik és nem tud magával mit kezdeni, nem hiszem, hogy az asztalitenisznek ellen tudna állni. Mindenki sajnálatára csak egy asztal áll rendelkezésre e csodálatos labdajáték számára. Ezért is alakult ki az úgy nevezett "forgózás", amelyben egyszerre húszan is játszhatnak. Ez

a játék kiesésre megy és akik végül bennmaradnak, vívják a döntő csatát, így tehát nem jó annak, aki hamar esik ki a játékból, mert fél órát várhat a következő játék kezdetéig.

A diákoknak már annyira nagy gyakorlatuk és tehetségük van az asztaliteniszben, hogy versenyen is indultak. Ez a verseny Szekszárdon került megrendezésre. Az iskolából négyen indultak: Horváth Szabolcs (2. a), Decsi Péter, Makrai Zoltán és Schmidt Roberto. Az eredmények a vártnál jobbakk lettek: egyéniben: Decsi Péter harmadik, párosban Mak-rai Zoltán és Schmidt Roberto szintén harmadik helyezést értek el.

Egy másik verseny is megrendezésre került. Ez egy kollégiumon belüli, diák-diák elleni csata. Ez

a rendezvény még most is tart. Mindenkinél a legjobbakat kívánom.

Most már - a diákok örömeire - a gimnázium kultúrtermében is lehet majd üzni ezt a sportágot. Így ha valakinek lyukas-órája van, akár egy órát is pingpongozhat.

Úgy érzem, a régi pingpongasztal még elég hosszú ideig nagy szerepet fog játszani a kollégium életében.

Schmidt Roberto
2. b

Gyilkos János

Az egész eset egy szép nyári napon kezdődött. Jánoska éppen hazafelé tartott az iskolából. Mint más délutánokon, most is épp arra készülődött, hogy átmenjen az úttesten. Már látta a házukat is. Áthaladt az úton és a házuk felé közeledett. Amikor az egyik bokor mellett ment el, ellenállhatatlan kényszerűt érzett, hogy odanézzon. Amikor odanézett, mintha valamilyen hangot hallott volna. Közelebb ment a bokorhoz.

Ebben a pillanatban egy megmagyarázhatatlan erő arccal a föld felé núzta. Egyenesen bezuhan a bokor mögé, miközben arca a földbe fúródott. Fájdalmas hullámok járták át a testét, remegett és üvöltött, de ezt ő nem hallotta. Nem érzékelte, mennyi idő telt el, de mintha varázsütésre történt volna. Újból a járdát tapost.

Ekkor még nem sejtette, hogy a gonosz hatalmába kerítette. Hazaért végül, és leült a

díványra. Senki nem volt otthon. A szeme a mellette lévő gyufára tévedt. Ösztönösen odanyúlt. Meggyújtott egy gyufát, és a szőnyegre dobta. A szőnyeg egy idő után meggyulladt. Kecsesen kigyóztak a lángok a magasba. Mikor épp kiszaladt volna, megpillantotta az égő Bibliát. Örömteli mosoly húzódott el arcán. Kiért az utcára, és ment valamerre, de nem tudta, hogy hova. Szembejött vele két osztálytársa, és köszöntek neki. Ő nem köszönt vissza, meg is kérdezték tőle:

- Mi van veled János, nem ismersz meg?

- Ne szórakozz velem!

- Ne legyél már ennyire hülye!

Ezzel a mondattal vívta ki a fiú a gonosz haragját. Jánoska megfogta a fiú nyakát, és egyetlen mozdulattal eltörte, mint egy peracet.

A társa csak nézett, azután elrohant. Jánoska vígan ballagott az utcán, és valami határtalan öröm töltötte el.

Pár perc múlva a rendőrség autója fékezett mellette. Több mint öt rendőr próbálta lefogni. Megpróbált szabadulni, és az egyik rendőrt arcon is csapta, de úgy, hogy annak három foga kitörött. Végül még néhány önkéntes segítségével rá tudták húzni Jánoskára a kényszerzubbonyt.

- A fiúnak valami baja van - mondta a rendőrségen a rendőrségi főorvos. Azonnal kórházba kellett szállítani. Sebesen száguldott a mentő Jánoskával a műtőasztal felé. Jánoska a műtőasztalon is örjöngeni kezdett. Amikor az egyik orvos fölötte matatott valamit, Jánoska a mellette lévő szikét az orvos nyakába döfte. Az orvos sikított. Jánoska egészen megvadult a sikítástól. Érezte, hogy a gonosz dolgozik benne. A másik orvosba pedig egy injekciótűt szűrt, amelyben mérgező gyógyszer volt. Az orvos nem sokáig szenvedett. Jánoska kiabálni kezdett, hogy változtassák meg a világot, meg a gyűlölet legyen az úr a világon, de már meg volt az ellenszer Jánoska ellen.

A fiú már majdnem kitepte magát az acélhuzalok szorításából, de a tűzszerészek már elkészültek a távirányítható robbanószerkezettel. Jánoska még egy utolsót ordított, ekkor robbant a bomba. Hatalmas robaj rázta meg a környéket, és fényesség áradt szét a szürkületben. Valahol a sok égő roncs között ott égtek Jánoska foszlányai a levegőben. Messzire vitte őket a szél, azon a jónak induló nyári napon. Ha valaki jobban hallgatózott, még most is hallhatta a Gonosz kacaját.

Trampus Péter
2. b

(irta 1. b-és korában)

TANÁRAINK ARANYKÖPÉSEIBŐL III.

"Lehet, hogy egy kicsit groteszk amit mondok, de Bálint, ... szóval élsz mint rigó!"
(Schmidt Tanárnő)

"Ényhe terpez. Hús hasonfekvés."
(Tuba Tanár Úr)

"Hogy száradna ki a szád!"
(Fekete Tanárnő)

"Arany: Tengeri hántás c. vers elemzésekor:

Kiszökött Ferkóhoz éjjel egy kis légyottra."
(Fekete Tanárnő)

"Attól, hogy nem nézek mindig oda, fél füllel még látok!"
(Schmidt Tanárnő)

"Hogy hívják az ilyen fajt? Zuzmó?"
(Fekete Tanárnő)

"Ez volt az utolsó szál csöpped!"
(Fekete Tanárnő)

"-Ivánka, miért nem írsz?
-Mert lelkiileg össze vagyok törve Tanárnő!
-Ha nem dolgozol, testileg is összetörlek."
(Fekete Tanárnő)

"Az utópiának semmi köze az alkoholhoz."
(Sikur Tanárnő)

"Jólan kisárvom, neked azlan igazán nagy életér szálségellenik."
(Schmidt Tanárnő)

"Akkor holnap dolgozatot írunk, de ma még tartunk egy edzést."
(Garai Tanár Úr)

"- Ez a te táskád?"
- Igen!

"- Hű, de könnyű!...
nagy?!"

(Hum Tanár Úr)

"Megyerlek! Miért nem hoznál bukósisakot, mondtam, hogy hozd!"
(Fekete Tanárnő)

"Akkor miért ilyen

Partnerschule in Chemnitz

Vor einem Jahr ist in unsere Schule ein Brief aus unserer ehemaligen Partnerschule in Chemnitz eingetroffen. Darin stand, daß das deutsche Agricola-Gymnasium zwei Lehrer und zwei Schüler als Vertreter unserer Schule vom 22.-bis zum 26. März herzlich einlädt.

"Ihr sollt ins Lektor-Zimmer!" - sagte uns eine von unseren Mitschülerinnen. Das Ganze fing damit an. Wir hatten ja riesen-große Angst. Wir hatten keine Ahnung, warum uns Frau Hum sprechen wollte. Da stellte sie uns eine überraschende Frage, ob wir im März die (affen-geile) **Ein-Stein**

Redaktion in Deutschland vertreten wollten...

Die Schule in Chemnitz, wohin wir eingeladen wurden, heißt Georgius-Agricola-Gymnasium. Es ist gut zu wissen, daß dieses Agricola - Gymnasium (früher hieß es Karl-Marx-Gymnasium) unsere Partnerschule war. Die Chemnitzer- und auch unsere Schule wollten gern den Kontakt wieder aufnehmen. Sie feierten den 500. Geburtstag Agricolas. (Der Namensgeber, Georgius Agricola, war ein vielseitiger Gelehrter, Be-

gründer der modernen Montanwissenschaft und vor allem der erste Bürgermeister der Stadt.)

Aus diesem Anlaß wurde

unsere Schule eingeladen und ein Schülerzeitungsseminar veranstaltet.

Unsere Reise nach Chemnitz begann am 22. März. Wir übernachteten in Mosonmagyaróvár im Internat des dortigen zweisprachigen Gymnasiums.

Am nächsten Tag um 6 Uhr setzten wir unsere Fahrt fort. Die Fahrt war sehr angenehm, obwohl es regnete. Am Nachmittag (23. März) kamen wir nach einer langen Fahrt endlich in Chemnitz an. Wir wurden herzlich empfangen. Der Direktor der Schule - ein

sehr netter Mann - freute sich sehr darüber, daß wir dort waren und daß er sich mit den ungarischen Freunden - Frau Hum und Herrn Petz - treffen konnte.

Der Direktor teilte uns mit, daß wir - Jugendliche - hier in Chemnitz zusammen eine Schülerzeitung schreiben würden. Sie sollte

dann zum Anlaß des Agricola-Jahres als eine Sonderausgabe herausgegeben werden. Wir waren ein bißchen überrascht, da die Zeitung in drei Tage fertig-gestellt sein sollte..

Nach der herzlichen Begrüßung wurden wir in unser Heim gebracht, das übrigens einen komischen Namen hatte: Es hieß Rehgarten. Da trafen wir die anderen Schülerzeitungsreakteure. Es waren Schüler aus verschiedenen Chemnitzer Schulen, vor allem aus dem Agricola-Gymnasium, aber auch welche

aus Bayern. Sie waren im gleichen Alter wie wir.

Nachdem wir uns kennengelernt hatten, sollten wir ein bißchen über uns erzählen. Wir zeigten die neuste Nummer von Ein-Stein, die ihnen sehr gefiel. Es war für sie ein bißchen überraschend, daß in der Zeitung auch deutsche Artikel zu lesen waren. Wir erklärten den Grund dafür und stellten ihnen die Frage, wie sie sich eigentlich Ungarn vorstellen. Sie antworteten folgendermaßen: Ungarn war immer eine Ausnahme unter den mitteleuropäischen Ländern wie Rumänien, tschechische Republik, Slowakei, Polen und das ehemalige Jugoslawien. Sie meinten, daß Ungarn sich mit der Zeit immer mehr entwickeln würde. Das ist gut zu hören, nicht? Natürlich erwähnten sie unsere Hauptstadt und den Plattensee...

Wir sprachen auch von der Wiedervereinigung Deutschlands, was sie damals und jetzt für die Westdeutschen und Ostdeutschen bedeutet...

Die Tage vergingen sehr schnell. Vormittags beschäftigten wir uns mit der Zeitung, und am Nach-

mittag fuhren wir mit dem Bus in die Stadt. Frau Hum und Herrn Petz trafen wir nur selten, weil sie bei zwei Familien, nämlich bei zwei Lehrern, wohnten.

An einem Abend gingen wir in eine "stimmungsvolle" Kneipe. Da in der Nacht keine Busse mehr fuhren, liefen wir zu Fuß nach Hause. Übrigens lag das Heim 3 km von Chemnitz entfernt.

In der letzten Nacht wurde die Zeitung endlich zusammengestellt: Zuerst wurden die Artikel in den Computer getippt, die Fehler korrigiert, dann die einzelnen Blätter gefertigt. Es war für uns ein bißchen peinlich, weil wir fast nichts machten. Wir hatten das Gefühl, daß wir überflüssig waren. Auch unser Artikel wurde fertig. Es ging darum, was für einen Eindruck Chemnitz auf uns während unseres Aufenthaltes machte.

Es kam Samstag, der letzte Tag. Wir wurden im Heim von einem Lehrer-Ehepaar abgeholt und ins Gymnasium gebracht. Vor unserer Heimfahrt war die Zeitung, also ihre Kopie, noch nicht fertig, so war es nicht möglich, einige Exemplare mitzunehmen. Es wurde uns versprochen, daß die

Zeitungen nach Ungarn geschickt werden, aber wir erhielten leider noch keine.

Nach einem schönen Abschied fuhren wir Richtung Heimat los. Auf der Heimfahrt passierte uns noch etwas Komisches: An der tschechisch-slowakischen Grenze hielten wir mit dem Auto nicht, weil da kein Zöllner stand. Plötzlich klopfte jemand ans Fenster, es war ein slowakischer Zollbeamter und fragte uns: "Was denken Sie, ist die Grenze nur Dekoration, oder was?"

Nach diesem Abenteuer kamen wir am Abend in Ungarn an. Unsere Reise nach Deutschland war zu Ende. Ungeachtet dessen, daß wir uns manchmal allein fühlten, als wir mit den deutschen Schülern zusammen waren, gefiel uns diese Reise sehr gut, wir erlebten da vieles, und wir erinnern uns sehr gern an die dort verbrachte Zeit.

Wir möchten uns einmal noch bei Frau Hum, Frau Kovács und Herrn Petz dafür bedanken, daß wir die Möglichkeit bekamen, an dieser Reise teilzunehmen. Es war wirklich in jeder Hinsicht ein schönes, nutzenbringendes und lehrreiches Erlebnis.

Ivett Onódi 3. b

A különdíjnyertes pályamunka címe:

KOVÁCS TANÁRNŐ, A SYRÉN

A karikartúrán kívül a Tanárnő személye is elnyerte az Ein-Stein szerkesztőségének különdíját!

EIN-STEIN POSZTER

R

Meleg barna szempár

Összekuporodik a párnádon, magára húzza a takarót, és vigyorogva kandikál kifelé alóla, vagy éppen szétdobott lábbal, kényelmesen szuszog. Hogy ki ő? Nem más, mint az önféjú Afgán agár, aki az egész lakást a tulajdonának tekinti, amit nagylelkűen megoszt veled, a gazdájával.

Magyarországon meglehetősen ritka, de Ausztriában és Hollandiában már kultusza van a magányos vadászkutya tartásnak. Hosszú, bohókás frizurája ellenére tekintélyt parancsoló. A versenypályán elvakultan nézi a nyulat, amely után gondolkodás nélkül elképesztő sebességgel rohan. Az agárfuttatásnak már hosszú idők óta különböző fokozatai vannak. De a nemzetközi vagy az Európabajnokság jelentőségét ő maga is átérzi. A futamok összegzésében dől el, hogy egy afgán milyen helyet foglal el a világranglistán. A menet végén a győztes kutya büszkén hordozza körbe a szájából alig-alig kilátszó nyulat.

A szezon véget ér, idővel a kutyas is elfelejti a fárasztó napokat, majd háromhónapos pihenés következik a hideg télben. Ezután az első tavaszi rügyekkel megkezdődik az edzés. Először hosszabb sétákkal, amelyet igyekszik úgy beállítani, mintha ő hozott volna ki bennünket nagylelkűen sétálni. Kecses tartással, karcsún, királyi méltósággal, magasra emelt fejjel büszkén sétál, majd leül. Tekintetét körülhordozza. De abban a pillanatban, mikor felfedezi négylábú társait, méltóságát kútba dobva, ész nélkül rohan. De csak a saját fajtájukbelivel válnak igazán bohócokká. Ha két afgán találkozik, az valóságos örömnép. Két lábra állva összeölelkeznek, csókolgatják egymást, közben hangosan dobognak. Majd elvágtatnak. Ilyenkor a legfeleslegesebb, amit tehetsz az, hogy utánuk kiabálsz, mert a kutya ettől kezdve gyakorlatilag süketnek mondható, egészen addig, míg ki nem futotta magát.

Lakásban ellenben olyan lusta, hogyha valahova lefekszik, kizárólag a hűtőajtó nyílására hajlandó felkelti. Egyébként pedig, ha keresztülel rajta sem mozdul.

Ha pedig szomorú vagy, jól esik egy barna szempár megérintő melegsége.

Kölyök korában úgy tűnik, az egész világot a szívébe zárta, mindenki iránt érdeklődik, de idővel egyetlen, vagy legfeljebb két emberhez ragaszkodik igazán. Idegenek közeledésére fejét elhúzza, esetleg el is vonul.

Ha pocsék hangulata van, egy darabig túri, hogy gyömöszöld, majd ha már tényleg megunt, dühödten felugrik, és kivágtat. Ha ilyenkor azt képzelnénk, hogy valahova máshova fog leroskadni, akkor retentő nagyot tévedünk, mert valószínűleg gonoszkodni ment. Mondjuk lelopni egy süteményt a konyhaasztalról,

vagy apró darabokra rágni egy papucsot. Ilyenkor elborulhat az agyad, és jó alaposan megpofozhatod, de gyakorlatilag semmire nem mész vele. Ő ilyen marad:

öntudatos, és makacs. De amíg él hűséges, ragaszkodó barát lesz.

Mácz Katalin
2. b

Junius végén

Már úsznak a sűrben a régi diákok, már nincsen az árva a tábla előtt.
De látod amott a régi tanárod, még átkoz, ha meglát a Kemler előtt.

Feltűnik előtted a múltnak emléke, szörnyű kínjaid ködbe vésző képe.
Májusban kezdődött - ötlük az eszedbe -, s visszavisz emléked egy fehér terembe.

Csak áll a diák s szól - rémes az élet, ha kérdez még a tanár úr, nem leszek érett.
De folyik még a vizsga?
Úgy tünik, már átment, kíznói azonban nem mondanak áment.

A tételt elmondta, nem volt hiba benne, s ha nem kérdeznek még, tán négyesnek elmenne.
De ott szemben, még egy dolgot kérnek: Rajzoljon fel, kérem, egy címerképet!

Izzad a sértett, szívébe téptek, híret se hallotta ilyenfajta képnek.
Kréttát fog kezébe, rajzol a táblára, sűrűn gondol közben az elnök anyjára.

Az ámuló tanárok néznek a táblára, a táblán árválkodó két kicsi virágra.
Csak nézik és eközben csalódást éreznek, miket ez fölrajzolt, nem tünik szépnek.

Föladják, - vége - nem kínozzák tovább, az elnök gratulál és elküldi, odább.
Kimegy a tereméből, "Kilép az életbe" s szomorúan gondol az itt töltött évekre.
Visszacseng fülébe: visszavár ám közünk, de ajkán már az új jelszó:
Reszkess, magyar, jövünk!

Dobri Edit
1. c

HELIOS kft

Gyártmányaink:

- Sorozatkapcsok és tartozékai
- Elektromos alapszelvények
- Mûanyag és féMLEMEZSZEKRENYEK
- Speciális világítóeszközök

**RÖVID HATÁRIDŐVEL ÁLLUNK
MEGREDELŐINK RENDELKEZÉSÉRE!**

ÁRUHÁZUNKBAN

Forgalmazunk:

- élelmiszereket
- háztartási vegyi árukat
- háztartási papírárúkat

**KÉRJÜK VEGYE IGÉNYBE
SZÉLESKÖRŰ SZOLGÁLTATÁSAINKAT!**

7064 Gyöngyös, Rákóczi u. 93.

Tel: 74/87-231

RIPORTEREK KERESZTTÜZÉBEN

A fiú nevelőiben izgatottan várunk alanyunkra, aki még egy Nogger-márkájú jégkrémmel birkózik. Pillanatokon belül megkezdjük a beszélgetést a 178 cm magas, 78 kilós kollégiumi nevelőtanárunkkal. Reméljük, hogy a riport végére a nevéen kívül mást is megtudunk róla.

Ein-Stein: Összefoglalná röviden eddigi életét?

Gulyás István: Kérem szépen, Gulyás Istvánnak hívnak. Gyöngyön születtem, ifjúságom éveit is itt töltöttem s csak érettségim letétele után, 1969-ben kerültem el otthonról. Testnevelés-földrajz szakos tanár szerettem volna lenni, de helyhiány miatt nem vettek fel a pécsi főiskolára. Így 1974-ben Kaposváron, a Mezőgazdasági Főiskolán végeztem. Ezt követően, munka mellett Gödöllőn, az Agrártudományi Egyetem nappali tagozatán tanultam, majd annak tanárképző intézetében tanári képesítést szereztem. Kilenc éven keresztül a Lengyeli Szakközépiskola Szakmunkás-képző Intézetében szaktanárként, osztályfőnökként és kollégiumi nevelőként tevékenykedtem. Nem jelent tehát újszerűséget az itteni munkám. Ott is felhívták már a figyelmemet, hogy az osztályfőnök igyekezzen maximálisan jó kapcsolatot kiépíteni a kollégiumi nevelőtanárral, így igyekeztem magammal jónak lenni.

Ein-Stein: Hogyan került vissza Gyöngyre, mint kollégiumi nevelőtanár?

Gulyás I.: Az állásajánlat éppen kapóra jött, ugyanis családi okok miatt mindenképpen vissza kellett jönnöm Gyöngyre. Így 1993. dec. 1-én visszatérhettem régi iskolámba, azaz annak kollégiumába, mint nevelőtanár.

Ein-Stein: Mik a benyomásai és tapasztalatai az itteni életre és diákságra vonatkozólag?

Gulyás I.: 25 év távlatából nézve azt mondhatom, hogy a felgyorsult világ információáramlása folytán a ma fiatalsága lényegesen többet tud, nagyobb az információbázisa. Az egy más kérdés, hogy ez

az alaptudás nem megbízható. Ezzel kapcsolatban az itteni diákság körében is felmerülhetnek bizonyos problémák a tanulmányi előmenetelt illetően.

Ein-Stein: Mivel tölti a szabadidejét?

Gulyás I.: Kevés szabadidőmet ügyintézőkkel, bevásárlásokkal töltöm ki. Szüleim kis kertjét és szőlőjét művelem. Tehát fizikálisan manuális munkát végzek.

Ein-Stein: Sportolt korábban?

Gulyás I.: Gimnáziumi éveim alatt, majd a főiskolán és később is kézilabdáztam, mégpedig irányító és bal kettes átlövő szerepkörében. Tuba Tanár Úr csapatában is játszottam. Középfokú kézilabdaedzői képesítem is van. A kézilabda, azt hiszem, örök szerelmem marad.

Ein-Stein: Mi a kedvenc étele, és hogyan viszonyul a kollégiumi konyhához?

Gulyás I.: Kedvenc étellem sok van. Elsősorban a magyaros ételeket szeretem, melyek paradicsommal készülnek, így például a halászlét. A kollégiumi konyhával kapcsolatban pedig annyit: minél kisebb a konyha, annál finomabban főznek.

Ein-Stein: Tehát elmegey. Fogalmazzunk úgy.

Gulyás I.: Igen-igen.

Ein-Stein: Mit tart egy kollégiumi nevelőtanár legfontosabb feladatának?

Gulyás I.: Mindekelőtt a türelmet és a következetességet, melynek kapcsán kialakulhat valamiféle szokásrendszer. Nem kell inkubátorban tartani a diákokat, azonban gátat kell szabni bizonyos dolgoknak. Tehát fontos a mértékletesség is. Feladatomnak tartom még a diákság önfelegyelemre való nevelését és azt, hogy megfogadják az idősebb és tapasztaltabb ember tanácsait.

Ein-Stein: Milyen tervei vannak a jövőre nézve?

Gulyás I.: Ember lenni és maradni, minden körülményben és a szüleim segítése. Nem vagyok különösebben ugrálós típus, de a függetlenséget úgymond "szomjazom".

Ein-Stein: Tehát szeretne még egy darabig itt maradni velünk?

Gulyás I.: Igen, mindenképpen szeretnék. Szeretném, hogy minél több irányban felvértezett és minél több információval rendelkező emberek kerüljenek ki ebből az iskolából.

Ein-Stein: Köszönjük, hogy szánt ránk néhány percet.

Ezzel befejezzük a riportunkat, mert Gulyás Tanár Urat várják a portán (az 1.c-és lányok visszahozták a bicikliket).

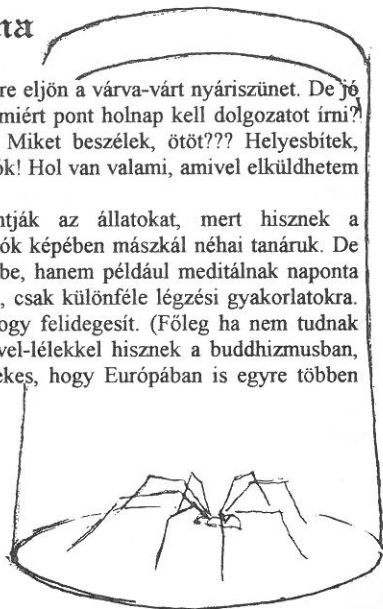
*Homolya Henrik & Fonyódi Péter
1.b*

A nirkhána

Az udvaron ezer ágra süt a nap. Néhány hét, és végre eljön a várva-várt nyáriszünet. De jó lesz! Nem kell tanulni. Ha már a tanulásnál tartok, miért pont holnap kell dolgozatot írni? Inkább kibírnék öt tesiórát, csak ne kéne tanulni. Miket beszélek, ötöt??? Helyesbíték, inkább csak kettőt, habár ez is sok. Úristen, itt egy pók! Hol van valami, amivel elküldhetem a másvilágra??? Addig is ráborítom ezt a poharat.

Milyen érdekes, hogy a buddhisták nem bántják az állatokat, mert hisznek a lélekvándorlásban, és szerintük előfordulhat, hogy pók képében mászkál néhai tanárunk. De nem csak ezt - a számomra furcsa - szokást tartják be, hanem például medítálnak naponta egy-egy órát. Ilyenkor nem gondolnak semmire sem, csak különféle légzési gyakorlatokra. Ez megnyugtató, de gondolom, az is előfordulhat, hogy felidegesít. (Főleg ha nem tudnak csak a légzésre gondolni.) Azt, hogy Indiában szívvel-lélekkel hisznek a buddhizmusban, elfogadom, hisz olyan messze van. Az viszont érdekes, hogy Európában is egyre többen lesznek. Németországban kb. 300000 buddhista él.

Az a gondolat, hogy újjászületünk, az nekem is tetszik, de az, hogy bármilyen állat képében, az kevésbé biztató. Mit csinálnék én mint pók? Az is előfordulhat, hogy ahova kerültem, ott nem buddhisták laknak és akkor ... Vagy ha "szerencsém" van, akkor ehetem a legyeket. Borzalom... Nem mintha a menzai koszt néha különb lenne, de megjegyzem, milyen jó dolgunk van. (Mármint a pókokhoz képest.)

A buddhista célja a nirvána, a teljes megsemmisülés, ahol a lélek megnyugszik. Ezért, ha mind a 31 életében a vallás szerint él, megsemmisülhet. De ha bármelyik életében "rosszat" cselekszik, kezdheti előről a 31 "lépcsőfokot". Így az élet örök körforgás.

A buddha szó jelentése: megvilágosodott. Nemcsak egy buddha volt, de az utolsóként tudunk a legtöbbet. Ő Siddharta Gautama, aki a VI. században élt. Főúri családban született és előkelő nevelést kapott. Megvilágosodásáig kivette részét az élet összes élvezeteiből. 29 éves korában elindult, hogy találkozzon a halállal és a betegséggel. Egy koldussal cserélt ruhát, majd ezután egy álló napon keresztül meditált egy fűgafa alatt a folyóparton. Miután eltelt a nap, megvilágosodott és látomásait hirdette.

Indiában még ma is várják a buddhát, a bölcsesség alakját. Van pár megkötés, de nincs más akadály. Nem lehet buddhista: hentes, vadász, mézsáros. De aki ebben a vallásban hisz, nem lehet irigy, önző, vagy nagyravagyó sem. Ha úgy döntesz, hogy buddhista leszel, és megnyered a lottó 5-öst, azt sem fogadhatod el.

India a gazdagok és a szegények országa. Amilyen szegények a szegények, olyan gazdagok a gazdagok. Ez utóbbiak fejében meg sem fordul, hogy segíthetnének a sok nyomorgó kolduson. Egy csöppnyi együttérzés nélkül mennek el nap mint nap a nyomorregyedek mellett, és köfállal választják el villáikat az összetákoltt bádogviskóktól.

Egy ott járt európai ezt írta: "A bódék előtt pislákoló utcalámpák alatt gyerekek játszanak, ténferengnek. Félállu hatéves ül a forgalmas kereszteződés egyik szigetén. Mankóját szorongatja. Apja mellette az "ágyat" rendezgeti. E csendélet körül morajlik a város."

Besötétedett. Hogy elment az idő. És én nem tanultam még! A pókot valahogy ki kéne rakni. Nem mintha annyira szeretném, de hadd éljen...

Régi Gabi
2. c

Gyönek szórakozási lehetőségei...

Ez a gondolat, azt hiszem, nap mint nap felmerül a gyöнки gimnazistában. (Persze miután megtanulta a leckét.) Ekkor elkezded számolgatni, és rájössz, hogy fölöslegesen tanultad olyan sok éven át a matematikát, ugyanis nem kell semmilyen komplikált műveletet elvégezned azon kívül, hogy öt ujjadat kinyújtod. Ha a hatodikat is kinyújtottad, akkor légyszíves, szólj embertársaidnak, hátha van még valami, amiről lemaradtunk.

Lehetőségeinket, ne haragudjatok, de nem a Kemler Sörözővel kezdem, mert félek, hogy leragadnék a sör (és üdítők) elemzésénél.

ismerőssel sem sikerült összefutnod, akkor keresd őket a falu egy másik pontján, mondjuk a presszóban (Gesztenyefa Étterem). Vagy menj le, de ne alfába, hanem a Lyukba**. Ott van Toci barátunk, aki bármikor felváltja pénzed húszasokra, ha éppen egy játék-automatával akarod megosztani jókedvedet. Ismerőseidet azonban itt sem találod, de ne csüggedj! Bármilyen nagy is vagy, a Picurba azért még beférsz. Itt már biztosan összefutsz néhány baráttal. Neked viszont olyan jókedved van, hogy nem tudsz megmaradni ilyen kis helyen, ezért úgy határoztok, hogy elmentek a ...

már tudjátok is, hogy hova. Mondjuk egyszerre: a Kemlerbe!!! Ez az a hely, ahol az ember nyugodtan beszélgethet egy (negyedike-seknek) megengedett (!) pohár sör mellett, közben zsíros kenyeret vagy éppen szotyit eszegethet és úgy érzi, hogy legszívesebben itt maradna akár másnap reggelig is. Itt megoszthatod a barátaiddal minden örömedet, vagy bánatodat. Hé! Effelejttél az órára nézni. Itt az idő, hogy lefeküdj, hogy másnap frissen, kipihenten** találod magad az iskolapadban.

Herman Edit
2. a

*hi-hi (a Szerk.)
**lapzárta előtt 3 héttel érkezett információ, hogy a Lyuk átköltözött a Viking-klubba (a Szerk.)
***vagy másnaposan (a Szerk.)

Kezdjük inkább az élet egy szebb oldalával. Ha művelődni akarsz, ott van a könyvtár. Klári néni és János bácsi bármikor rendelkezésedre állnak. Ha néha arra jársz, nézz már be a kiállítóterembe, de ne csak azért, hogy beírhasd a neved abba a kis kék könyvbe! Művelődési lehetőségeid ezzel ki is merültek.

Ha néha (esténként!) egy kicsit jobb kedved van (mert mondjuk kaptál egy ötöst...*), és társaságban akarsz lenni, a buszmegállóval szemben (ha Slózi bácsi már bezárt) találsz egy zöld ajtót. Ezen az ajtón belül találkozhatasz Gyulával. Gyula a tulaj, aki bármikor szívesen lát. Az Ő neve szinte már fogalomává vált. De ha itt egy

Pink Floyd

Az együttes neve mára már fogalomná vált, az általuk képviselt stílus-irányzat nem sok más könnyűzenei irányzathoz hasonlítható. Nem véletlenül mondják: *a stílus neve*: PINK FLOYD. A zenekar közel harminc éves múltja is igazán egyedülnek mondható a zenetörténetben. Az együttes, amelyik furcsamód kerül a feltűnést, de magamutogatás nélkül is a legtöbbet nyújtja hallgatóinak e műfajban, változatlan felállásban, kisebb megtorpanásoktól eltekintve állandó fejlődésben emeli magába az elektronikus rockzene képzeletbeli zászlaját. A zenekart 1965-ben négy cambridge-i iskola-társ alapította: Keith "Syd" Barrett szőlőgitáros (46. 06.06.); Roger Waters

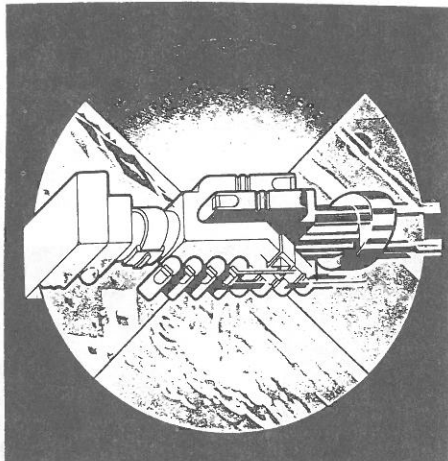
basszusgitáros, énekes (44.10.06.); Rick Wright billentyűs (45.07.28.) és Nick Mason dobos (45. 01.27.). 68-ban Barrett helyét David

Gilmoure gitáros foglalta el, és ez a négyes biztosítja azóta is változatlan formában a zenekar, s a zene magas színvonalát.

Kedves témáik: a fantasztikus képzelgések, a világűr, és a misztikumok kifürkészhetetlensége fantasztikus zenei élményt nyújtanak milliós hallgatórajongó táboruk számára.

Koncertstílusukban is úttörők, kiváló értői a látványtechnikának. Különböző fény- és füstjátékok mellett elsőként sikerült egyedi hangeffektusaikkal ún. kvadrofongangot produkálniuk a nézőtérén. Néhány koncerten például még második világháborús bombázókat is felvonultattak a nézőtér felett, a bombázás hanghatásának imitálásakor. Ezekkel a látványos színpadi produkciókkal azonban teljesen ellentét-

ben áll a négy muzsikuss visszavonult élete, csak a zenének élő magatartása. A szaksajtó egyetlen botránycikket sem hozott

magánéletükről, koncertjeik után eltűnnek, nyilvános helyekre nem járnak, sőt még készülő lemezeikről sem nyilatkoznak.

A sikerlemezek sora a hatvanas évek végén indul: Piper at the Gates of Dawn (67). A Saucerful of Secrets (68). Ummagumma (69). Atom Heart Mother (70), s már ekkor óriási rajongótáborra tesznek szert. Különböző filmek aláfestő zenéi után 1972-ben az együttes saját filmet forgat a Pompeji romoknál Pink Floyd címmel. Ez az első kvadrofongatású film, melyet igazán csak speciális felszerel-

tségű mozikban élvezhette a közönség. (A filmet jóval szerényebb körülmények között a T.L.G. filmklubja is bemutatta pár hete.) A film hanganyaga Obscured by Clouds címmel a 72-es év nagylemeze lett. A zenekar sikerének első csúcspan, 1973-ban, jelenik meg az azóta már fogalomná vált, eddigi legsikeresebb, milliós példányszámban eladott, a zenei életet évekig meghatározó

lemezük, a The Dark Side of the Moon. A magas szintű zene mellett érdekes egyedi hangeffektusai (pénzcsörgés, kaszacsengés, stb.) a progresszív rock kedvelői mellett milliós rajongótáborral biztositottak az együttesnek. A sort azonban hihetetlen sikerű felvételek követik,

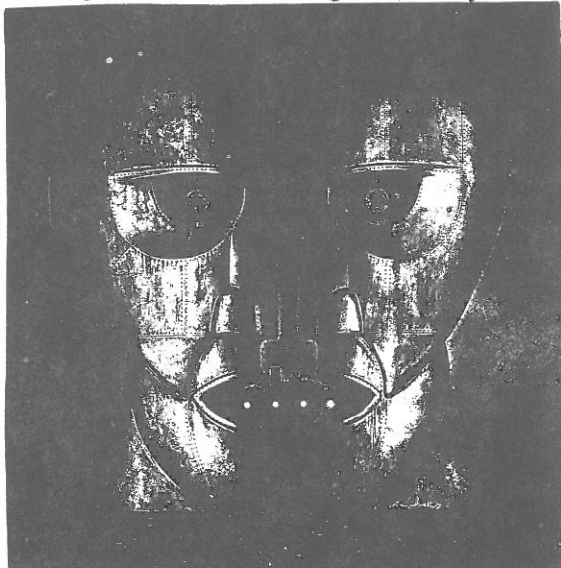
mint pl. 1975-ben a Wish You Were Here, vagy a 77-ben megjelent Animals.

Néhány szerényebb sikerű szólólemeze után 1979-ben jelenik meg a The Wall c. duplaalbum, amelyből később szenzációs sikerű Pink Floyd - film készült. (A gyónki film-

klub látogatóinak ezt a filmet is volt alkalmuk megtekinteni márciusban.) Hogy mi is ez a fal? Fal, amelyet belső szorongásainkból, félelmeinkből építünk, hogy önmagunk börtönében éljünk. A zene és a szövegek mindazokat a szépségeket idézik, amelyek ezt a műfajt rangossá avatták. A hangszerszólók, az egyes zeneszámok közötti "tényzenék", reménytelen telefonbeszélgetések,

nal Cut (83) és a Delicate Sound of Thunder (88) után a Pink Floyd nem kis politikai szerephez is jutott 1989-ben, a berlini fal lerombolásakor szervezett monumentális méretű koncertjével. Koncertjeikkel, színpadi hatásaikkal milliókat lenyűgözve, zenéjük bejárta a világot. Ennek ellenére néhányak szerint a Pink Floyd mára "kiöregedett", nem tudnak újat alkotni. Minden ilyen

nemű észrevételt megcáfolva jelentették meg azonban idén, 1994 elején az ennyi év után új és egyedi legújabb albumukat The Division Bell címmel. Az albumot halgatva tudatosul a rajongókban, hogy a Pink Floyd, ha mással, újjal is jelentkezik mindig, zenei színvonaluk nem

távozó repülőgépek határozák meg a lemez hangulatát. A fal azonban több jelentésben is előtérbe kerül, pl. a náci Németország jogaitól megfosztott embereinek kivégzőfalaként. A 80-as években kiadott nagysikerű albumok: Collection of Great Dance Songs (81), The Fi-

változik, örökké a csúcson található. Zenei alkotásuk maradandó, örökre üstökösként tündököl a rock zene csillagos, ám sokszor felhős égen.

Illés Gábor

4. b

Születésem

1977.12.15. egy fontos nap a világtörténelemben. Ekkor történt ugyanis az, hogy megszülettem.

Születési körülmények: - szülőasztal,
- rengeteg hülye orvos, és természetesen
- az anyukám.

Az egész anyukámban kezdődött. Ott bent már meguntam az életet, olyan rossz volt ott. Sötét volt, kevés volt a levegő és az a sok forgolódás is rosszat tett nekem. Végülis voltak előnyei is a dolognak. Például a magzatvízben tanultam meg úszni, és teljesen önállósodtam. Ezért is történt az, hogy ki akartam jönni. Fogtam hát a sátorfámat, és elindultam kifelé. Hosszú vándorlás után láttam meg a napvilágot. Kikukucskáltam, és sok fehér köpenyes embert láttam. Úgy éreztem, hogy mégsem akarok kimenni. Futva indultam el visszafelé, de valami elkapta a lábam. Ahogy hátravettem egy pillantást, láttam, hogy egy fehér köpenyes ember keze az. Vergődni kezdtem, de a "GONOSZ" nem adta fel. Éreztem, ahogy a hatalmas kéz egyre húz kifelé. A fejemen kívül már minden más testrészem kint volt. Ekkor történt a nagy baj! Beszorult a fejem, de a "GONOSZ" csak húzott, csak húzott. Addig fajult a dolog, míg bele nem tört a fejem. Észrevettem, hogy még így is élek. A fejem test nélkül vándorolt a sötétben. Ebben az állapotban igen kellemetlenül éreztem magam. Úgy döntöttem, hogy csak ki kellene menni, mert test nélkül nem a legjobb. Elértem a kijáráshoz és a fejem kiesett. Sajnos agyrázkódást szenvedtem, de ez nem is olyan fontos. Elgurultam egy orvoshoz, aki azt mondta, hogy a legjobb esetben is csak annyit tud tenni, hogy iratkapsokkal odaerősíti a fejem a testemhez. Hozzátette, hogy csak most van ideje, tehát azonnal indulni kellett a műtőbe. A műtő nem úgy nézett ki, mint ahogy én azt elképzeltem. Az egész egy nagy kamra volt, tele pókhálókka, az asztal tiszta por és bent volt egy rühes kutya is.

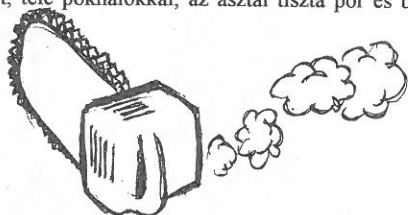
Az orvos felfektette a testemet az asztalra, és a fejemet mellé rakta. Egy fiókból elővette az iratkapszokat és felém közeledett. Egy kicsit féltem. Becsuktam a szemem. Ekkor valami furcsa és han-gos zajra lettem figyelmes.

Kinyitottam a szemem és láttam, hogy az az "állat" egy Stiehl-fűrész tart a kezében. Azzal nyugtatott meg, hogy csak egy icipici darabot kell levágni a nyakamból, mert elég egyetlen a széle. Vártam már, hogy mi fog történni. Egyszerűcsak éreztem, hogy a fűrész felhasítja a bőrömet. Ez igazán nem volt egy vicces dolog.

Ezután már nem emlékszem semmire, csak arra, hogy egy kórházban ébredtem. Anyukám is ott volt és nagyon örült nekem. Azt mondta, hogy mehetünk haza. Felöltöztetett és elindultunk hazafelé. Útközben még néha meg kellett igazítani a fejem, mivel a kapszok elég lazán voltak felszerelve. Végülis ez a probléma is megoldódott. Teljesen meggyógyultam, és most úgy ahogy, de itt vagyok gimnazista Gyöngön.

Ez volt tehát születésem története. Azért írtam ezt le Nektek, mert szeretem elmondani (ebben az esetben leírni) az igaz történeteimet.

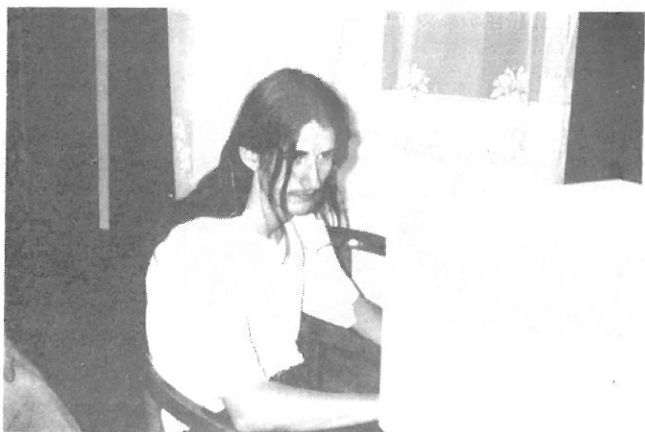
Aki pedig nem hiszi, keressen a nyakamon sebhelyeket.

Schmidt Roberto 2. b

Ez az oldal

Maturicz Iván (4. a)

oldala

**Közreműködését,
szakértelmét ezúton is
köszöni a**

Szerk.

Sítábor '94

Január 14. péntek, délután 2 óra van. A legtöbb diák már hazaindult, csak egy páran készülődünk lázasan. Az utolsó simításokat végeztük a csomagokon, át néztük a léceket, amelyek nem mindenkinél voltak rendben. Ám Varga Peti (2.b)

hatalmas műszaki tudása megmentett bennünket a csalódástól. 4 h körül elindult a csoport Budapest felé. Szerencsés érkezés után néhány régi diák csatlakozott hozzánk. A tervezett 11-órás indulás helyett csak éjfélkor sikerült elindulni. Kezdetben még élénkek voltunk, ám később már mindenkit elnyomott az álom. Az osztrák határon még minden simán ment, de az olaszok állítólagos pénzhány miatt nem engedtek be bennünket természeti kincsekben és sípályákban gazdag, szép országukba. Ezért Szlovénián keresztül próbálkoztunk bejutni - sikerült. Egy kissé megkésve (6-7 óra) bár, de törve nem megérkeztünk Sappadába!!!

Elfoglaltuk a szállást, ami igazán szuper volt. Terepszemlét tartottunk, majd álomra hajtottuk buci kis fejünket. Másnap megkezdődött a nagy kaland: Ez a nap egyeseknek arra volt jó, hogy elfelejtett sítudásukat felelevenítsék, míg mások a még meg nem, lévőt elsajátítsák. Igazán

mókásan festhettünk a pályán, amikor először csatoltuk fel a léceket. Eleinte a kelleténél többször kerültünk kapcsolatba az anyafölddel, aminek még pár hét múlva is megvoltak a nyomai. Farkas Tanár Úr azonban hajthatatlanul sulykolta

belénk a sielés tudományát. Az első nap sikerei után kimerülve fogyasztottuk el a vacsorát. Este a társalgóban még beszélgettünk, de a Tanár Úr 10 órakor elkiáltotta a jelszót:

- *Gimnazistáknak ágyban a helyük!* Esetlenül vonszoltuk fáradt tagjainkat a szobákba. Másnap a kezdők már egy versenypályán fitogtathatták hatalmas tudásukat. (Valószínűleg néhány olasz nevetőgörcsrel kórházba került.) Este az olasz jég-

pálya varázsait élvezhettük. Csakúgy ugrottuk a dupla lutzokat (lásd: Farkas Tanár Úr, akinek a térdé még azóta sem működik rendesen.) A következő napokban már együtt sieltünk, haladók és kezdők.

Természetesen az újoncok kék-zöld foltjai itt is csak szaporodtak. Szentesi Ági,

aki ugyan már korántsem kezdő, a vadászat örömeinek szentelte a délelőttöt (medvére és vakondra vadászott). Mással ugyanis nem tudjuk magyarázni azt, hogy hogyan kötött ki az erdőben. Persze nemcsak ő volt különc, Varga Kata például egy ugrás erejéig áttért a siakrobatikára. Gyönyörű szaltót ugrott nyújtott testtel, csak az volt a baj, hogy a fején, majd a vállán landolt. Hála Istennek sikeresen túlélte.

A nagy izgalmakat esténként az uszoda klóros vizében vezettük le. Közeledett a sítábor vége. Még mindenki élt, és komolyabb sérülés nélkül megúsztuk. A kezdők megtanultak síelni, akik már tudtak, profi szintre fejlesztették tudásukat.

Zökkenőmentesen és élményekkel tele értünk haza, és biztosak vagyunk abban, hogy ezt a gyönyörű egy hetet soha nem fogjuk elfelejteni.

Köszönjük Farkas Tanár Úr!!!

Varga Kata és Mészáros Ági

1. b

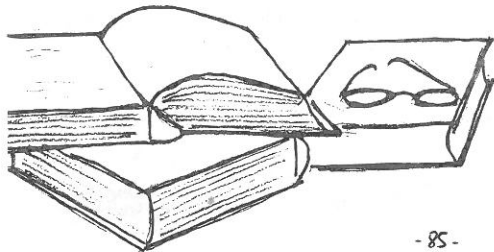
Jóból is megárt a sok

Szeretem a karácsonyt. Persze nem az ajándékok miatt, de azért örülök, ha meglepnek valamivel. Néhány embernek elég furcsa nézete van az ajándékozással kapcsolatban. Ezek közé tartozik az én nagybátyám is.

Karácsonykor mindig eljött hozzánk. Megérkezése felkavarta a ház nyugalomát. Még a nagy is kicsoszogott a poros kis szobájából, hogy köszöntse a rég nem látott jövevényt. Én persze legutoljára mentem oda hozzá.

Nem szerettem őt, a semmitmondó arcát, fontoskodó modorát, s azt a furcsa vakító fényt, ami néha a szemében csillogott. Odamentem hozzá. A szokásos módon jól hátba vágott, s egy barackot nyomott a fejemre. Jól sikerült köszöntése miatt egy kicsit szédelegve álltam előtte. És akkor megláttam a kezében a csomagot. Nem, ez nem lehet igaz! Újra azt kapom? Azt? Miután kibontottam, sajnos rá kellett jönnöm, hogy igen, az. Gárdonyi Géza: Egri csillagok.

Ha jól számolom ez már a 11. példány. Miért, miért, miért? - törne ki belőlem, de apa egy szigorú pillantással leállít. S ekkor eszembe jutnak az előző karácsonyaink, amikor nagybátyám pont így lépett be az ajtón, s kezében ott volt a csomag. De mindig csak egy dolog volt benne: Gárdonyi Géza: Egri csillagok. Akárhányszor

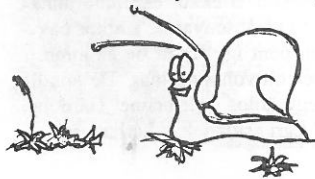
csak átnyújtotta a könyvet, mindig hozzátette: "Tudod, ez volt gyermekkoromban a kedvenc olvasmányom." S nagy lelkesedéssel mesélt el különböző epizódokat a regényből. A hetedik ajándékozásnál persze már nagyon untam. Miért kapom tőle mindig ugyanazt? Ezt sajnos sohasem tudtam meg. Ha erre tereltem a szót, a szüleim gyorsan másról kezdtek el beszélni. Fura egy szenvedély. Mindig ugyanazt a könyvet ajándékozni!

Lassan-lassan elegendő lett Gárdonyiból, a "Csillagokból" és egyáltalán mindenből, ami ezekkel kapcsolatban állt.

Úgyhogy alapos meggondolás után el sem olvastam a könyvet. Úgyis mindig csak erről beszél a bácsi. Már kívülről fújom. Egyszer aztán betelt a pohár. Rá sem bírtam nézni a könyvekre. Sokat törtem rajta a fejem, hogy mit kezdjek velük. Végülis arra az elhatározásra jutottam, hogy vagy eladom, vagy elajándékozom őket. Egy részét el is ajándékoztam, ami pedig megmaradt, azt elvittem egy antikváriushoz. Egy ideig minden rendben is volt. De nyáron - tőle szokatlan módon - újra meglátogatott minket a nagybácsi. Az arca sugárzott az örömtől, amikor meglátott. Már kezdtem rosszat sejteni. S ekkor jött a vég. Bejelentette, hogy azért jött, mert egy polcot szeretne nekem venni, amire ráakhatom az Egri csillagokat. Hát ez bizony több volt, mint pech. A balszerencse fekete felhője lebegett felettem, amely elkísért a "Csillagokkal" együtt. Hogy hová? Akkor már pontosan tudtam, hogy hová. Vissza az antikváriushoz. A többi hiányzó kötetet pedig könyvtárból kikölcsönöztem.

Ekkor még senkinek sem mondtam el, hogy mit tettem a könyvekkel. Szerencsésen megúsztam a dolgot. Mert ha kiderül... Na, de inkább hagyjuk. Nemsokára megkaptam azt a csodálatos polcot. Amúgy tényleg nem volt rossz. Csak egy dolog zavart. Rajta állt 11 könyv. Egri csillagok, semmi más, csak Egri csillagok. Ugyanis a bácsinak az volt a kérése, hogy semmi más ne tartsak rajta, csak azokat. Szép kis ajándék!

Lassan azért elmúlt ez a rémálom. A bácsi megöregedett, elmaradozott. Most már én is felnőttem, és már unokaöccseim is vannak. A megmaradt 6-7 könyvet nem dobtam ki. Tudjátok mit csináltam? Odaajándékoztam az unokaöccseimnek, de mindegyiknek csak egyet-egyét. Így legalább a családban marad. Végülis ez volt gyermekkoromban a kedvenc olvasmányom?! Talán. Jaj, de régen volt! Már nem is emlékszem rá.

Szántó Margit

I. b

Élet ajándék Egyszer volt, hogy is volt... *ma is megvan*
1937. Tamasia nagy gyönyörű... róttá?

Biztosan olvastatok már az új tornatermünkről szóló cikket, és bizonyára izgatottatok még a régiiben is, je ennek a történetét valószínűleg nem ismeritek annyira, mint az új krónikáját.

Tehát... egyszer volt, hogy is volt?

A történet 1937. szeptember 23-án a gyönki ref. gimnázium igazgató tanácsának ülésén kezdődött. Ekkorra már "ÉLET S HALÁL" kérdése lett egy tornaterem megépítése, ugyanis a helyzet a testnevelés órák terén tarthatatlanná vált, hiszen mindaddig a sportolás a tantermekben zajlott, amelyeknek száma korlátozott volt. Erről a jegyzőkönyv a következőket írja: "A testnevelési órák emelkedésével a tornaterem hiánya a tanterem felhasználásával már nem pótolható."

Az építkezéshez, alaptevékenként 2000 pengő segélyt kapott az iskola. "Igazgató jelenti, hogy a püspök úr önmagyméltóságától leirat érkezett, melyben értesíti a gimnáziumot, hogy az egyházi főhatóság a közalapról 2000 pengőt adott a megépítendő tornaterem részére. A tanári testület a legbensőbb hála tolmácsolásával veszi tudomásul a leiratot." (1938.jún. 30.)

Ez az összeg azonban vajmi kevésnek bizonyult,

csupán arra volt elég, hogy a Gyönk határában lévő malom bontásából származó fa- és téglanyagot megvehessék..." V. Márky Henrik f.l. indítványozza, hogy a gyönki határban levő malom bontásánál eladás alá kerülő építési anyagból, ha az anyag megfelelő vásároljon fa- és téglanyagot a fenntartó, ha olcsó áron juthat hozzá." (1938. jún 30.)

hogy a méretek nem megfelelőek, egyben előírja a szükséges méreteket." (1938. nov. 16.) Ekkor az iskolai tanács más helyre fordult segítségért, ahol is 8000 P. kölcsönt kapott. Így az idővel 20000 P.-re kerekedett összegből már megkezdődhetett a tényleges építkezés. "Erre igazgató összeszámolta az építkezéshez készenálló pénzeket, és megállapította, hogy az építkezéshez

most figadnak, hogy a fennmaradó áldozatokra is, ha a fennmaradó helyeken a gyönki róttá Tamási község s erre adja

Élet és Halál (Kunaföldvár) 1937. évi 1. kötetében olvasható is. - Tamási község - mint madjapárti is a Tamási

1938 augusztusában hivatalosan is jóváhagyták a leendő tornateremről készült terveket és költségvetést. Ám az anyagi fedezet a továbbhaladáshoz már nem volt elég. Ezt az újabb pénzhiányt egy újabb segélykérés követte, melyet elutasítottak. "Igazgató jelenti, hogy a tornaterem építéséhez szükséges államsegély iránti kérvényt...elutasította, azzal az indoklással,

cirka 20000 P. áll rendelkezésre." (1940. jan. 22.) Az akkori igazgató szükségesnek tartotta azt is, hogy a tornaterem fölé rajzterem is épüljön, de a szűkös költségvetés miatt ez nem jöhetett számításba. "Égetően szükségesnek tartja az állami tanügyi főhatóság egy torna- és rajzterem megépítését." (1940. okt. 14.) Az építés vezetését egy bizonyos Forster János kö-

8.) Főigazgató előterjesztés, hogy Fijaš Henrik rajz művesmesterre akarták bízni, aki a munkát 21900 P.-ért vállalta el. Am a költségvetés elkészülte után ez az összeg kifizethetetlennek bizonyult.

Majd megállapodtak abban - hosszas huzavona után -, hogy az épület átadása után csak a belső részt teszik használhatóvá, a külső falak vakolása elmarad. Így számításuk szerint a munkálatok majd nem fognak többé kerülni, mint a rendelkezésre álló összeg. "Megállapodtak elnök úrral, hogy folyó esztendőben tető alá hozák a 19 m hosszú, 10m széles, 9 m magas emeletes épületet, de használhatóvá csak a földszinten lévő tornatermet képezik ki." (1940. ápr. 4.)

Azonban a szerencse forgandó - egyszer fent, más-szor lent -, másodsorra Forster János gyönki közművesmester utóajánlatát (amely lényegesen olcsóbb volt, mint az előző)

ha az anyag ma tauló, ha a leszi a

Femba igazgatónak a vállalat

Összességében a tanulmányok, hogy a helyi iskola bevételeit.

az a költségvetési felülvizsgáló ajánlata a városi rendezésű költségvetési keretben a megállapított költségvetés a fennmaradó felmunkák elvégzését a belső alabramon, hogy Fijaš se ki.

már elfogadták, Koncz építőmesterével ellentétben. (Ebben nagy szerepet játszott valószínűleg az is, hogy ő gyönki illetőségű volt!) "Legolcsóbb ajánlatot Koncz építőmester adta, aki mögött tulajdonképpen Streitenberger szakadati közművesmester rejtőzik, aki nagyon el lévén adózva ilyen nagyobb munka végzésére csak igen nagy óvatossággal alkalmazható. Azt tudja az építőmester is, ezért ő Forster János gyönki közművesmestert ajánlja, aki mint helybeli lakos legkönnyebben elérhető." (1940. ápr. 4.)

A rengeteg bonyodalom után végül is elkészült a műretek, Gyönek első tornaterme!

Ez volt tehát a "fényes" múlt ... Mára az épület szerepe háttérbe szorult, ütöttkopott kis tornatermünk kultúrteremként teljesít szolgálatot.

studamással a 2.000 P. per a elvittnek megkérőzött, hogy a helyi iskola bevételeit.

Ha véletlenül beszélni tudna, biztosan sok érdekes történetet hallanánk tőle a régi diákéletéről. Minden bizonnyal könyvezné is olykor-olykor, hogy elszállt az idő a feje fölött, s át kellett adnia helyét újabb, modernebb "testvérének", mely a mai generációk igényeit jobban kielégíti.

- Ui.: Az idézetek forrásai:
1. A gyönki ev. ref. gymnasium fenntartó testületének és igazgató tanácsának üléséről felvett jegyzőkönyv. 1902. június 16-tól - 1941. február 25-ig.
  2. A gyönki ref. gimnázium tanári értekezleteinek jegyzőkönyvei. 1935. június 25-től - 1944. szeptember 10-ig. ✓

Uracs Ami és Varga Kata
1. b

lelt studamással, hogy is a helyi iskola bevételeit. a 2.000 P. per a elvittnek megkérőzött, hogy a helyi iskola bevételeit.

Jövő

Közelít a nyár,
érezem forró sóhaját.
Szívem egyre várja
a hevítő tűzének parázsát.

Kérkedik velem az álom,
lázások az éjszakák,
a találkozást várom
az új örömök hajnalát.

Gyengéden a vágy parázslík,
a gyönyör a küszöbön áll,
a nap vöröslőn nyugszik,
a vágyakozás a halál.

Mondd mért sírnak a csillagok,
szemükből mért hullik könny?
Már nem tudom ki vagyok,
a mi lesz a jövőm!

De érzem, hogy újra
felhőtlen boldog leszek,
s ha megbólok újra és újra
lesznek majd segítő kezek!

Vagy felállok magamtól,
nem fékszem tehetetlen,
mert tudom, hogy indulnom kell
minden következő reggelén!

Mácz Katalin 2. b

Gyötrellem

Nekem úgysem hiszed el soha,
hogy az élet nem oly mostoha.
Mert mostohává csak az teszi,
aki önmagát sem becsüli.

Ha lelked mélye koromsötét,
mást nem tisztelsz, csak halál jöttét.
Mert meghalni úgye nagyon félsz?
Mert ha rítul is, de tovább élsz.

Hát végre élj! S légy boldog ember,
Vagy szenvedj, ha már annyira kell!
Élni úgyis azért érdemes,
ami gyönyörű és kellemes.

Neked az élet oly mostoha!
S nem leszel boldog soha soha!
De marad a kényelmes szenvedés,
vagy megváltó újjászületés.

Minden boldogság életet ad,
csak ha szívedre nem ül a fagy.
Mert mind akiket leláncolnak,
Többé úgysem szabadulnak!

Mácz Katalin 2. b

SZELLEMLILÁG

Gyöngkőn is elterjedt az utóbbi időben a szellemidézés, az energiaátadás és az ehhez hasonló mágikus dolgok. Már sikerült nevelőinket is megfertőzni, beavatni a kísértetek világába. Nem szeretnék se túl pozitív, se túl negatív állításokkal előállni, mert ugyanúgy mint az UFO-k terén, a szellemekről sem tudunk konkrét tényeket. Lehet, hogy vannak, lehet, hogy nincsenek, de egy valami biztos, amiről beszélnek, amivel foglalkoznak, annak valós

alapja van. Vagy csak csupán képzelgések szüleménye? Nem lehet tudni.

Saját egyéni véleményem, hogy léteznek és hatnak ránk, de nem beszélhetek mindenki nevében. Mikor mi kipróbáltuk, nekünk a kérdéseinkre adott válaszok 90%-a bejött, és ekkor mindenki el volt képedve. Akik addig a pillanatig kételkedtek is benne, azt hiszem, saját szemünkkel győződhattünk meg a - szomorú? - valóságról.

De nézzük csak a "szakirodalmat" ezen a téren.

Ki tudja, hány tucat könyv jelenik meg évente, és foglalkozik ezzel a témával. Mind csak kitaláció? Most pedig szeretnék egy részletet leírni a Világ legnagyobb kísérteti c. könyv egyik fejezetéből:

Hitetlenek, vigyázat!

Ha ön nem is hisz a szellemekben, akkor tartsa meg a véleményét, ha a somerseti Monkton Farleigh falu Kings Arms fogadójaiba téved.

1974-ben az egyik vendég gúnyos megjegyzéseket tett a kísértetek létevel kapcsolatban. Szavait hangos ütődés követte az emeleten, majd a mennyezetet keresztül víz zúdult az alsó szintre.

A leolvasztás alatt álló mélyhűtő magától előredőlt.

Egy másik alkalommal tálcányi sült hús repült keresztül a helyiségen, miután valaki a szellemekkel kapcsolatos kétségeinek adott hangot.

A pub-ban megmagyarázhatatlan hangokat is lehetett hallani. Többen felfigyeltek rá, hogy az egyik szobában egy idős hölgy gyerekekkel beszélget. Eric Muspratt menedzser pedig azt észlelte, hogy a korai órákban súlyos csizmák lépkednek az emeleti folyosón. Több katona egy hatalmas madár szárnyainak csattogását hallotta a sötétben. A helyiséget minden alkalommal jeges hideg öntötte el.

A véletlenek összejátszása az is, hogy egy szellemidézés után kialszik a lámpa, mindenki olyan fáradt lesz, mint aki 48 órája nem aludt és, és, és...sorolhatnám! Nem. Kedves olvasó nem kérem, hogy higgyél benne, de ne vesd meg, aki tudja, hogy a szellemek pedig léteznek!

Mert lehet, hogy egy szép nyári éjszakán átsuhan szobádon egy kísértet, beköltözik melléd és egy életen át elkísér utadra, miatt te nem sejtess az egészről semmit.

Csak egy apró jelet hagy mindig maga után, amiből végül te is rádöbben, hogy kísértetek pedig léteznek!

Schlichter Csilla

1.b

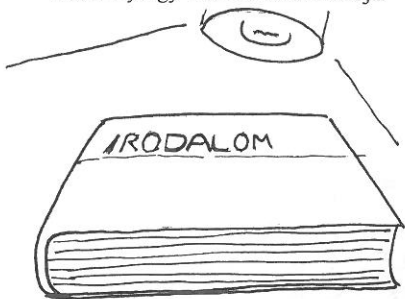
Kis érettségi ⇒ A nagy megpróbáltatás

Már régóta tudtuk, hogy mi vár ránk. Először nem vettük komolyan, de a május viszonylag gyorsan közeledett.

Mielőtt elkezdtünk volna tanulni, a németországi út előre látott jó érzéseim járt az eszünk.

Miután fáradtan visszaértünk Gyöngyösre, azzal a gondolattal kellett megbarátkoznunk, hogy pár hét és itt van a kísértettség. Az iskola anyagi helyzetén is változtattunk: hatalmas pénzüsségeket szántunk tételek lefénymásolására. Az ismeretanyag forrása: Pál Orsolya winchestere. Miután mindenkinek elegendő fénymásolt lap állt rendelkezésére, megindult a tanulás. Egyesek a tanulás csak a vizsga hetén kezdődött el. Például Fodor Rókus fél nappal a vizsga előtt szerezte be történelem tételeit. A május 23-ával

kezdődő héten megkezdődtek az éjfél fekvések és a kora hajnali kelések. Lásd: Csékö György 4. 30-as kommandója.

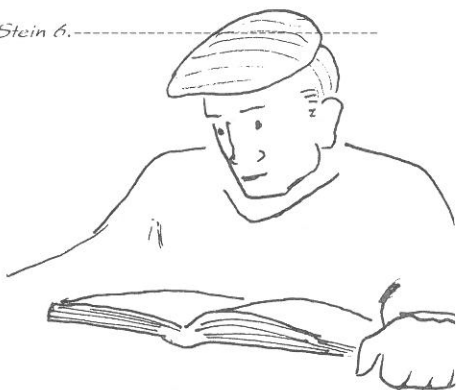
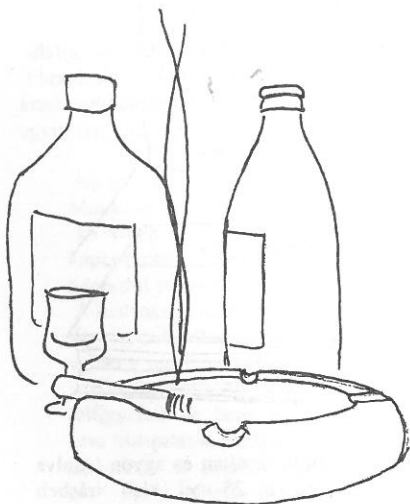
Mindenki hullá fáradtan és agyon tanulva érkezett meg a 25- ei első írásbeli vizsgára. Dankó Pista bácsi (alias Balogh

Dániel) feltűnően elegánsan jelent meg abban a re-ményben, hogy eredményét pozitív irány-ba terelheti.

Matematikából kezdtünk, Daubner Tanár Úr felügyelete mellett, aki bázist alakított ki az osztályterem "hátsó ülésén", és megakadályozta az információ áramlását. Ezután jött a fizika (mindenki kedvence). Sikúr Tanár Úr előre ivott a medve bőrére, egyesek a Gesztenyefa Vendéglátóipari Egységben látták.

A teszt után jött az, amitől mindenki félt. A magyar illetve a történelem szóbeli vizsgák. Lehet, hogy érdemes volt, mivel az eredmények a vártnál jobban sikerültek. Ezzel a kísérettségi első napja befejeződött. Ez félig-meddig megkönnyebbülés volt. Délután ismét hatalmas tanulást folytattunk. Például: Makrai Zoltán, és csapata kivételesen és csodával határos módon önként átzizzentek a gimnáziumba tanulni.

Másnap folytatódott a kemény küzdelem, a kémiával, a biológiával és a hátralévő szóbelikkel. A kémiát két csoportban írtuk, Petz Péter illetve Farkas Attila sas szemei vigyáztak a tiszta sűgás és puskázás mentes munkára. A biológia nagy kihívás

jelentett az osztály számára. Váratlan feladatok ékesítették az iskola bélyegzőjével ellátott lapokat. A feladatlap kitöltésének végeztével mindenkinek már csak egy szóbeli vizsgája volt hátra. Nagy várakozások és félelmek közepette, végülis mindebbi túljutott rajta.

Délután kettőkor került sor a szóbeli vizsgák eredményeinek ismertetésére. Lang Tanár Úr külön kiemelte "Szabit", aki ha-talmas felkészültségéről tett tanúbizonyságot. Ezúton is gratulálunk neki. Elmond-hatjuk, hogy a 2. b többségének négyesei, ötösei születtek. Különösen Fritz Tanárnő kék ingjét emelnénk ki, mint pozitívumot, amelyről szinte le lehetett olvasni a megoldást.

Úgy érezzük, hogy nem volt hiába való fáradozásunk és éjszakába nyúló tanulásunk. Ezzel a tanulással elértük azt, hogy átismételtük a két éves anyagot és fel tudtuk mérni teljesítő képességünket.

Negatívumként említhetünk talán azt, hogy a felkészülési idő kevés volt a sok tétel elsajátítására. Jelszavunk a jövőre tekintve: NEM ADJUK FEL!

Sok sikert kívánunk a leendő 2. b-nek!

Varga Péter és Schmidt Roberto
2. b

Was für ein Anblick muß das für die hereinkommenden Schüler gewesen sein, als sie uns Redakteure völlig ermüdet mit Block und Diktiergerät ausgestattet im Elternsprechzimmer der Bad Marienberger Realschule gegenüber saßen. Wir wollten mit ihnen über die Europäische Union sprechen und ihre Meinung dazu hören, wofür wir ihnen im Gegenzug einige Minuten Unterrichtsausfall bescherten. Unser Ziel war es, sie in ein Gespräch zu verwickeln. Da sie unser Kommen erst an diesem Morgen erfahren hatten, hatten sie somit keine Gelegenheit, sich lange auf das Gespräch vorzubereiten, so daß sie eher unvorbereitet auf unsere Fragen antworteten. Von den Schülern wollten wir erfahren, welche Erwartungen und Befürchtungen sie gegenüber dem Europa ohne Grenzen haben. Vielleicht lag es an der fehlenden Information durch Medien oder Schule, daß manche kein klares Urteil über unser Thema hatten. Viele gaben allerdings bereitwillig Auskunft, wie sie über das Vereinigte Europa dachten.

"Also, ich find's gut!"

Sicherlich verbindet nicht jeder nur gute Dinge mit der Europäischen Union; es gibt auch Befürchtungen, daß negative Auswirkungen durch den Wegfall der Grenzen entstehen.

So äußerten einige Jugendliche, daß der Schmuggel wieder größere Ausmaße annehmen

Befürchtungen

könne, da kaum noch Kontrollen an den ehemaligen Grenzen durchgeführt werden. Befürworter des Europas ohne Grenzen argumentierten jedoch damit, daß an den Grenzen sowieso nur die kleinen "Fische" gefangen werden, ohne daß die Drahtzieher erkannt werden.

In unseren Gesprächen wurde auch geäußert, daß aufgrund des freien Handels Schäden innerhalb eines Wirtschaftssektors auftreten könnten, was sogar die Zerstörung der Wirtschaft in einem Land nach sich ziehen könnte. So denken viele, daß Firmen, angelockt durch billigere Produktionsmöglichkeiten in anderen Ländern, zum Beispiel ihren Standort in Deutschland verlassen und in diesen Ländern ihre Produktion aufbauen.

Die größten Befürchtungen vor der Europäischen Union sahen die Schüler darin, daß ein Identitätsverlust entstehen könnte, da in der EU eine "Gleichmachung" der Mitgliedsländer

drohe. Auf keinen Fall sind sie bereit, ihre eigene Muttersprache, mit der sie auch ihre Kultur verbinden, gegen eine einheitliche "Europasprache", wie zum Beispiel Esperanto, aufzugeben. Dies zeigt, daß die Nationen einen gewissen Stolz auf ihre Kultur und Sprache haben, der durch die Vereinigung Europas nicht zu verdrängen ist, auch wenn die Vorteile einer gemeinsamen Sprache klar auf der Hand liegen. Doch wir wollten nicht nur wissen, welche Befürchtungen die Jugendlichen haben, sondern auch welche Erwartungen von ihnen an das Vereinigte Europa gestellt werden. Hierzu gab es eine Reihe von Antworten, die bei vielen übereinstimmten.

Als besonders unpraktisch empfinden die

Erwartungen

Schüler die verschiedenen Währungen in Europa. So müßten sie zum Beispiel bei einer Klassenfahrt nach Ungarn, bei der sie eine Übernachtung in Österreich planen, auf der Bank Geld in Schilling und Forint umtauschen und bei jedem Einkauf in ihre Landeswährung umrechnen. So erwarten sie von der Europäischen Union eine einheitliche Währung, wie diese mit dem ECU, mit dem man im Moment noch nicht in Europa einkaufen kann, vorgesehen ist. Dies wäre eine große Erleichterung mit vielen Vorteilen.

Weitere positive Auswirkungen sahen die Schüler darin, daß man in Europa ohne Grenzen

leichter in anderen Ländern arbeiten kann, und auch die Sprachkenntnisse erweitert werden können. "Arbeitet man in einem fremden Land oder ist man dort, um eine Sprache zu lernen oder Urlaub zu machen, sollte man die fremde Kultur akzeptieren. Sollte man nicht bereit sein, sich anzupassen, so soll man zu Hause bleiben". Sicherlich kann man bei dieser Aussage verschiedener Meinung sein. Daß Europa nicht nur von der Politik aufgebaut werden kann, sondern daß dafür auch die Menschen notwendig sind, zeigten uns die Jugendlichen dadurch, daß viele von einem Zusammengehörigkeitsgefühl in Europa sprachen. Die Menschen sollen sich mit Europa identifizieren, es annehmen und vor allen Dingen sollte es von den Menschen selbst getragen werden.

Fazit

die Europäische Union angeführt, daß sich die europäischen Politiker aufgrund der so großen kulturellen und wirtschaftlichen Unterschiede zwischen den einzelnen europäischen Ländern nicht einigen könnten.

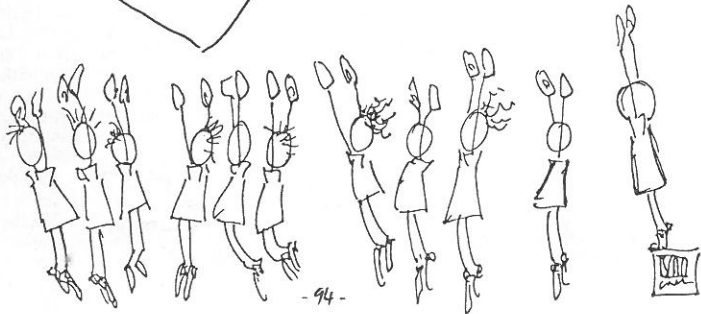
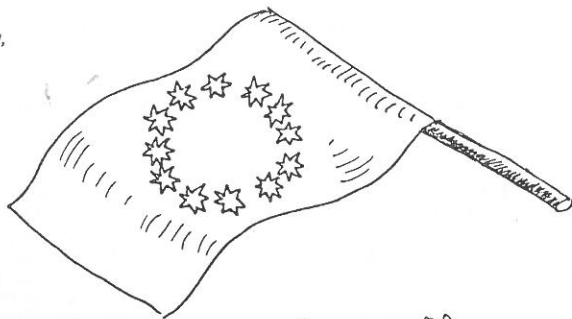
Also kann die Europäische Union nur dann erreicht werden, wenn wirklich alle offen dafür sind, und die Menschen mit der Einstellung "Also, ich find's gut!" an die Sache herangehen!!!

Alexander Daun,
Michael Theis

Als oberstes Ziel sahen die meisten die Gemein-

schaft und den Zusammenhalt der Länder, wobei alle Länder gleichberechtigt sein sollten, und kein Land eine alleinige Führung innehaben darf, was den Frieden ganz Europas zur Folge hätte. Daß dies nur ein Traum ist, sieht man am Beispiel des ehemaligen Jugoslawiens.

Medvetánc

A történet egy kis városkában kezdődött, mely azért nem olyan kicsi, hogy ne legyen egy állatkertje. A városka lakói büszkék voltak állatkertjükre és szívesen látogatták. Így 58. T. Gróf családja is. A család a következő tagokból állt: T. Károly Gróf, T-né Bogáncskuty Angelika, mint feleség, és a gyerekek: Bogáncska és Grófká.

Egyik vasárnap, mint már oly sokszor, állatkertbe mentek. Ez a nap azonban - kész csoda - különbözött a többitől. Hogy miben? Abban, hogy a medvék "etetője" elfelejtette bezárni a fenevadak ketrecét. A vérengző macik pedig kaptak az alkalmon, és éppen hagyták el börtöneiket, mikor a T. család tagjai perccet dobáltak be nekik.

- Úgy látszik, sóltan a perccel viccelődött 58. T. Gróf, mikor a medvék rájuk támadtak. A bundások nem voltak vicces kedvükben, viszont jól lehettek etetve, mert beérték azzal a néhány száz láto-gatóval, akik az állatkertben voltak. A személyzet időben elmenekült. A T. család is igyekezett távozni a szanaszét heverő agyvelők és belek rengetegéből.

58. T. Gróf mosolyogva megjegyezte, hogy olyan ez, mint egy terepfutás. Angelika viszont elvesztette (nem létező) humorérzékét, és örült, hogy épségben hazaértek. Három napig ki sem mozdultak

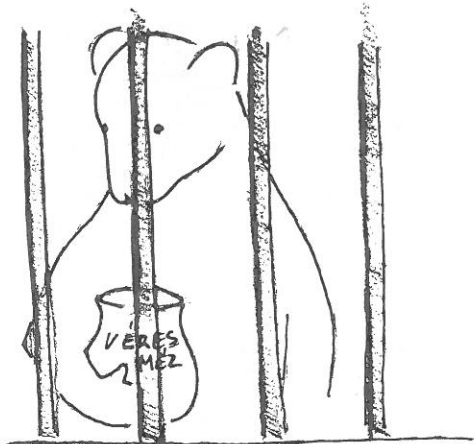

otthonról. A negyedik nap reggelén "De jó, hogy a gyerekek is végeztek úszó-tanfolyamot!" - felkiáltással, családja élér kilépett T. Gróf a vérben tocsogó utcára. Egész nap járták (úszták) a várost, de egy árva lelket sem találtak, a vérből gyakran felbukkanó medvefejek kivételével. A T. család reményvesztve úszott hazafelé, mikor alig 30 méterre megpillantották a szomszédjukat, amint a vérből kiálló fejfel közelített feléjük. Mindannyiuknak hevesen dobogni kezdett a szíve, és remény csillant fel a szemükben. Mikor a szomszéd egészen közel ért, 58. T. Gróf felkiáltott örömeiben:

- No lám, milyen kicsi a világ! Azzal - örömtől megsokszorozódott erejével - felkapta a szomszédját és magasra emelte.

- Ó, a Szomszéd Úr kissé megváltozott! - rebegte ijedten a Gróf. S valóban, a szomszédnak hiányzott az alsóteste és belek, meg miegyebek lógtak ki mértani pontossággal félbevágott testéből.

- Nem dobod el azonnal szegény megbodogultat! - rivallt rá Angelika.

A szabályosan félbevágott szomszéd messze ivben repült belestül meg mindenestül és nagyot csobbant a vérben.

- Kezdenek fáradni a kezeim. - jegyezte meg Bogáncska, s mivel a többiek is pihegtek már, gyorsan hazatempóztak.

Az otthoni élelem még kitartott 2-3 hétig, de mikor már az utolsó egeret is felfalták a padlásról, akkor megjegyezte 58. T. Gróf:

- Jó lenne valami tömösebb ételt is fogyasztani, és mivel úgyis olyan sok itt a medve, horgásszunk ki egy párat.

- De a medve csali nélkül nem harap rá a horogra! - jegyzi meg Grófká aggodalmasan 58. T. Gróf azonban kis töprengés után megoldotta a problémát:

- Hát itt van édesanyátok! Mivel másra ügysem jó, remélem, csalinak alkalmas

lesz! Szavait tett követte. Egy sikoltás, és Angelika máris ott lógott a damilon. A medvék pedig előzőnlóttek a ház környékét, s egymást marva dulakodtak a jól megtermett, puha húsu Grófnéért. Tekintve, hogy a Grófné finom volt, elég sok medvét fogtak. De mivel előbb-utóbb minden jó véget ér, így a finom, izletes medvehús is elfogyott. Csali híján

58. T. Gróf a gyerekeket kötötte a horog végére. Először Bogáncskát, majd Grófkát. Bár a gyerekek elég vész-nák voltak, kettenükkel összesen 40 medvét fogott a gróf. Csakhogy egy idő után ezek is elfogytak. S mivel magát nem köthette horogra a Gróf, ezért zsebkésével medvevadászatra indult. Nem kellett sokáig keresgélnie, amint kilépett a ház ajtaján, odaözönlöttek a vadállatok. Öreg kora ellenére - ama emlékezetes állatkerti látogatás óta ugyanis leg-

lább 10 év eltelt - egész ügyesen harcolt. Végül is az erő győzedelmeskedett a szellem (zsebkés) felett, méghozzá egy jól megtermett medve képében, ki egyszerűen felemelte 58. T. Gróft és szétloccsantotta a fejét. Hát, így - szétloccsant agyvelővel - ért véget az utolsó földi ember élete.

Azóta sok-sok év eltelt. Az állatkerti medvevetőt már régen kirúgták és bebörtönözték volna, de erre nem került sor, tekintve hogy az ember eltűnt - felfalatott - a Föld felszínéről és az uralkodó szerepet a medvék vették át, kik azóta feltalálták a kőbaltát, kidolgozták a relativitás-elméletet és atombombákkal dobálják meg kedvelt társaikat. Talán egyszer majd egy kis városkában egy tigrisetető medve elfelejti bezárni a ketrecet...

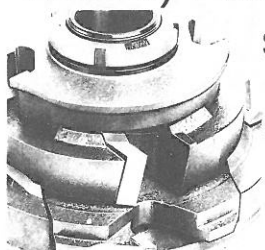
Homolya Henrik I. b

MÜLLER FAIPARI SZERSZÁMGYÁRTÓ

VÁLLALKOZÁS

Gyorsacél-lapkás kivitelben gyártunk faipari idommarókat, nyílászárók, bútorok komplett szerszámgarnitúráját. (Profil, csapozó, réselő) Felsőmaró kúpos és hengeres szárú kivitelben.

**Szerszámok újralapkázását,
felújítását vállaljuk.**

GYÖNK, 7064 Ady E. út 560.

Tel.: Müller 74 / 387-021

A 2. b Darmstadtban

Gyöng, 1994. április 22.

16.30: Egy Neoplan márkájú luxusbusz gördült be a kollégium elé, a gyöngi polgárok legnagyobb bámulatára.

17.00: Elérkezett a régóta (nem) várt pillanat. Miután a tanári kar jelenlévő tagjaitól is könnyes (az ő részükről inkább örömteli) búcsút vettünk, osztályfőnökünk és Herr Lang kíséretében elindultunk Németország felé.

Az út korántsem volt kellemes. Kivéve persze annak, aki a lelkes tévénezők táborába tartozik, ugyanis az este beálltával filmek áradata lepte el a buszt, amely egészen hajnalig (Herr Lang tilalmáig) tartott. Az aludni vágyók kevésbé élvezték az éjszakát. A legfájóbb pillanat számukra (és fülük számára) az volt, amikor a kis Kevin sajátos módszereivel ki akarta űzni a házából a betörőket. Ha valaki még ennek ellenére is el tudott aludni, nem sokáig részesült az alvás szépségeiben: a zsidbadt, fázó végtagok emlékeztették őket arra, hogy nem a meleg, puha kollégiumi ágyban, hanem egy Németországba tartó autóbuszban töltik az éjszakát. Ezt a nem túl kellemes felismerést támasztotta alá a buszon elfogyasztott kávé mennyisége is. Wc-s busz ide vagy oda, utunk során megis-

merkedtünk a balkáni típusú wc-vel és ezek után egyesek (érthető módon) a bokrokat részesítették előnyben. Ahogy közeledtünk úticélunk felé, úgy nőtt bennünk az amúgy is nagy félelem és szorongás. Amikor pedig 18 óra utazás után megérkeztünk Darmstadtba, a Georg Büchner Schule parkolójába és megpillantottuk a ránk már órák óta várakozó csere-gyerekeket szüleikkel, pánik hangulat tört ki: nem akartunk kiszállni a buszból. Miután erre mégis sor került, a kölcsönös bemutatkozások után egy-egy autó hátsó ülésén találtuk

san befogadtak maguk közé, így már mi sem éreztük magunkat betolakodóknak. Furcsának találtuk viszont, hogy a németekben milyen kép él a magyarokról. Eltekintve attól, hogy a két ország életszínvonala között vannak különbségek, furcsa volt olyan kérdésekre válaszolni, mint: vannak-e Magyarországon műholdas csatornák és MTV, be tudjuk-e kapcsolni a CD-t, ismerjük-e a joghurtot, stb. Ha már a joghurtnál tartunk... Az étkezések több szempontból is tanulságosak voltak: 1. Megismerkedhettünk a

magyarikat, utunk ideiglenes otthonaink felé.

A hangulat eleinte fagyos volt, de később ez a hidegség teljesen feloldódott. A családok nagyon kedvesek voltak és gyorsan

vegatananus étrend előnyeivel (inkább hátrányaival).

2. Nem szabad mindentől, amit nem ismerünk megkérdezni, hogy mi az, mert ha megtudnánk,

lehet, hogy nem ennénk meg. (Egyesek így is a McDonalds-ot részesítették előnyben.)

Nagyon jól összeharátkoztunk a németekkel, akiknek - mint utóbb kiderült -, szintén félelmeik voltak, hogy kézzel-lábbal kell majd mutogatniuk, de kellemesen csalódtak nyelvtudásunkban.

Bár a város különböző részeiben laktunk, mi magyarok mégis tartottuk egymással a kapcsolatot, többnyire telefonon: meg-

beszéltük az esti programot és zsebünkben a lakáskulccsal, a villamosbérttel és a város térkép-pel (biztos, ami biztos) elindultunk a megbeszélt találkozóhelyünk felé (lásd: Luisenplatz), hol német partnereinkkel, hol nélkülük. A végén már jobban kiismertük magunkat a városban, mint ők. Az egyik legkedveltebb

esti program a darmstadti vásár (Messe) megtekintése volt, amelyre egyesek életük (szó szerint) legmeggrázóbb élményeként gondolnak vissza (lásd: break dancer, "hajó", és egyéb szórakozási lehetőségek, amelyeket nemigen hagytunk el eredeti arcszínnel.)

Emellett szívesen emlékezünk vissza a sörkertben töltött hangulatos estekre is. Voltak kifejezetten közös programok is. Ilyen volt rögtön első este

a griesheimi "Jugend-disco", majd néhány nappal később az ebéddel egybekötött fogadás a város vezetéséről, és a griesheimi polgármester fogadása vacsorával és discoval. Ezen kívül nem feledkezhetünk meg a közös kirándulá-

sokról sem. Dehát nem is tudtunk megfélekedezni, elég csak a heidelbergi kastély tengerszint feletti magasságára és az idegenvezető lebilincselő előadására gondolni. Voltunk Mannheimban is, ahol a technikai múzeumban kiélhettük művészi hajlamainkat, valamint jót lifteztünk, a planetáriumban pedig az éjszaka

illúzióját keltő csillagos ég álomba ringatott bennünket (kár, hogy olyan rövid volt a műsor!). Egy "kellemesen" meleg délutánon megismerkedhettünk

Darmstadt nevezetességeivel. Elutaztunk a "sziklatengerhez" is, ahol a sportosabb hajlamú egyének megmászták a sziklát, a kevésbé sportosak sík talajon élvezték a tavaszi napsütést, egyeseknek a játszótér jobban tetszett.

A sok szórakozás után ideje említést tenni az iskoláról. Mi magyarok csak vendégként vettünk részt a tanításon 3-4 fős csoportokba osztva. Mégis sok mindent megtudtunk a német fiatalok és az iskola kapcsolatáról. A németek elég lazán veszik a dolgot, nem érdekli őket a tanulás, szinte szeretnek iskolába járni. A követelmény sem túl nagy, ezért nem is tanulnak, eltekintve egy-egy villamoson elkészített fizikaleckétől. Mindenre fel voltak készülve, így már nem csodálkoztunk, amikor egy-egy tanuló óra közben szó nélkül kiment a teremből, vagy a táblához sétált rajzolni, esetleg nekiállt enni, inni. Miközben ezt tapasztaltuk, mi is sokat tanultunk a német és a japán gazdaságról, energiáról és az emberi testről. A legérdekesebbnek mégis a francia órát találtuk, ugyanis ez az egyetlen idegennyelv, amelyet igen jól ismerünk...

Az utolsó napokban látogatást tettünk a darmstadti rendőrségen, ahol néhányan (önként) kipróbálták a börtöncellákat, és volt akit halálra rémisztett egy rendőrkutya.

Mellegleg részt vettünk egy drogellenes előadáson is. A búcsúeste után másnap megnéztük a frankfurti repülőteret, majd délután elindultunk hazafelé. A hazaúton már

kissé fellazultak az iskolai rendezvényekre érvényes

szabályok...
Ezalatt a tizenegy nap

alatt annyira jól éreztük magunkat és annyi életmódban volt részünk, hogy erre az utazásra mindig szívesen fogunk visszaemlékezni, és azóta is visszavágyunk Darmstadtba. A búcsú ezúttal tényleg könnyes volt...

Pál Orsolya
2. b

4. díjat nyert pályamű:

címe: *Garai Tanár Úr, a lokálpatrióta*

Im Reflektorschein: Frau SEDEMUND

Im Oktober '93 trat Uta Sedemund in die Reihe der Lehrer unseres Gymnasiums (T.L.G), aber trotz der vergangenen Monaten wissen wir kaum Näheres über sie. Damit dieser Zustand sich möglichst schnell ändert, haben wir sie aufgesucht, um sie um ein Gespräch zu bitten. Hier folgt, was wir herausgefunden haben:

Ein-Stein: Liebe Frau Sedemund! Wir würden uns freuen, wenn Sie uns - falls Sie die Frage nicht zu indiskret finden - ein wenig über Ihr bisheriges Leben erzählen würden!

Frau Sedemund: Ich bin 1963 geboren, habe meine Kindheit in Plön, einer 10000 Einwohner großen Stadt im Norden Deutschlands verbracht, habe dann in Kiel Französisch und Sport studiert. Während meines Studiums war ich zwei Jahre lang in Frankreich, um dort als Fremdsprachenassistentin zu arbeiten, das heißt, ich habe dort französische Schüler auch in Deutsch unterrichtet. Nach meinem ersten Staatsexamen habe ich noch "Deutsch als Fremdsprache" studiert und habe, um Geld zu verdienen, in einem "Kopieladen" gearbeitet, deswegen kann ich in der Schule besonders gut kopieren. Und dann habe ich mein Referendariat gemacht, das heißt, zwei Jahre an Gymnasien unterrichtet, ein Jahr in Segeberg und ein Jahr in Neumünster. Danach brachte ich einen Monat lang russischen Aussiedler-Kindern Deutsch bei, bevor ich am ersten Oktober in Gyönk angefangen habe.

Ein-Stein: Weshalb sind Sie gerade nach Gyönk gekommen?

Frau S.: Oh, das ist eine gute Frage. (Danke!) Also ich habe mich für den

Schuldienst im Ausland beworben. Ich wollte eigentlich nach West-Europa, das heißt nach Spanien, Portugal, Italien, am liebsten nach Frankreich, weil ich dort schon zwei Jahre gearbeitet habe, und weil ich oben die Sprache sehr gut kann. Dann wurde ich im September 1993 zu einem

Vorstellungsgespräch für diesen Auslandsschuldienst eingeladen. Dort hat man mir Ungarn vorgeschlagen, genauer gesagt Gyönk. Das war die einzige Stelle, die noch in Ungarn frei war. Ansonsten hätte ich noch nach Rußland oder nach Polen gehen können.

Ein-Stein: Was haben Sie vorher, wenn überhaupt, von Gyönk gewußt?

Frau S.: Ich wußte überhaupt nichts von Gyönk, weil Gyönk erstens nur auf ganz wenigen Karten zu finden ist, zweitens wird Gyönk in keinem mir bekannten Buch erwähnt. Ich habe dann angefangen, die Reiseleiter von Ungarn durchzusehen, und irgendwo fand ich letztendlich etwas über Gyönk. Ich habe mich gleich bei jemandem erkundigt, der in Budapest arbeitet, und er kannte Ort und Schule. Er hat mir erzählt, daß hier etwa 2000 Leute leben, von denen 1000 Deutsch sprechen, so daß ich überhaupt keine Sprachprobleme haben würde.

Ein-Stein: Sind Sie auf dasselbe Ergebnis gekommen?

Frau S.: Nein, leider nicht. In fast keinem Laden spricht jemand Deutsch, da begann ich zu ahnen, daß mir nicht die volle Wahrheit mitgeteilt wurde. Mein Bekannter in Budapest behauptete, hier sei alles nett, daß Gyönk ganz dicht an Balaton liege (nur 1/4 Stunde) und ganz in der Nähe von

Budapest (nur 3/4 Stunde). Also der Ort liegt ganz wunderbar, kein Problem. Da dachte ich mir, wenn alles so gut, alles so dicht ist, dann fahre ich.

Ein-Stein: Waren Sie nicht enttäuscht?

Frau S.: Enttäuscht ist nicht das richtige Wort. Ein bißchen geknickt war ich. Ich bin an einem Wochenende in der Dunkelheit angekommen. Den ganzen Sonntag hat es nur geregnet, ich habe niemanden auf der Straße gesehen. Oh, ist es hier einsam! - dachte ich mir...

Ein Stein: Wir hoffen, daß Sie inzwischen festgestellt haben, daß dieses sonnenlose Gesicht nicht das wahre Gesicht unseres Dorfes ist.

Frau S.: Inzwischen fühle ich mich wohl hier, genieße den sommerlichen Frühling, mache Radtouren, wie es schon einige Schüler festgestellt haben.

Ein Stein: Es macht Ihnen doch nichts aus?

Frau S.: Nööö! Am Anfang ein bißchen ... Inzwischen ist es mir egal.

Ein-Stein: Sie sagten, daß Sie sowohl in Deutschland als auch in Frankreich unterrichtet. Welche

Unterschiede sehen Sie zwischen den französischen, deutschen und ungarischen Schülern?

Frau S.: Rein äußerlich und in Bezug auf die "Schülernatur" gibt es kaum Unterschiede. Von der Kleidung oder vom Musikgeschmack her z. B. könnten die ungarischen Jugendlichen auch als französische oder deutsche Schüler angesehen

werden. Aber die ungarischen Schüler sind diszipliniertes, mit euch kann ich besser arbeiten, abgesehen von einigen Ausnahmefällen... Manchmal seid ihr zu ruhig, manchmal aber zu laut.

Ein-Stein: Wie kommen Sie damit zurecht, daß hier die kulturellen Unterhaltungsmöglichkeiten in ihrer Muttersprache ziemlich begrenzt sind?

Frau S.: Gott sei Dank habe ich den verkabelten Fernseher, wo ich mir gelegentlich ganz gute Filme ansehen kann. Nachrichten auf jeden Fall. Außerdem besuche ich die Deutsche Bühne in Szekszárd.

Ein-Stein: Was machen Sie gern in Ihrer Freizeit?

Frau S.: Ich spiele in der Schule bei der Basketballmannschaft der Lehrer mit oder, wie ich schon gesagt habe, mache ich Fahrradtouren, lese gern oder höre Musik.

Ein-Stein: Welche Gruppe mögen Sie am liebsten?

Frau S.: Sehr gut gefällt mir der deutsche Sänger Wolf Maahn.

Ein Stein: Wie oft fahren Sie nach Hause?

Frau S.: Fast jeden Monat, mit meinem VW Golf oder mit MALÉV. Aber jetzt bleibe ich bis Schuljahresende hier.

Ein-Stein: Und jetzt die allentscheidende Frage: Schöner Pulli! Ist er neu???

Frau S.: Nein, mit PIERWOLL gewaschen!

Ein-Stein: Vielen Dank für die wertvollen Informationen, die bleiben bei uns garantiert sicher und natürlich als größtes Geheimnis aufgehoben...

Metzger Tímea, 3. b

Berger Zoltán, Frei Nándor 1. b

Rejtélyes létezés

A semmiből születtem
és a semmiért halok meg
a semmiből táplálkozom
a fénylő hajnalon
a zúgó fák között vánszorogva
tépve húzom magam vissza
a gondolatok vad tengelyétől
forogna ha engedném
forogni akarna, de nem engedem
ezért megy egyenesen
és csak későn jövök rá,
hogy a szakadék felé terelem

sós ízű könnyek
édes nevetés
hol vagytok szép szavak
ez a szenvedés

mindig láttam repülni
és mindig pirosra festette az eget
én lentről néztem és
majd' elvesztettem az eszem
olyan csodálatosnak láttam
azután zöld lett és rásütött
a Nap.

GÁSPAR OLYA

2. A

A pályázat legjobb fotói

**AMI cipő- és
nyomtatványbolt**

Hogy hol? A faluközpontban!

Hétfő kivételével minden nap nyitva tartunk.

Kínálatunk: cipők, csizmák, zoknik, bőrtáskák, fotóalbumok, tollak, -betétek, nyomtatványok.

Megrendelésre a gyártótól szállítunk!

Udvarias kiszolgálás, bő áruválaszték!!!

Nézzen be hozzánk! Nem bánja meg!

A c-és "utánpótlás" a divatról:

Csakúgy mint máskor, az idei nyáron is bolond divat uralkodik. Egy kis ízelítő belőle: A teltkarcsú lányoknak ajánlom a derékban szűkített ruhát, ami kiemeli a fogynivalót. A nyár előnyös színei a sötétek, amelyek jól mennek a Nap sárga sugaraihoz. A fekete fürdőgyához kifejezetten jól illik a fehér-zöld pöttyös hálósipka, amely megvéd a Nap ibolyántúli sugaraitól. Ezen a nyáron a cipődivatot a vastagtalpú bakancs, a barokk- és a teletsarkú cipő határozza meg, melyekben nyugodtan mehetünk a hálószobába. (És aludhatunk is bennük, de vigyázzunk, mert beleakadhatnak a takaróba.)

A ruhaviselet kialakulását Ádám és Éva paradicsomból való kiűzésére vezethetjük vissza. Mostanra jelentősen megváltozott a divat. Ennek szemléltetéséhez nem kell messzire mennünk, innen Gyömről vegyünk példát! Mint említettem, ugye színesebbek lettek a ruhák. Egyik szorgalmas diáktársunk öltözékén ez nagyon jól megfigyelhető. Ruháit azoknak tudnám ajánlani, kik színesebbnél-színesebb (feketebbnél-feketébb) ruhák után vágyakoznak. Különösen előnyös ez a színösszeállítás most így nyáron, s azoknak, akik szívesen foszforeszkálnak éjjel. Kiegészítőnek esetleg, a változatosság kedvéért ugyanilyen színű bakancsot is húzhatnak. Ezt fokozhatjuk a szemüvegkeretet is ezzel egyeztetve. Vannak, akiknek a szürke-szürke színösszeállítás, és az egyenes vonalúan szabott egyenruha tetszett meg. Diszítóul a vállpántra különböző csillago-

A nadrág is fontos szerepet tölt be, elképesztő fazonok, színek alakultak ki. A fekete-fehér csíkos trapéz nadrág, ma már minden boltban potom árért megfialálható. A lányoknál a hosszú hajba hat méteres nemzetiszínű szalagot fenni nagyon ajánlatos. E tippekkel, remélem, jól tudod majd a divatot követni.

Dobri Edit
I. c

kat gyűjthetnek. A már meglévő felszíjazott fegyvertartó nagyon alkalmas zsebkeendő tárolására. Akiknek jobban tetszik az ő viseletük ellentéte, azoknak nem szükséges sapkát hordaniuk. A hűvösön nincsenek olyan veszélyeknek kitéve, mint például a nap káros sugárzása. Az ő öltözékükön változtatást javaslok, ami a fekete-fehér csíkok vízszintes

alkalmazására irányul, és szépen kiemeli a teltkarcsúak nagyobb részben lévő tulajdonságait. A vékonyabbaknak a testhez simuló, függőlegesen csikozott ruhákat tudom ajánlani. A frizura sokat jelent. Nagyon kellemes az idegek tönkremenésé közben kihullott haj. Hát röviden ennyit, végülis divat minden, amit felveszel.

Dombi Zsuzsa
I. c

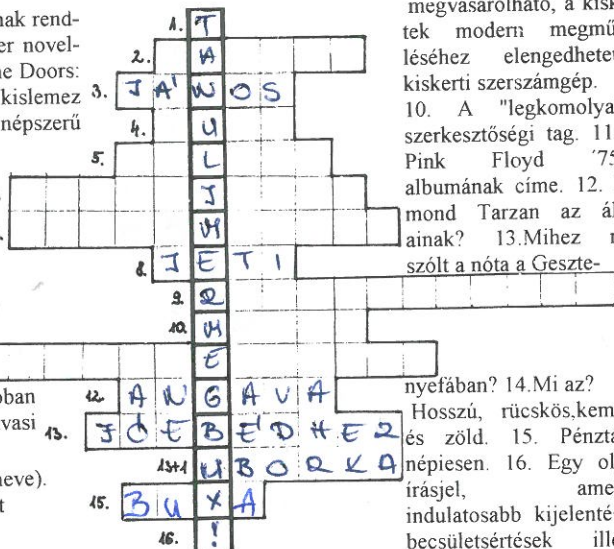
Keresztrejtvény:

1. Vedd ennek az oldalnak a logaritmusát, azt szorozd meg 5-tel, majd add hozzá Farkas Tanár Úr gyermekeinek számát! A kapott számot írd le betűvel, és előlről kb. a nyolcadik kell ide!

2. Bede Andris autójának rendszáma. 3. Trampus Péter novellájának főhőse. 4. A The Doors: Back Door Man c. kislemez koncertváltozatának népszerű kiszólása.

5. Wackwitz Tanár Úr autójának márkája fonetikusán. 6. Aki-nek fülig ér a szája és Pizskos Fred, a "barátja". (Rejtő) 7. Melyik számot

utálta előadni a legjobban Jim Morrison? 8. Havasi félemler (valamint Taróczy T. egyik beceneve). 9. Kárpótlási jegyért

megvásárolható, a kiskertek modern megműveléséhez elengedhetetlen kiskerti szerszámgép.

10. A "legkomolyabb" szerkesztőségi tag. 11. A Pink Floyd '75-ös albumának címe. 12. Mit mond Tarzan az állatainak? 13. Mihez nem szólt a nóta a Geszte-

nyefában? 14. Mi az?

Hosszú, rücskös, kemény és zöld. 15. Pénztárca népiesen. 16. Egy olyan írásjel, amelyet indulatosabb kijelentések, becsületsértések illetve hasonló megnyilvánulások után szoktunk tenni.

A helyes megfejtéseket június 10-ig adhatjátok le bármelyik szerkesztőségi tagnál. Ha ebben a tanévben már nem is, szeptemberben biztosan értékeljük és díjazuk a pontos válaszokat. (Negyedikesek küldhetik az Ein-Stein ismert levélcíme nyáron is.)

Unser Fasching

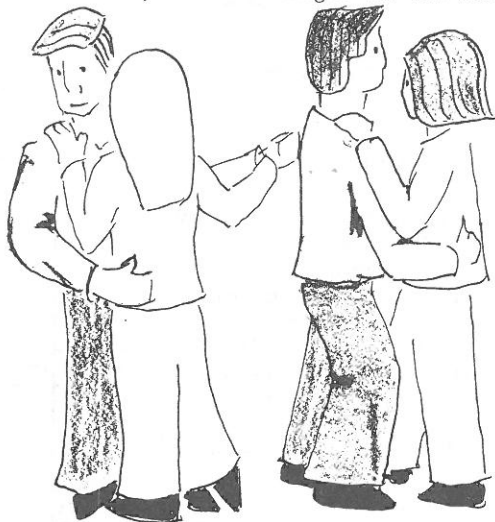
Am 32.01.'94. teilte Frau Daubner uns (1.b) mit, daß wir für die Faschingsfeier ein kleines Programm zusammenstellen sollten... Wir waren ganz durcheinander, und wir bekamen noch mehr Sorgen, als wir erfuhren, daß wir - wie gewöhnlich - eine Ballprinzessin und einen Ballprinzen unter uns wählen sollten. Diesen ehrenvollen Titel erhielten Mariann Katz und Péter Fonyódi. Gleich fingen wir mit den Vorbereitungen an.

Viele Ideen entstanden in unseren gescheiterten Köpfen. Am Anfang des zweiten Monats 1994 war unser wunderbares Programm schon fertiggeschrieben, aber damit waren unsere Aufgaben noch lange nicht gelöst. Da wir das ganze noch einüben mußten.

In der letzten Woche der Vorbereitungen lernten wir auch noch den Eröffnungstanz. Am 25. Februar war

es soweit, die Eltern kamen um ca. 13 Uhr an. Kurz vor 14 Uhr begann der Elternabend unseres Internats, dann hörten die "lieben" Eltern in der Schule an, was unsere "liebe" Klassenleiterin von unserer lieben Klasse erzählte.

Nachher konnten sportliche Väter einiger Schüler ihre Kraft auf dem Basketballfeld mit der phantastischen Lehrermansschaft vergleichen. (Das Resultat brauche ich gar nicht zu erwähnen: natürlich

haben die Eltern gewonnen.) Um 17 Uhr war Abendessen für die Schüler, dann begannen die letzten Vorbereitungen für die Veranstaltung. Kurz nach 18 Uhr servierte eine eifrige Schülerinnengruppe das Abendessen für unsere Lehrer und Verwandten.

Zuerst führte die Klasse 1.a ihr Programm vor, worin sie das berühmte Fernsehprogramm, "Drei Wünsche" parodierten. Nach dem Applaus waren wir dran. Unsere Vorführung bestand aus einer

Gefängnis-Szene und vier kleineren Produktionen. Natürlich bekam unsere Klasse auch Applaus. Während der letzten Szene ("Hej Vargáné") brachen viele Zuschauer in Tränen aus - diesmal vor Lachen. Nach dem Programm eröffneten die Ballprinzessin und der Ballprinz den Ball, und mit einigen tanzten sie den Eröffnungstanz. Innerhalb von wenigen Minuten tanzten schon fast alle Lehrer und Eltern auch mit. Die Stimmung war unbeschreiblich, alle fühlten sich wunderbar und amüsierten sich prächtig. Viele waren also traurig, als um halb eins die letzten Melodien ertönten. Einige fuhren nach Hause, die anderen gingen in die gewohnten weichen Betten des Internats.

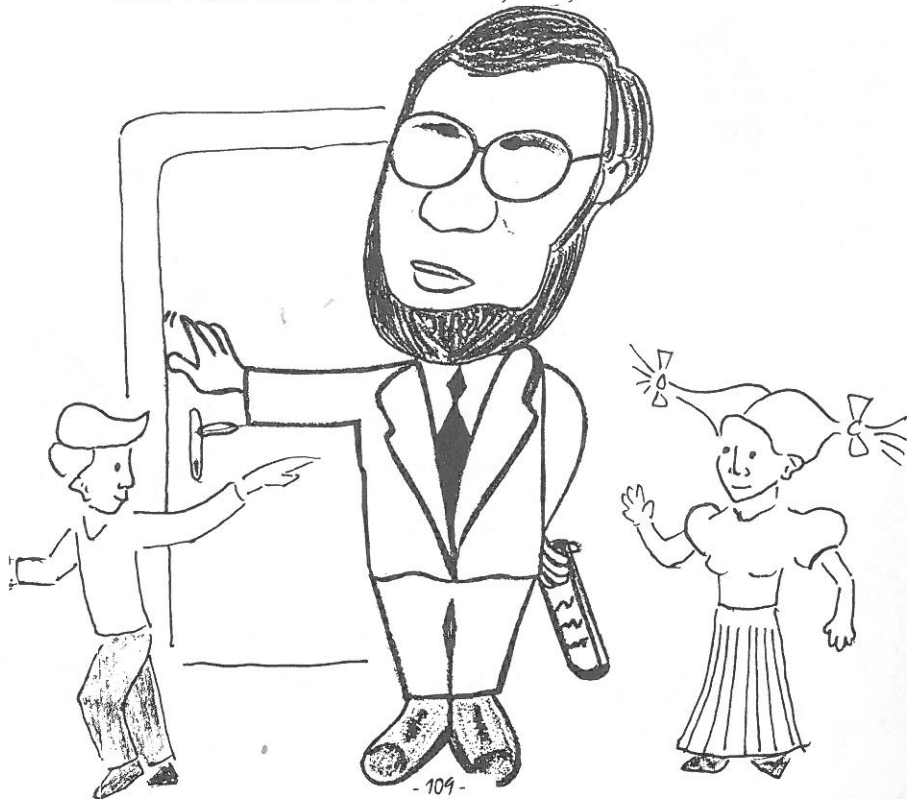
Die Faschingszeit 1994 war damit zu Ende, aber ich denke, daß für uns allen die Erlebnisse dieses Abends sehr lange in Erinnerung bleiben werden.

5. díjat nyert pályamű:

Varga Katalin

I. b

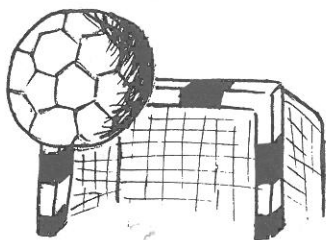
címe: *Hum Tanár Úr: "Ki a lánykollégiumból!"*

Kézilabdáról...

Délután van. A nap hétágra süt és a legtöbb diák ilyenkor a szabad levegőre igyekszik. Csak egy kis csoport fut a tornaterem felé, nehogy elkéssen az edzésről. Az öltözőkben izzadság és a vax ismerős szaga keveredik, de nincs vesztegetni való idő. Menni kell melegíteni, futni, erősíteni. Igen, ugyanis a kézilabda nem csak az az izgalmakkal teli játék, amit Ti a meccseken láttok. Az edzéseken nem történik semmi izgalmas, de csak egy

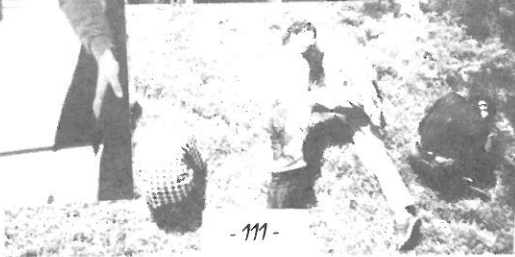
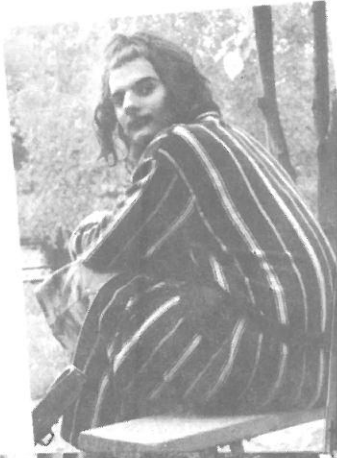
kívülálló szemével nézve. Am amikor egy új csejt, egy jó beforgást sikerül valakinek végrehajtani, óriási az örömünk. Nem győzzük biztatni egymást, hogy senki ne adja fel, senki ne csüggedjen. Bizony épp elégszer fordult már elő, hogy sírva rohantunk ki az öltözőből, és abba akartuk hagyni az egészet. De ilyenkor mindig ott van egy jóbarát, egy csapattárs, aki segít, aki lelket önt belénk. Persze volt már olyan is, hogy összekaptunk valamin, ha egy edzés vagy egy meccs nem olyanra sikerült, mint ahogy azt mi elterveztük, de ez

sosem tartott sokáig. Eddig még mindig sikerült megoldamunk a gondokat, és remélem ez ezután is így lesz. Nagyon jó érzés volt, hogy annyian szurkoltatok, amikor a dombóváriak ellen játszottunk. Félve mentünk ki a pályára, hiszen tudtuk, hogy az Apáczinak nagy híre van. Mégis sikerült megvernünk őket, ami határtalan örömet okozott az egész csapatnak, és remélem Nektek is. Mégsem volt hiábavaló a sok edzés, a sok izzadás. Nem akarom a kézilabdát úgy feltüntetni, mint egy olyan dolgot, amiért mi rengeteg áldozatot hozunk, hiszen mindannyian szeretjük. Arra szeretnék kérni Benneteket, hogy ezután is gyertek el a meccsekre, és szurkoljatok! Persze **NEKÜNK!**

Mészáros Ági
I. b

A negyedikesek zöld napjáról

Légy boldog nélkülem!

Sokat gondolkoztam azon, hogy helyes volt-e, amit tettem. Rájöttem, hogy nem, mert lett volna értelmesebb megoldás is. Az az igazság, hogy gyáva voltam, és félttem megmondani Neked az igazat. Neked, akit annyira szerettelek, akiben mindig megbíztam - és Te úgyszintén bennem - Neked nem árultam el a titkom. Most, hogy már nem élek, és nem tudnék a szemedbe nézni anélkül, hogy ne lenne büntudatom, elmondom hát keserű titkomat.

Két évvel ezelőtt jöttem haza a László kórházból. Emlékszel, azt mondtam, vakbélgyanús vagyok, és meg kell, hogy vizsgáljanak.

Már akkor hazudtam neked. A kórházban alaposan kivizsgáltak és megállapították, hogy HIV-vírushordozó vagyok. Megdöbbenve hallgattam az orvosi megállapításokat és egyszerűen hihetetlennek találtam az egészet. Már sokmindent hallottam az AIDS-ről, de hogy én is egyszer beteg lehetek, arra sohasem gondoltam.

Napokig ültem csenben a szobámban és csak gondolkodtam és gondolkodtam. Hogy min? Minde-

nen. Egész életemben nem jártak a fejemben olyan különös gondolatok, mint azalatt az egy nap alatt. Szerettem volna üvöltöni, és szerettem volna sokáig élni. "Tovább élni" - ez volt az egyetlen dolog, amit akartam. Akkor éreztem csak igazán, hogy létezem, és ez mennyire jó.

A napjaim meg voltak számlálva, és én félni kezdtem a haláltól. Ott-hon csak téltlenül ültem a fotelban és bámultam a nagy semmibe. Éles csen-gősző hallatára riadtam fel és tértem vissza a valóságba. Kinyitottam az ajtót. Zoli állt ott, egy csodálatos virágcsokorral a kezében. Nagyon hűsöske volt magára, hogy nem felejtette el a névnapomat. Íszrevette, hogy sápadt voltam, és gúnyosan megjegyezte, hogy amióta nem

látott, azóta rengeteget fogytam. Nem is tudom miért, valószínűleg, mert rossz kedvem volt és mert nem örültem a váratlan meglepetésnek, rögtön elmondtam neki, hogy vírus-hordozó vagyok. Hamar túl voltam rajta. Kíváncsian vártam, vajon hogyan reagál. Nem szólt

egy szót sem, nem is kételkedett abban, amit elmondtam neki. Már hozzászókot, hogy mindig is őszinte voltam hozzá. Megvetően, undorral nézett rám, és azonnal sarkon fordult. Soha többé nem láttam. Valószínűleg nem is szeretett, mert akkor talán lett volna pár kedves szava hozzám. Teltek a hónapok, és én ren-

geteget változtam. Párszor belézasodtam, éjszakánként izzadtam és ráadásul tovább fogytam. A viselkedésem nagyon szélsőségesé vált. Egyik pillanatban elegendő volt az élethől, a másik pillanatban meg csak élni vágytam. És akkor jöttél Te. Emlékszel még milyen rémes állapotban voltál? Nem gondoltál másra, csak a halálra. És én segítettem Neked visszatermi a Földre, az emberek közé. Elmondtad minden

gondod és problémád, amit később együtt megoldottunk. Szerettem volna neked elmondani én is az egyetlen, nagy problémám, de már késő volt. Túlságosan megszerettelek, és nem akartalak elveszíteni.

Biztos vagyok benne, hogy Te nem undorodtál volna tőlem. Ennek ellenére sem mondtam el neked, mert nem akartam, hogy sajnálj. Inkább nem szóltam neked, és az erkölcstele-
nebb utat választottam. Csak a saját érdekeimet vettem figyelembe. Önző voltam, és nem érdekelt

A fiú az újságból értesült barátnője haláláról, aki egy emeletes lakóház tizedik emeletéről zuhant a mélybe.

A fiú vérvizsgálatának eredménye negatív lett.

más, csak hogy utójára boldog lehessenek. Bűnösnek érzem magam attól a perctől fogva, amióta megismertelek. Becsaptalak és elrontottam az egész éle-

tedet. Te lettél az én boldogságom áldozata, és ez nekem annyira fáj! Nem

tudnék a szemedbe nézni anélkül, hogy ne gyűlöl-ném magamat és azt, amit Veled tettem. Azt se kérem, hogy bocsáss meg, mert nem érdemlem meg. Azt se kérhetem, hogy felejts el, mert az lehe-tetlen, ezek után!

Csak azt szeretném, ha tudnád, hogy soha nem akartalak megbántani, és soha nem akartam fáj-dalmat okozni Neked. Tudom, hogy gyáva vol-tam, de más megoldást nem találtam.

Zrínyi Katalin

3. b

A rirok

Színezüst fátylat sző a hold
békésen alszik most a táj.
Megnyugvó fájdalom felold
Látszólag elmúlt végre már.

A köd, mint jó anya este
betakarja lágyan a mezőt.
Foghatalan, de erős teste
védi minden veszélytől őt.

Egy hangtalan árny suhan el
nem láthatja őt már senki.
Most világos tűz lobban fel.
Jó... fényként éleiben lenni.

CFK-O39

Demokratie ohne Humanismus

Viele beschäftigten sich heutzutage mit den Problemen der Gesellschaft, aber leider noch immer nicht so intensiv, wie sie es machen müßten. Sie nehmen die Fehler wahr, aber sie bemerken nicht, daß oft diejenigen, die für die Gemeinschaft eintreten, die Regeln nicht befolgen, deren Einhaltung sie von ihren Mitmenschen verlangen.

Es ist ganz egal, ob wir eine Schule, eine Stadt, einen Staat oder sogar die Politik als Grundlage nehmen, weil dieses Problem überall aufzufinden ist. Heute kommen die Spannungen und Probleme viel besser an die Oberfläche als in den vergangenen Jahren. Und das genügt? Nein, das genügt noch nicht. Aber das ist schon ein Schritt nach vorne, denn der Kranke kann auch erst dann geheilt werden, wenn seine Krankheit erkannt worden ist. Die Probleme sollen, besser gesagt, sollten gelöst werden, damit die Gesellschaft schneller geheilt wird. Es stimmt schon, daß die Politiker in vielen Sachen einen wirklichen Erfolg erreicht haben, wie z. B. in der Redefreiheit, Religionsfreiheit. Wir können also sagen, daß wir geistig frei sind. Ja, in dem Sinne schon. Was ist aber mit den Menschen, die bei der Umsetzung dieser Freiheit und der Demokratie die Verlierer sind? Tausende von Familien sanken unter das Existenzminimum, hunderttausende der Arbeitsplätze wurden eingespart, und die Verarmung nimmt ständig zu. Was kann da der Mensch mit seiner Freiheit anfangen? Er könnte sich im Kino zwar jeden Film ansehen, er hat bloß das nötige Geld für die Eintrittskarten nicht. Diese Menschen beschäftigen sich dann nicht mehr mit den

Problemen der Politik oder der Gesellschaft, sondern mit ihrem täglichen Lebenskampf. Können wir sie dafür, daß sie sich nicht mit den gesellschaftlichen Problemen beschäftigen, zur Rede stellen? Viele von ihnen streben leider nicht nach einer besseren Zukunft, sondern sie wenden sich von der Welt, Gemeinschaft und Familie ab und verfallen dem Alkohol. Was wollen sie damit erreichen? Darauf gibt es eine einfache Antwort: sie möchten vergessen.

Und wie geht's weiter? Da gibt's leider nur zwei Möglichkeiten. Entweder reißen sie sich zusammen und versuchen, sich ihren Problemen zu stellen und diese zu bewältigen, oder sie zerstören sich selbst, was oft schon der Fall war. Das wirkt sich natürlich auf das Leben der ganzen Familie aus: auf die Frau, die einen liebenden Mann

verliert und auch auf die Kinder, die einen Vater verlieren. Heutzutage nimmt die Zahl der Scheidungen ständig zu, und damit erhöht sich die Zahl der seelisch gestörten Kinder, die nicht in einer normalen Familie aufwachsen können. Viele können nicht erfahren, was Mutterliebe oder Vaternähe bedeutet. Kann man sich noch darüber wundern, daß die Gesellschaft nicht gesund ist, daß viele in sich versinken und sich nicht mit der Gesellschaft beschäftigen, weil sie das Gefühl haben, daß sich die Gesellschaft auch nicht um sie gekümmert hat? Ja. Vielleicht. Oder doch nicht? Das entscheidet jeder selbst.

Ich wollte nicht nur über die Schattenseiten der Demokratie schreiben; nein, das

war nicht mein Ziel. Jemand hat einmal gesagt, daß die Demokratie nicht vollkommen ist, aber niemand hat bisher etwas Besseres erfunden. Vielleicht stimmt das auch, und man müßte darüber gründlicher nachdenken. Was noch nicht perfekt ist, sollten wir verändern, aber nicht alles, nur das Schlechte. Das Gute sollten wir schätzen und unter unseren Werten behalten. Es gibt jedenfalls noch immer sehr viele Fragen, die beantwortet und entschieden werden müssen. Vielleicht kommt ja auch einmal die Zeit, wo diese Fragen beantwortet werden können.

Szántó Margit

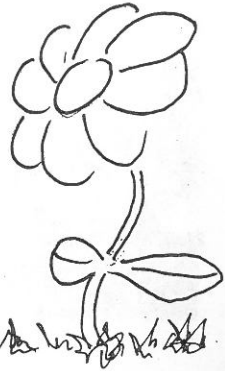
1. b

Pár héttel ezelőtt kiadtunk minden osztályban egy kérdéseket tartalmazó lapot, és most közöljük a beérkezett legszellemesebb válaszokat:

EIN-STEIN TESZT

A következő kérdésekre, ha tudsz, lehetőleg őszintén, az igazat, és csakis az igazat válaszold! Nevedet, lakcímedet nem kell felírnod a lapra. (Személyi szám elég.) A beérkező információkat képességeinket meghaladólag is bizalmasan, fájtól, nemtől, vallási felekezettől és politikai hovatartozástól maximálisan függetlenül kezeljük, ... és közöljük. (Azért ne lepődj meg, ha az utcán ujjal mutogatnak rád...)

- 1. Örülnél-e, ha az iskolában bevezetnék a szabad tanárválasztást?**
Akkor mi közül választanánk?!
- 2. Mit szólnál hozzá, ha a kollégiumban koedukált hálóak lennének?**
A nőgyógyász járna a legjobban.
- 3. Kerütnél-e már közelebbi kapcsolatba kábitószerekkel?**
Természetesen.
- 4. Milyenekkel?**
A kollégiumi MÁK-os tésztaival.
- 5. Van kedvenc kajád a kollégiumban?**
Nincs.

6. Miért nincs?

Mert nem szeretjük az ecetes teát hangyával.

7. Mennyi cigarettát szívsz el egy átlagos keddi napon?

Amennyit egy átlagos hétfőin.

8. Legjobb tudomásod szerint mikor volt utoljára, és mikorra várható legközelebb rántott sajt a kollégiumi konyhán? (Évszám elég.)

Ott ez a fogalom nem is ismert.

9. Melyik a kedvenc fiatalokhoz szóló újságod?

Természetesen az Ein-Stein, és ezennel szertném megragadni az alkalmat, hogy kifejezzem elismerésemet az újság szerkesztőségének.

10. Miért pont az Ein-Stein?

Ez ugye nem volt komoly kérdés?!!!!

11. Gyakran jutnak eszedbe tanáraid rokonai?

Egy 45 perces órán 45-ször.

12. Naponta hányszor?

Lásd. fent.

13. Hány tömött fogad van?

Sok.

14. Barátodnak/barátónődnek?

Holnapra utánanézek...

15. Iskolatársaid közül kinek áll, szerinted, legjobban a szemüveg?

Pálinkás Józsikának

16. Becslésed szerint hányan viselnek fogszabályzót az iskolából?

Egyről tudtam, de a Márkusét is már levették.

17. Kinek áll a legjobban?

Hát neki nem állt valami jól...

18. Mi volt az Ein-Stein 5. keresztretjvényének megfejtése?

Kemler söröző. (a helyes megfejtés: "Kati néni, az ajtó öre, vigyáz a tisztaságra." - a Szerk.)

19. Ezen a helyen kimaradt egy kérdés. Szerinted mire irányult, és miért hagytuk mégis ki?

SEX (ez sem talált!)

20. Becsüld meg, hány (db.) negyedikes nem tesz sikeres érettségi vizsgát idén? (max. 53)

Nem tudom, de Maturic: Ivánnak biztosan sikerül.

21. Tényleg kitöltötted a tesztet? Normális vagy??? (igen-nem)

Ja.

FŐSZERKESZTŐ & LAY-OUT MAN

OLDALA

MARSÓ BARNÁNK ballagási díszben Illés GÁBORUNK szintén ballagási díszben (Melindával s a többiekkel)

Fel-felélénkülő párbeszéd Gábor és a szerkesztőség között:

Gábor: -Mi van már? (megnézi az óráját) Még csak fél 7 van!

Szerkesztők: -Gábor, senki nem tudja elolvasni az írásodat! Nem tudunk tovább dolgozni!

Gábor: (félálomban) -Az én cikkeimet ne olvassa el senki!

Szerkesztőség: -Kata, mondj már neki valamit!

Kata: -Most nem jut eszembe semmi!...

Gábor:...G...Nem gépeled be a cikked?

Gábor: -Mi van? Nem tudom.

-feltápászkodott-

Timi: -Na mi van aranypofám! Nagyon gyűröt vagy!

-visszafekszik-

Peti: -Már mindegy, nincs is ébren.

Gábor: -De ébren vagyok!

-s újra átveszi az irányítást-

Főszerkesztő Úr munka közben (48 órai hajtás után) 1993. 11. 28. reggel fél 7

Gábort próbáljuk ébresztgetni

BEVEZETÉS

E kezeim alatt születő történet igazságát vagy fantáziált világát eldönteni nem én vagyok hivatott. Több száz, talán ezer év is eltelt azóta. A jelen kor nem ismeri, és nem is ismerheti a régi világ eltitkolt csodáit.

Mi történt egy átlagosnak induló, mégis különös márciusi hajnalon?!

Álom zuhant a szememre, legnagyobb mélységével. A lassan vánszorgó, számomra mégis oly emlékezetes órák pergését csak a halk óra ketyegése jelezte.

Egy test feküdt az ágyamon, melynek tulajdonosa vad lelkem, de ő most mégis elhagyta azt. Éreztem a lebegést, szárnyaltam, s lelkem sötétebb pontjai azt hitték, hogy elkövetkezett az utolsó ítélet. Mégis messzebb jutottam. Furcsa világ. Vad, dzsungelszerű erdő egyetlen bejárata egy bokrokkal övezett sötét lyuk volt. Lelkem ismeretlen testet öltve indult az úton. Lépteim furcsa, eddig nem ismert madárhangok kísérték. Minden különös volt és lehetetlen.

Egy üvöltés, velőtrázó sikoly....CSEND....!!!

Időtlennek éreztem a teret.

Szürke félhomály szűrődött egy furcsa függönnyel keretezett ablakon. Hirtelen azt hittem, végetért a lázalom. Megkönnyebbülten beleágyazni készültem arcomat a jóságos párnába. S ekkor, egy álomból felrázó, vakító fényszóró által kiváltott érzésként hatott rám az először látomásnak tűnő ismeretlen női alak. Arca nem volt. Testét különös, mégis elegánsnak tetsző ruha borította. Fekete haja csiga formájú fürtökben hullott alá, egészen a földig. Mosolygott. Mégis egész lénye rémisztően hatott rám.

- Hol vagyok? - kérdeztem riadtan.

- Soha nem fogod megtudni! Talán távol, talán közel a régi életedhez. De mostantól ez a te otthonod.

Szemem sarkából talán elindult volna a fájdalom vízcseppje, de egy idegen test nem alkalmazkodik az érzelmekhez. Ezért lelkemet a fájdalom erősen feszítette. Szétszakadni éreztem gyenge pontjait!

- De én nem akarok itt maradni! - üvöltöttem - Hisz nem is tudom hol vagyok!

- Ez egyáltalán nem fontos. Hisz életed a te időszámításod szerint legfeljebb már csak 24 órát tart. Helyetted kell meghalnod! Elveszem a tested! Elmenekülök Monterrió elől a te jelenedbe.

- Soha!

- Nem tudsz visszamenni. Én megyek helyetted. Senki nem fogja tudni. Monterrió megöl téged, mert gyűlöl engem! A tested az enyém. Ha valaki egyszer rájön, hogy itt vagy, és visszajön érted, megmenekülhetsz. 24 órád van.

Furcsa fény, durva fájdalom. Szemem lecsukódott. A hirtelen szétől beletapadtam az ágyba. Nyomást éreztem minden porcikámban. Új testem volt, a nőé, aki eltűnt. Öntudatlanul hánykolódtam az ágyban. Görcsösen akartam a régi otthonom. A kedves, agyonnyúzott macim, anyám meleg kezét arcomon. De körbevett a zord szoba. Merev fekete falak. Véremben lüktetett a félelem. S ekkor,

kiáltottam:

Monterrió!!!!

Egy férfi alak tűnt fel az ajtóban.

UTÓHANG

Egy lázas éjszakán beszéltem a lánnyal. A lánnyal, aki a múltban rekedt. Aki még most is él, és menekül. A lánnyal, akit önmaga is üldöz. Teste itt él köztünk. A benne élő igaztalan lélek engem is üldözni fog. Lehet, hogy mire felkel a nap, én is csak egy üres test leszek. Lelkem felszáll az égbe.

Segítsetek a lánynak, különben örökre ottmarad 819-ben.

SEGITSETEK NEKI! SEGITSETEK NEKI! SEGITSETEK

Mácz Katalin

2. b

Csak Ő..

Átfonja lelkem
 a hiány
 az ő hiánya
 egyre jobban szeretem
 lángol a fájkja
 elégeti érzem
 ő a legszebb szép
 fénye
 beragyogja lelkem
 és elindít bennem
 valami furcsa és
 megmagyarázhatatlan
 világot
 kialakul és lerombol
 egy más országot
 most pompa és fénylő
 egek
 áradnak szét testemben
 s a szeme
 megbetonáz és terjed
 velem zuhanja át
 a hűvös napokat
 ez az érzés örökre megmarad
 velem dalolja át a vörösülő
 éjszakát
 és a kék föld is
 megnyílik alattunk
 suhanunk a

szorító kéz felé
 és már felfelé
 vezet az út
 talán lebegés ez
 vagy
 csupán
 szerelem
 mely elszabadul
 s felteker
 egy magas botra
 egy hatalmas
 sziklafalra álltam
 és onnét csodáltam
 őt
 a hatalmasabb csúcs
 tetején
 zuhanni vágytam
 vagy
 repülni hozzá
 már nem is tudom
 csak kellett
 hogy nézzem
 mert megbolondultam
 volna
 ha elveszítem
 és megőrülök
 nélküle
 élni már nem tudok
 társ és barát
 nélküle
 az élet
 Fagyhalál.

Gáspár Olga**2. a**

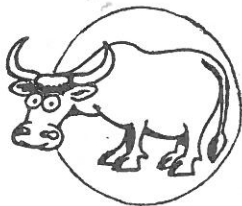
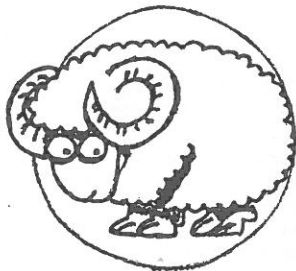
T.L.G. - Horoszkóp

Kos: Nagyon sok kos okos, de van néhány kos, aki csak okoskodik. Te valószínűleg az utóbbiak közé tartozol. Micsoda?! Hogy nincs igazunk? Na látod, már megint kezdted! Ha így folytatod, Okoska sorsára jutsz! Azért ne vedd a szívedre! Vannak dolgok, amelyekben te is sikereket érthetsz el, ilyen például a kosárlabda. Sok kos lesz sokkos, ha birkalányokkal találkozik. Ne félj, nem bántanak!

Ha boldogulni akarsz az életben, akkor szellemi pályát válassz, mert ezermesterként nem leszel befutott (lásd: Mekk Mester).

U.i.: Ha rossz alvó vagy, számold a bárányokat!

U.u.i.: Milyen állat ez a kos?! Juh(j)!

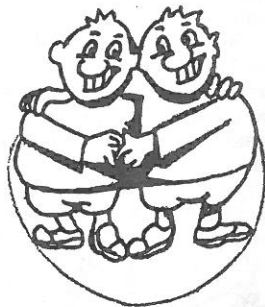
Bika: Veszélyes időszak következik számodra és barátod / barátnőd számára is. Gonosz átok ül rajtatok. Minden a visszájára fordulhat, ha nem vigyázol. Igaz, hogy a vörös a szerelem színe, de Te ebben azért ne legyél annyira biztos. Ne ugorj be mindenkinek, aki vörös kendőt lobogtat előtted, mert könnyen lehet, hogy nem Piroška, hanem egy torreadór. Nem vennék a szívünkre, ha a Vöröskeresztnél kötnél ki.

U.i: Ne hagyj, hogy felszarvazzanak!

U.u.i: Ha már végképp nincs kiút, tűzd ki a fehér zászlót!

Ikrek: Nem szeretnek egyedül lenni, társasági lények. Szípkázó egyéniségük mindenkit elvarázsol. Az ambiciózus ikrek vezető posztokat is betölthetnek, emiatt sokszor a magánéletüket is elhanyagolják.

Az ikerlányok nagyon gyengédek, s ezért a fiúkat hamar az ujjuk köré csavarják. Az ikreket nehezen lehet kihozni a sodrúkból, nyugodt természetűek (de azért ha...). Kedvenc állatuk a számi macska, de a kutyáktól irtóznak (ha az ikrek nem is, a macskák biztosan). Nem érdemes velük ujjat húzni, mert már eleve erőfölényben vannak. Ilyen téren különösen a hatosikrek szerencsések.

Rák: Álmodozó természet, ezért leggyakrabban a tengerpartok mentén található meg. Szeret úszni, de leginkább árral szemben, ezért a környezetével sokszor összeütközésbe kerül.

A rák makacs és önfejű. Nem jó vele harcba szállni, mert van egy hatásos fegyvere, az ollója. Vagy csíp téged, vagy nem, de az is előfordulhat, hogy felcsíp. A vizesvérű

ráklányok kezdeményező típusok, de a rákiúk egy-egy nehéz feladat elől sokszor meghátrálnak.

A rák szerencsenapja: hétfő.

Uralkodó bolygója: Hold.

Éltetőeleme: víz.

Rossz tulajdonsága: Szeret csipkelődni!

Végül egy jótanács a rákoknak: Ne légy bogaras, mert az már egy másik csillagkép is lehet!

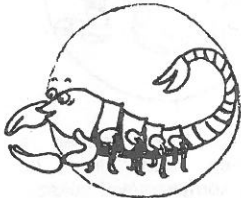
Oroszlán: Helló Leó!

Ebben a hónapban sokminden történik majd Veled. Fontos feladat előtt állsz és tiéd lesz a munka *oroszlán*része. Szívdeld meg jótanácsunkat: Nézz körül, mielőtt átmész a zebrán! Soha nem lehet tudni, előfordulhat, hogy a legközelebbi bokorban Pampalini les Rád. Ha viszont fel akarsz venni vele a harcot, vigyázz, nehogy saját csapdádba ess, hiszen Te is tudod: Aki másnak vermet ás... elfárad.

Szűz: Sokan futnak utánad, ezért Neked is szaladni kell, de vigyázz, nehogy hasra ess. Egy pillantás elég, hogy egy fiú a lábad elé omljon, ha viszont kancsal vagy, eléggé összekuszálhatod a dolgokat. Ne engedj a nyár csábításainak! Vigyázz magadra! Nem vetne jó fényt Rád, ha csillagképed neve csak névleges maradna...

Mérleg: Az élet a legjobb mér(!)eg! Ne hagyd, hogy kibillentselek! Mérlegeld lehetőségeid, s csak azután dönts! Legfontosabb dolog az életedben az egyensúly. Csak akkor lehetsz biztos a dolgokban, ha szilárd talajt érzel a lábad alatt. Kérj tanácsot a halaktól, ha meg akarsz úszni a rázószabb dolgokat. Nyelvet nehezen tanulsz (pláne németet), mert a mérleg általában *egynyelvű*. Feelnőtteket ne emlegess, mert kiugrik a nyelved és sérvet kapsz!

Skorpió: A skorpió nagyon temperamentumos. Aki tartós kapcsolatot akar, ne válassza! Amilyen gyorsan fellángol, olyan gyorsan ki is alszik szívében a tűz. Nem jó haragban lenni vele, mert bosszúálló típus. Addig szorít a gyűrűjével, amíg meg nem fojt. Ha viszont szerelmes, kenyérré lehet kenni, s ez a gyűrű jeggyűrűvé is válhat... Éltetőeleme a tűz: mindig izzik a parázs a talpa alatt. Ha még többet meg akarsz róla tudni, akkor ismerkedj meg vele közelebbről!

Nyilas: Remeg a kezed? Hiába játszod Ámor szerepét, célba nem találsz! Vagy ha mégis, oh vigyázz! Jól nézd meg kit találsz! Mert ha mellétrafálsz, nem leszel Ász. Ezért: "Lépj át Te is az ingerküszöbödön, s nem lesz semmi gáz!"

Végül, de nem utolsó sorban, egy jótanács: Ne feszítsd túl a húrt!!

U.i: Tell Vilmos üzeni: Ha behúzol, még utólrheted! Már felette is eljárt az idő, és neki is remeg a keze.

U.u.i: Ha mozgó célpontot akarsz, kukacos almára lőj!

Bak: A pályaválasztásnál nem lesznek problémáid:

- Lehetsz *bakter*, mert a sok vasúti *baki* miatt létszámhiánnyal küzdenek.

- Lehetsz *bakkecske*, de az túl sokat ugrál, s a végén még nikkelbolha leszel.

- Lehetsz *baktérium*, de az orvosok felkészültsége miatt nem nagy jövő vár Rád.

Javaslatunk: Válassz jobb foglalkozást, és legyél *baktériumvadász!*

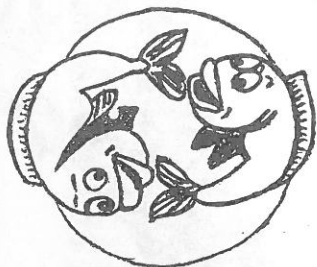
- Lehetsz *bakugrást* oktató testnevelő tanár.

Jótanácsok:

Ne járj vadászni, mert még *baklövést* követsz el, vagy bakot lősz, (ami nem túl szerencsés...)

Törd a *kobakodat*, mert semmi sem lehetetlen! Neked is lehetnek ötleteid!

Vizöntő: Legfőbb jótanácsunk: önts tiszta vizet a pohárba! Itt az ideje, hogy szüleidet felkészítsd az évvégi bizonyítványosztás borzalmaira! Addig már nincs sok idő! Megúszhatod (mármint a Balatont, rosszabb esetben a pótvizsgát), ha idejében cselekszel. "Ismétlés a tudás anyja", de nem az osztályismétlés. Szorítunk Neked!

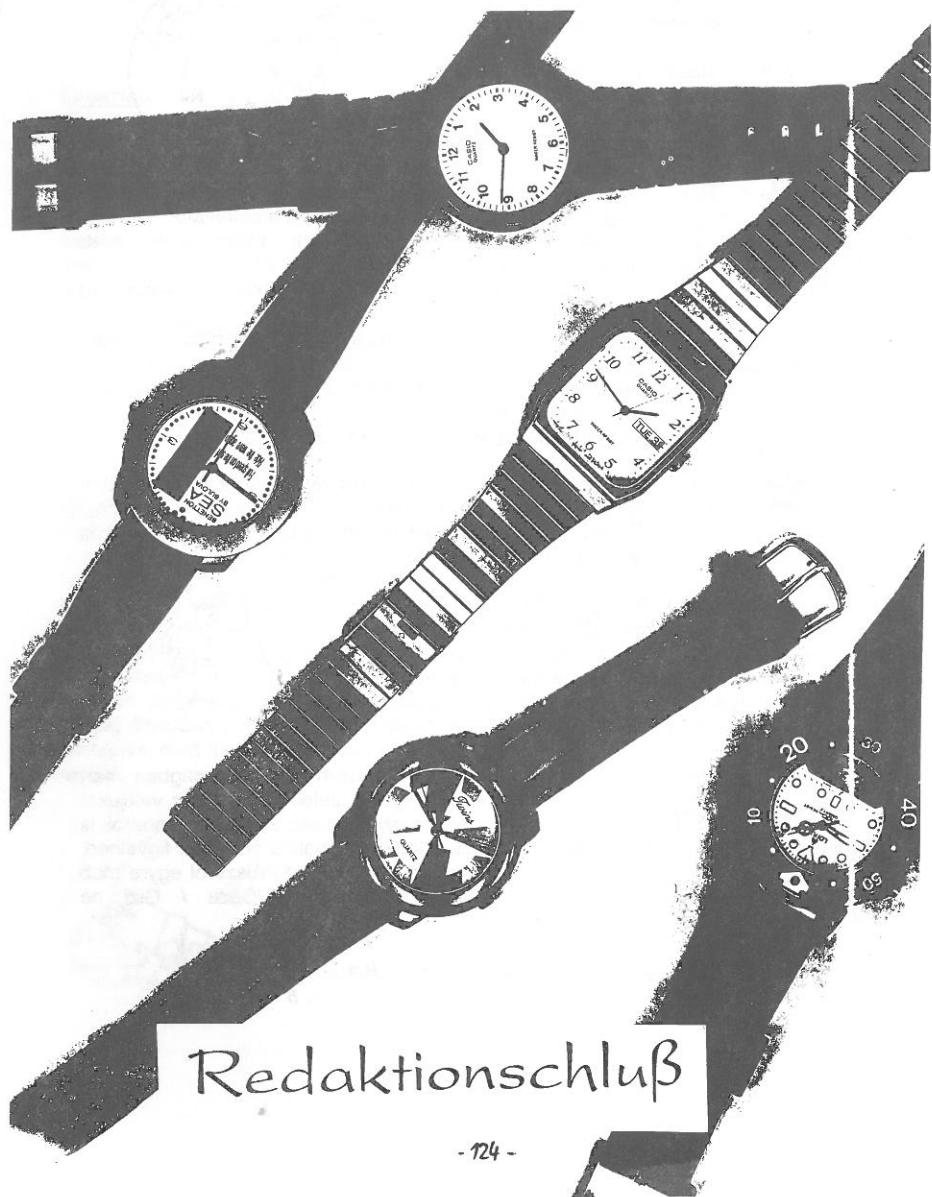

Halak: E jegy szülőttei úsznak a boldogságban, mert már előre érzik a nyár közeledtét és egész valójukat betölti a szerelem. Ezt a tavaszi zsongást a tanárok is érzékelik. Különösen matematika órán kell figyelned, mert ha nem azt teszed, tanárod részéről egyre több gúnyos megjegyzés érhet: - "Géza / Gizi ne álmodozz!!"

Ballah & Biberah

I. b

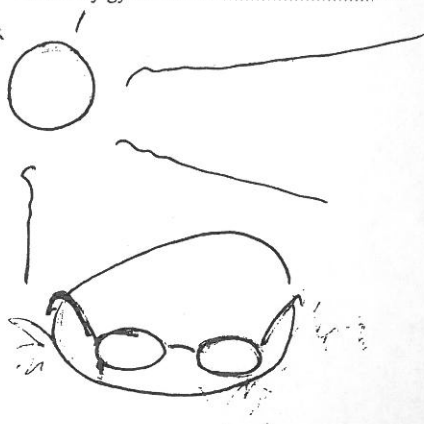
Lapzárta

Redaktionschluß

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2	Pink Floyd.....	80
Még egyszer.....	3	Születésem.....	82
Péntek 13.....	4	Maturicz Ivánka.....	83
Unter dem Mantel der Nacht (Fort.).....	5	Sitábor '94.....	84
Csoda, amiben futkoshatunk.....	7	Jóból is megárt a sok.....	85
Egy kollégiumi egérgyilkosság története. 9		Egyszer volt, hogy is volt.....	87
Gimnáziumi tizparancsolat.....	11	Jövő, Gyöttelelem.....	89
Einfach toll.....	12	Szellemvilág.....	90
M.A.G.U.S.....	14	Kis érettségi.....	91
Vers után szabadon.....	17	Also ich find's gut!.....	93
Pályázat-eredmények.....	18	Medvetánc.....	95
Monty Python.....	19	A 2. b Darmstadtban.....	98
Rock.....	21	Frau Sedemund.....	101
Erwartungen.....	22	Relytélyes létezés.....	103
Tolnai Lajos emlékére.....	24	A pályázat legjobb fotói.....	105
Az ablakpárkány.....	25	Divat.....	106
Die 2. b in Darmstadt.....	26	Keresztretjtvény.....	107
Szenzáció!.....	30	Unser Fasching.....	108
Színház az egész világ.....	31	Kézilabdáról.....	110
A sőr, mint gyógyszer.....	33	Zöldnap.....	111
Schindlers Liste.....	34	Légy boldog nélkülem.....	112
4. a.....	38	A titok.....	113
4. b.....	39	Demokratie ohne.....	114
Sport.....	40	Ein-Stein teszt.....	115
A hlál árnyéka.....	42	Gábor és Barna.....	117
New block.....	44	Monterrio.....	118
Levis.....	46	Csak Ő.....	120
Kaja, vagy nem kaja?!.....	48	T.L.G-Horoszkóp.....	121
Europa.....	49	Lapzártá.....	124
Fájdalom a semmiben Valamiért.....	52	Tartalomjegyzék.....	125
Zöld erdőben jártam.....	53		
H. J. Günzel.....	54		
Ő, aki a gyárban dolgozik.....	56		
Hogyan emlékszem Gyönkre.....	57		
Törhetetlen erő.....	59		
Szemfüles.....	60		
1943.....	62		
Mit kaptam Tőled?.....	63		
Europas Zukunft.....	64		
A zöld asztal.....	66		
Gyilkos János.....	67		
Tanáraink aranykópéseiből.....	69		
Partnerschule in Chemnitz.....	70		
Meleg barna szempár.....	73		
Junius vége.....	74		
Riporterek keresztztüzében.....	76		
A nirvána.....	77		
Gyönk szórakozási lehetőségei.....	79		

The End

